

GROOT ROTTERDAM PANORAMA

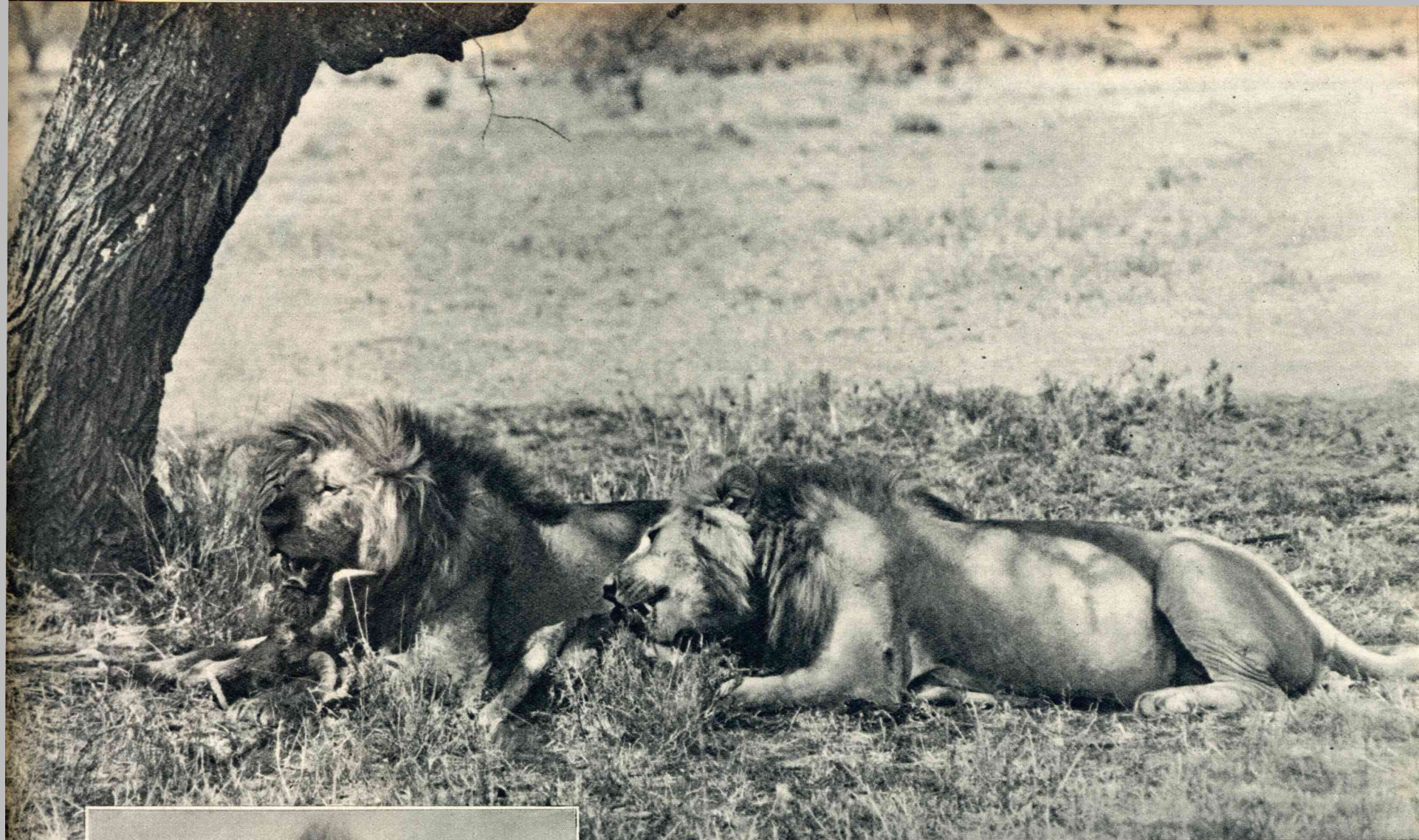
11 NOVEMBER 1937 - No. 45

LOSSE NUMMERS 15 CENT

DE TOOVENAAR IN 'T BOSCH

LEES ONZE VERVOLGSERIE „GREAT EASTERN”

Een zoo juist door twee leeuwen besprongen hartebeest is onder de schaduw van een boom gesleept, om te worden verslonden.

WAAR DE KONING DER DIEREN HEERSCHT

Voor den jager op groot wild biedt Afrika ontegenzegglijk een uitgelezen terrein, zoowel om de uitgestrektheid zijner jachtgebieden als om den zeer gevarieerden wildstand. De antilope, de zebra en het hartebeest, de giraffe en de

Een leeuwenjager uit den stam der Nandinegers, „Leeuwenklauw” genoemd, een eere-naam, dien hij verwierf door den moed waarmee hij bij den aanval van 'n woedenden leeuw dezen eerst met zijn schild wist af te weren en onmiddellijk daarna met 'n welgemikten speerworp te vellen, waarbij hij slechts een onbetekenende vleeschwond opliep.

rhinoceros, de olifant en de leeuw, om ons tot de voornaamste diersoorten te bepalen, ze vormen de afwisselende bevolking van de eindelooze wildernissen van het zwarte werelddeel. De bijzondere sensaties, welke aan de jacht op dergelijk groot wild zijn verbonden, zijn voor velen een prikkel om eens deel te nemen aan de groote expedities, welke soms in bepaalde gebieden gehouden worden. De man met de camera, als het even kan zelfs met de filmcamera, behoort sedert een kwart eeuw tot de onmisbare elementen van zulk 'n expeditie. Reeds meer dan vijftientig jaar geleden werden de roemruchtige belevenissen van den toen pas afgestreden president der Vereenigde Staten, Theodore Roosevelt, die een groot liefhebber was van de jacht

Twee monsters met zwarte manen en hun prooi. Na een eersten woedenden aanval op het vleesch wordt er meermalen gerust. Zulk een maaltijd kan van twee tot drie uur duren. Maar veel meer dan wat afval blijft er dan van het slachtoffer niet over.

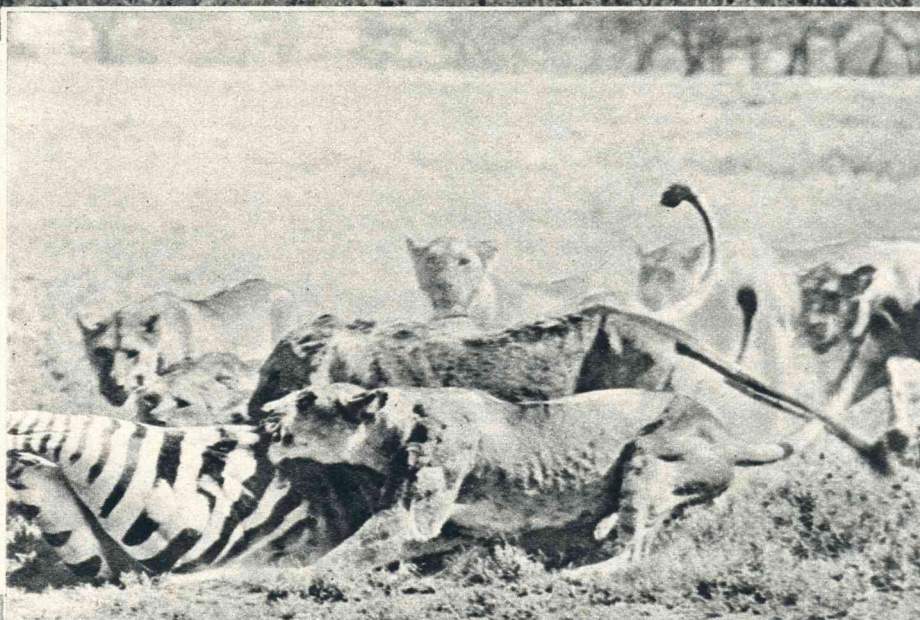

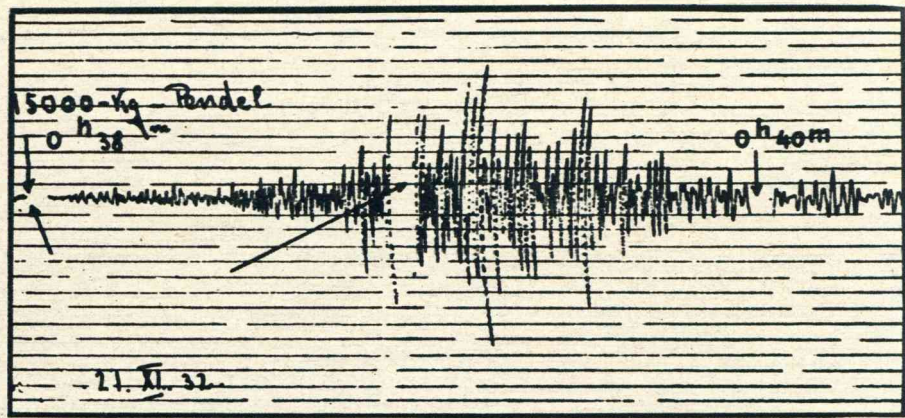
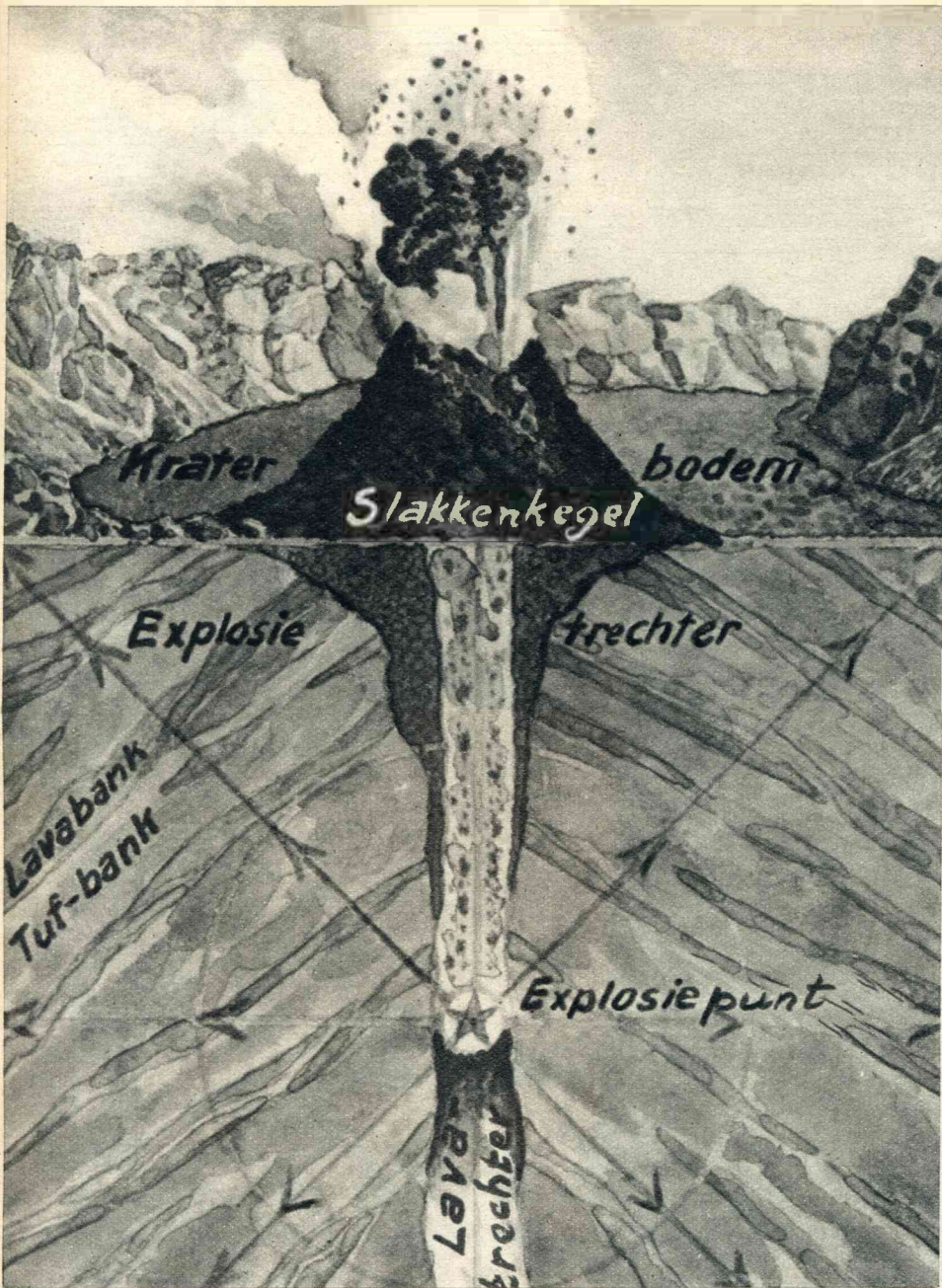
Getooïd met de manen van vroeger reeds door hen gedoodde leeuwen als teken van hoogste dapperheid, hebben deze negers zich geschaard om den blanken jager, die met hen jacht maakte op den aan hun voeten uitgestrekte koning der woestijn.

op groot wild, op diens sportreis door Afrika, door den fotograaf vastgelegd. Met de perfectionneering der camera, en vooral ook met de hulp van auto en vliegmaschine als transportmiddelen, is het op heden geen wonder, wanneer zelfs vrouwen zich onverschrokken wagen aan de fotografie van de viervoetige bewoners van de Afrikaansche wildernis. En het mag voorzeker opmerkelijk heeten, dat van al de bovengenoemde diersoorten de leeuwen eigenlijk nog het gemakkelijkste te benaderen zijn. Tal van interessante tafereelen werden dan ook, vooral sedert de laatste jaren, door de fotografische lens — zij het dan ook meest door de tele-lens — vastgelegd. Het doen en laten van den koning der dieren verschijnt ons uit deze fotoseries dan ook in al zijn rauwe en bloederige uitingen. Zoo ooit, dan spreekt hieruit duidelijk de in de natuur geldende wet van het recht van den sterkste. Dat de negerbevolking ook veel overlast ondervindt van deze viervoetige roofdieren, en dat de jacht op den leeuw tot het krijgsbedrijf behoort, waaraan zij met of zonder de hulp van den blanken man met voorliefde deelnemen, behoeft dan ook geen betoog. Wij geven op deze bladzijden een aantal uitnemend geslaagde foto's, waarmede het bovenstaande wel op zeer frappante wijze is geïllustreerd.

Rechts: Een luguber schouwspel in de wildernis: een zebra wordt door een troep jonge leeuwen besprongen.

Een afschuwelijk gezicht: een hartebeest wordt door een troep uitgehongerde leeuwen verscheurd.

Seismogram van de aardbeving, die den 21sten November 1932 plaats vond in een Beneden-Rijn-provincie, 350 km. van Jena verwijderd, waar het werd opgetekend. De seismo-meters teekenen ook alle andere bodembewegingen in karakteristieke lijnen op, zoodat een verwisseling met een aardbeving totaal onmogelijk is.

Met een uit miniatuursteenen gebouwd huis zal een proef genomen worden. Het registreerapparaat wordt ingeschakeld.

Hierboven een verduidelijkende schets van een aardbeving door een vulkanische uitbarsting veroorzaakt.

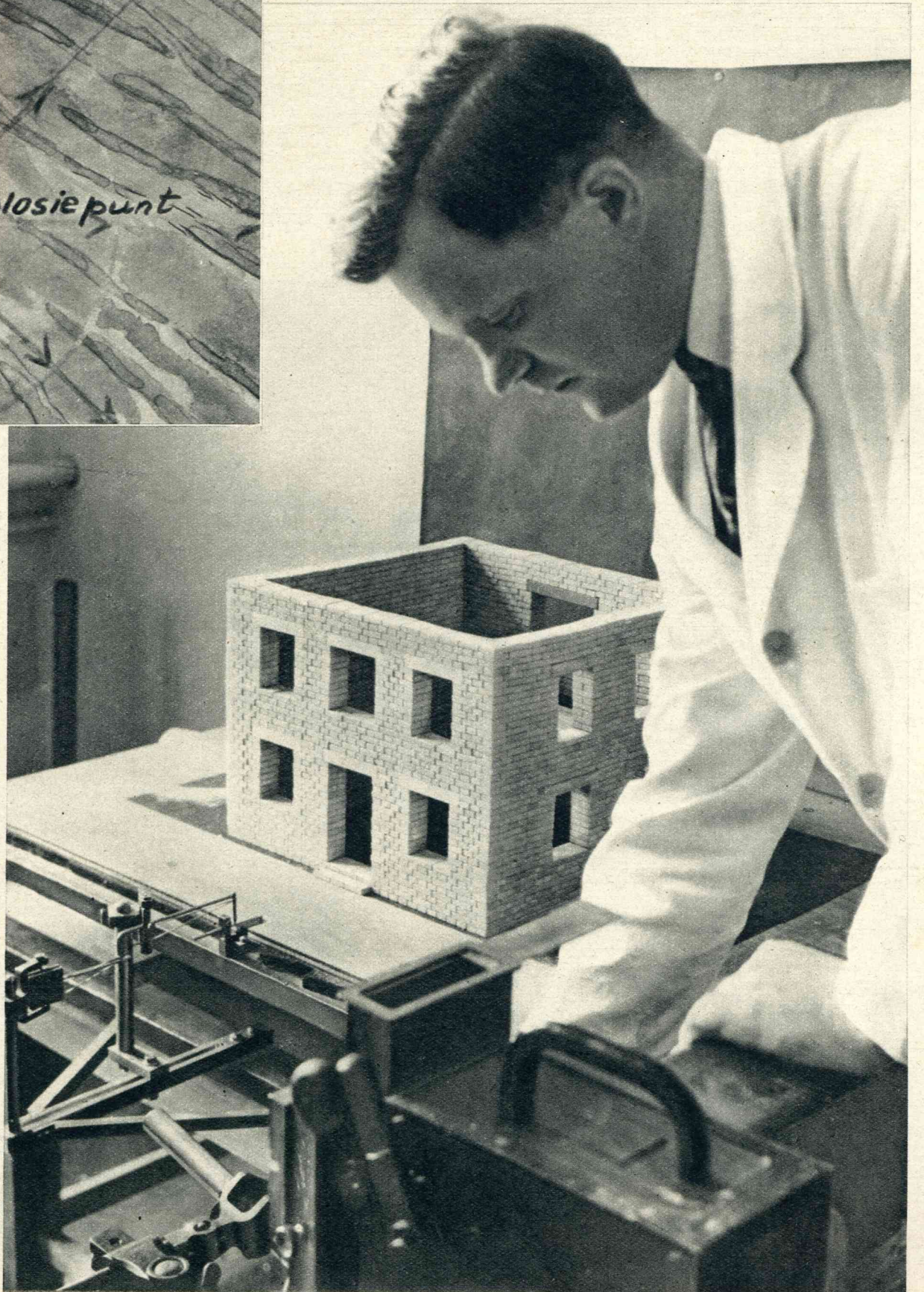
Als de aarde beeft!

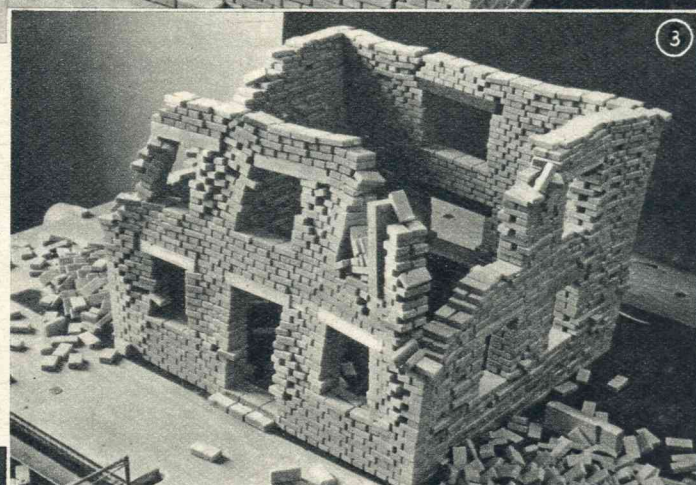
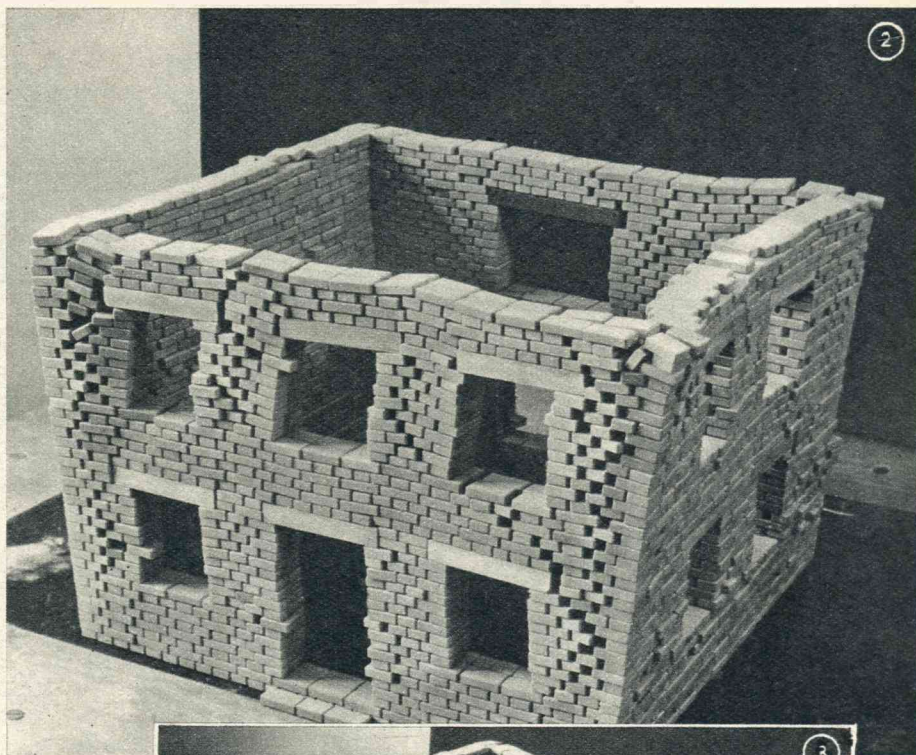
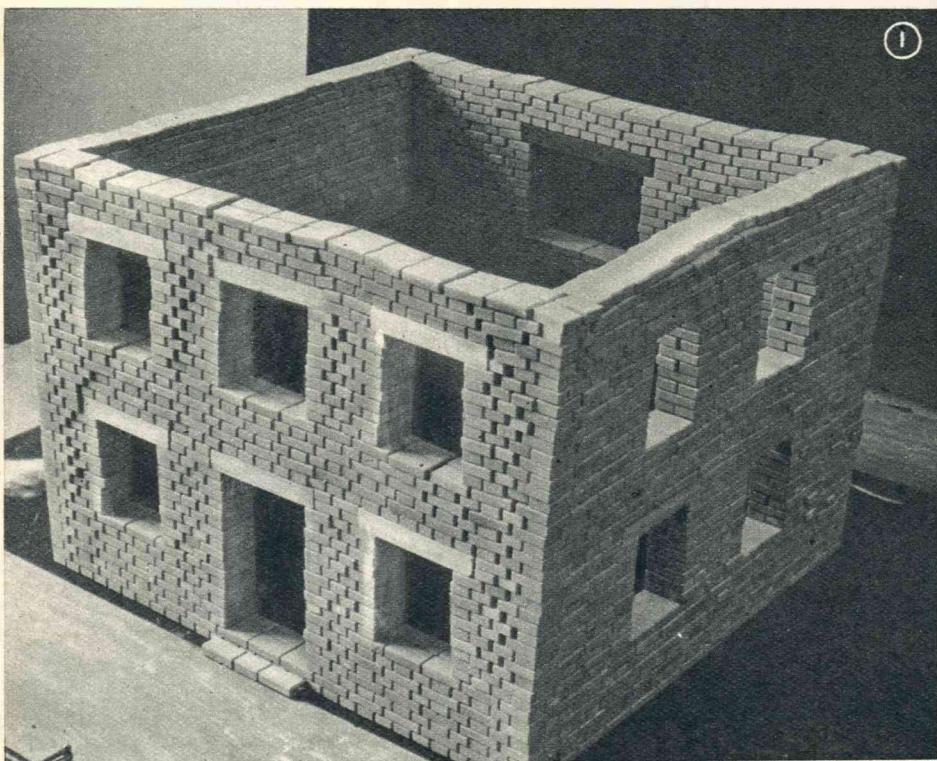
Interessante proeven te Jena

Te Jena in Duitschland is een wetenschappelijk instituut gevestigd, waar men niet alleen de oorzaken en gevolgen van aardbevingen op zuiver theoretische grondslagen bestudeert, doch waar ook proefondervindelijk, op gereduceerde schaal, de bewegingen der aardmassa's en de gevolgen hiervan voor onze bewoonde wereld worden nagegaan en bestudeerd, ten einde hieruit, vooral met het oog op de veiligheid, de noodige gevolgtrekkingen te kunnen maken en maatregelen te kunnen nemen.

Men bouwt er miniatuurhuizen en veroorzaakt er miniatuuraardbevingen, welke het schokkende of stootende karakter hebben, dat ook echte kleinere of grotere bevingen der aardkorst kenmerkt. Bij de vroeger gevolgde methoden van onderzoek was dit niet mogelijk. Maar de gelijktijdige fotografische registrering van het geheele verloop van zulk een beving maakt het mogelijk, de uitwerking ervan tot in de finesses te kunnen afmeten en volgen.

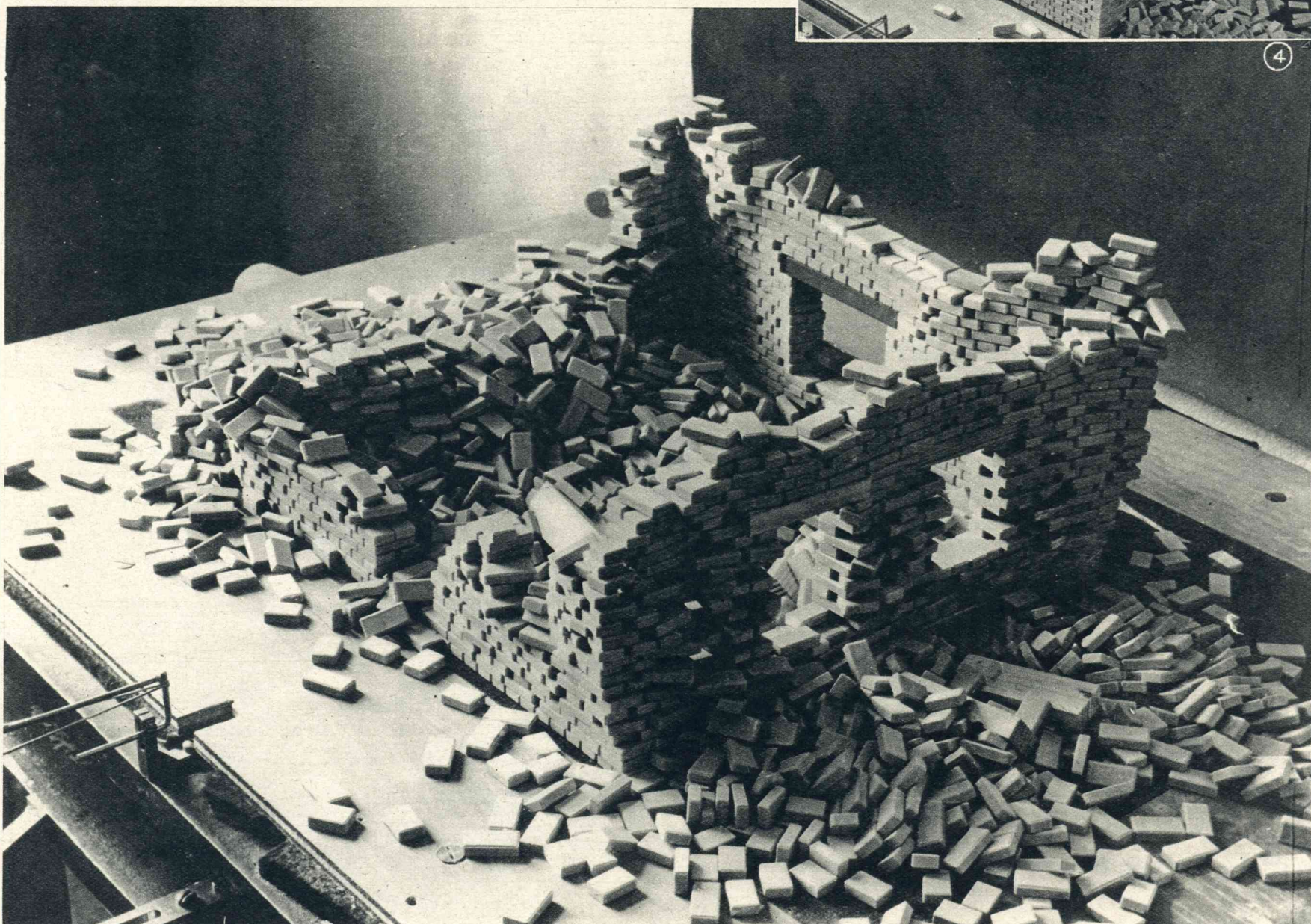
Wij drukken op nevenstaande bladzijde enkele zeer tekenende foto's af, genomen tijdens een der op het instituut voor aardschok-onderzoek kunstmatig veroorzaakte aardbevingen. De toegebrachte schade varieert natuurlijk naar gelang van het karakter van de aardshokken en hun intensiteit.

~~~~~ WAT DE PROEF MET HET REGISTREER- APPARAAT LEERT: ~~~~~

- 1 De gevolgen van een lichte aardbeving: een toch reeds goed zichtbare beschadiging over alle gevels, het ergst nochtans waar veel openingen zijn en het verband dus losser is.
- 2 De schokken worden krachtiger, de schade bedenkelijker: reeds is ernstig gevaar voor instorting aanwezig.
- 3 Het huis is reeds onbewoonbaar geworden.
- 4 De verwoesting door een zware aardbeving veroorzaakt: één groote puinhoop.

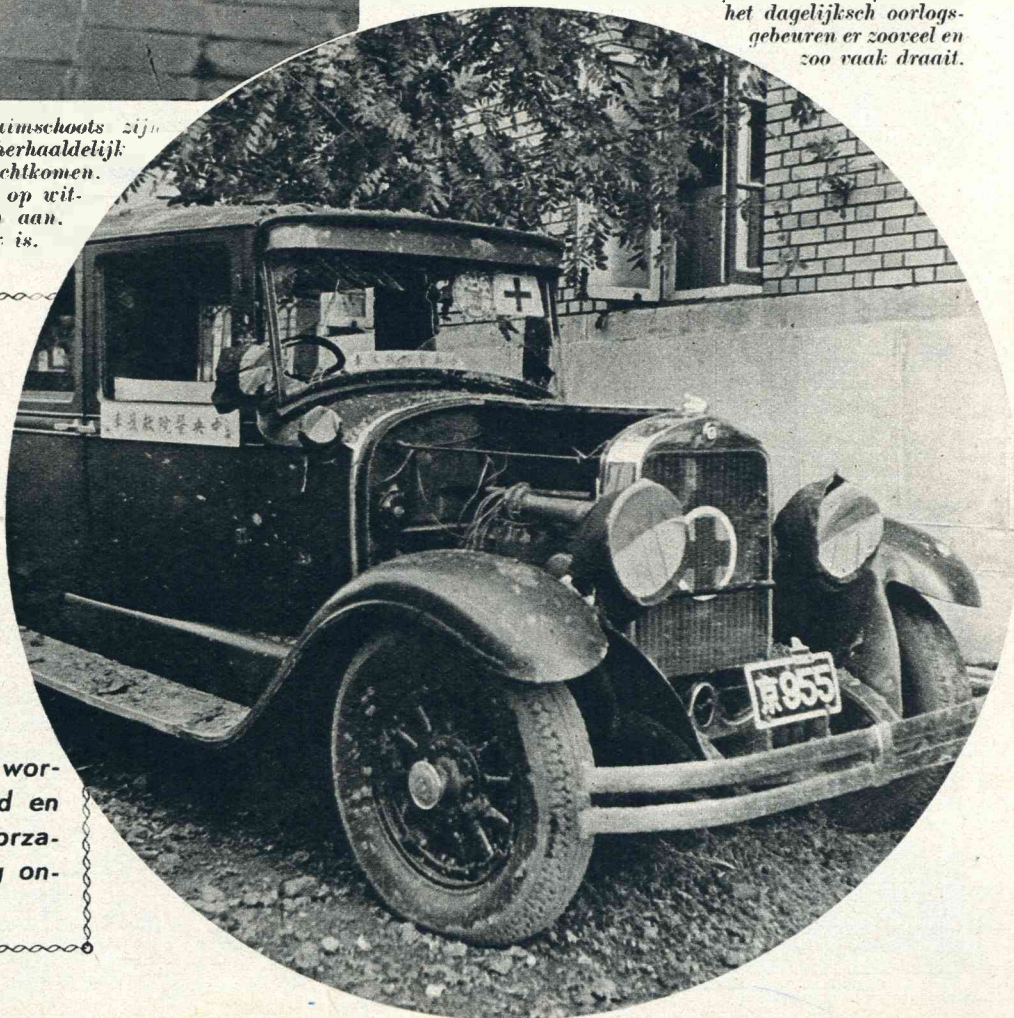
Wat de bommen sparen, treffen de granaten. De uiteengescheurde wand van een fabrieksgebouw, waar de machines lam liggen. Het zal jaren, misschien tientallen van jaren duren, voordat alles, wat binnen ettelijke weken tot puin wordt geschoten, is herbouwd, want elke oorlog beteekent niet alleen materiele verwoesting maar ook een aanslag op de zedelijke groeikracht van een volk.

Dagelijks komt het voor, dat taxi's, bussen of andere reukels hun bestemming niet bereiken. Granaatsplinters, bommen of roltreffers op dat traject: 't is afdoende om wagen en inzittenden voorgoed uit te schakelen. Hier ziet men 'n Chineeschen ambulance-wagen, die tijdens het transport van gewonden werd getroffen en met verminking van ettelijke „ledematen“ uit dien ongelijken strijd te voorschijn kwam. Een tooneeltje, zooals de film van het dagelijksch oorlogsgebeuren er zooveel en zoo raak draait.

Ofschoon de hospitalen binnen en buiten de internationale concessies ruimschoots zijn voorzien van uit de lucht duidelijk waarneembare kenteekenen, komt het herhaaldelijk voor, dat slechtgerichte of afgedwaalde projectielen in die hospitalen terechtkomen. Onze foto toont een dezer karakteristieke kenteekenen: een groot rood kruis op witten achtergrond. De geweldige rookkolommen op den achtergrond toonen aan, dat de onschendbaarheid der hospitalen inderdaad meer fictief dan werkelijk is.

De strijd in het Verre Oosten

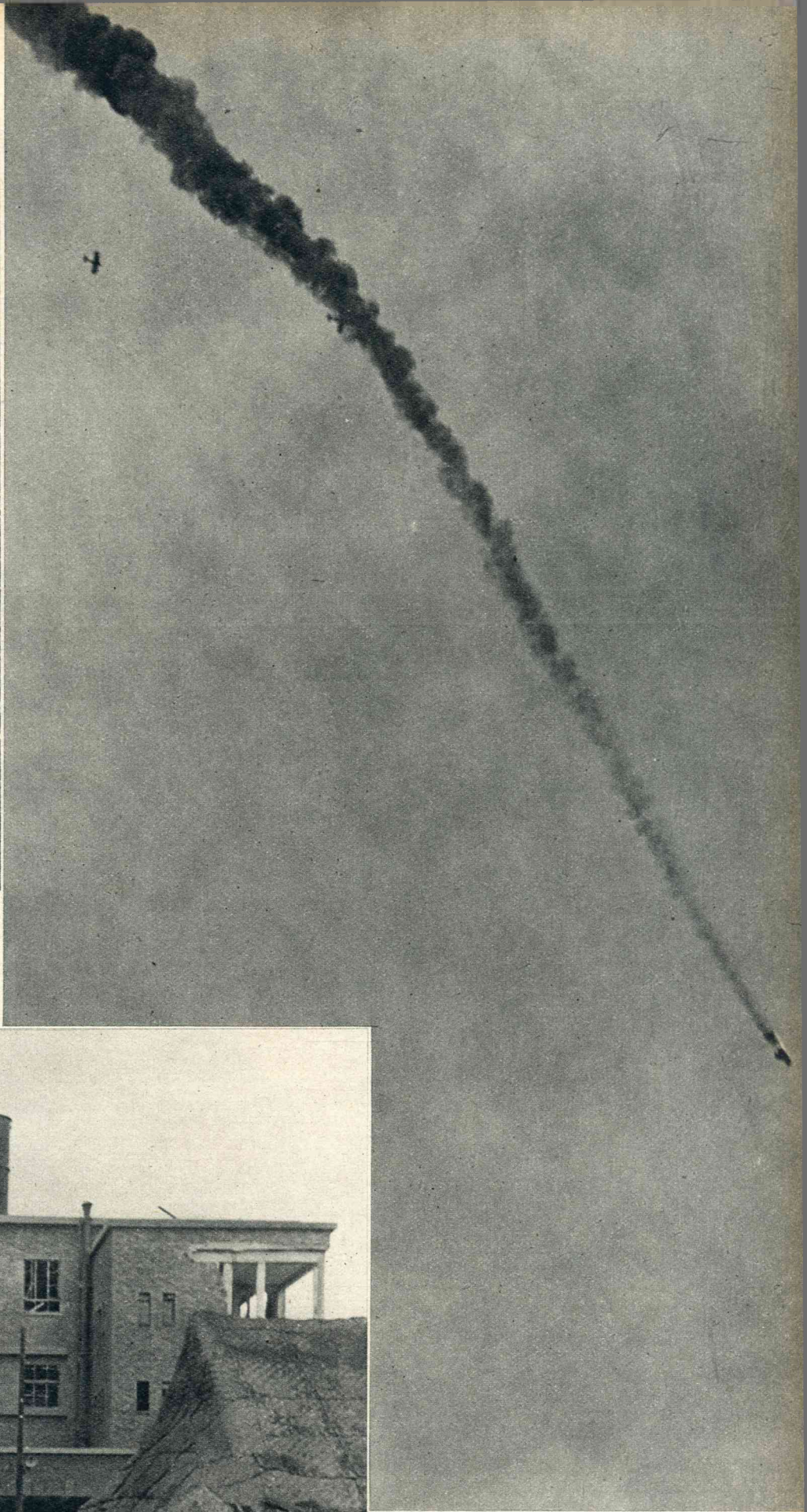
Weken en weken al wordt Noord- en Zuid-China te land, te water en uit de lucht bestookt door de doodelijke projectielen, die het vernuft van den modernen mensch heeft uitgedacht ter vertolking van het bruut geweld. Elken dag wordt meer en meer vernield van wat met jarenlange moeite en zorg werd opgebouwd en elken dag komt een grooter vraagteken te staan achter het zoo gewichtige probleem: wanneer en hoe zal het einde komen van die nieuwe slachting in 't Oosten? Intusschen worden aan beide kanten tal van jonge levens weggemaaid en vernietigd en kan het Verre Oosten verwickelingen veroorzaken, waarvan de draagwijdte den zwakken mensch nog onbekend is.

Het centrale hospitaal werd tijdens een vliegeraanval getroffen door niet minder dan drie zware bommen met groote explosieve kracht. De trechter op den voorgrond spreekt duidelijke taal, vooral als men 't aantal menschen ermee vergelijkt, dat op den rand van den krater staat.

Ook den aanvaller gaat 't niet steeds voor den wind. Steeds staat de vijandelijke vlieger bloot aan het gevaar dat 't afweergeschut of het machinegeweer van een belagend toestel zijn persoon of 'n vitaal onderdeel van zijn machine zal treffen. Met achterlating van een geweldig rookspoor, wentelend als een dor blad valt dit Japansche toestel met zijn levenden inhoud brandend naar beneden om terecht te komen in een van de talrijke moerassen der omgeving.

Het verlies aan menschenlevens is niet 't eenige, dat te betreuren valt, want ook handel en industrie, alles, wat den materielen opgang van een land ruggegraat geeft, staat wankel en gaat te gronde. Het modern geschut ontziet niets of niemand. Onze foto brengt een kijkje op de zwaar getroffen electrische centrale, die geruimen tijd het doelwit vormde van 'n heftig bombardement. Werklui trachten uit de puinhoopen te halen, wat er nog te halen valt.

*Die heerlijke **GEUR** is veelbeteekenend!*

Wanneer U koffie koopt, bedenk dan terdege, dat de *drank* nooit beter kan zijn dan de boon...

Niemand kan *uit* een boon halen, wat de natuur zélf er niet in gebracht heeft... zelfs Douwe Egberts niet!

Daarom bestaat D.E.'s grootste zorg in het kiezen van boonen, die den vollen weldaad van overvloedige zon, warme regens en milde tropische gronden hebben ondergaan. D.E.'s speciale brandwijze zorgt er dan voor, dat niets van aroma en smaak verloren kunnen gaan!

**DOUWE
EGBERTS
KOFFIE**

DE ADDER IN 'T GRAS

Een Glencannon-verhaal

door Guy Gilpatric

Aan den weg naar de dokken, den West India Road, Poplar aan de Theems, staat een huis van rooden baksteen, en de kalk tusschen de steenen is wit geschilderd. Boven de deur zwaait 'n uithangbord, dat de afbeelding draagt van een vierbladige schroef, met het bijschrift: „De Scheepsbouw”. Het huis maakt een aangenaam zindelijken indruk in een omgeving, die jarenlang vervuild is door het roet van steenkool, uitgepuft door vele schepen bij hun tocht zeewaarts. De benedenramen pronken met gordijnen en geraniums in potten, en bovendien is één ervan versierd met een schoone plaat. Dit is een gekleurde afbeelding, geschikt om in te lijsten, van den grooten Schot Robert Bruce, met zijn linkerhand een ontzaglijke steenen pijp zwaaiend en met zijn rechter een litersflesch Duggan's Dauw.

Het was de plaat, en niet het uithangbord, waardoor dien dag het oog van den heer Glencannon getrokken werd, toen hij, in zoete rust, de straat door liep, van de dokken komende. Het ss. Inchcliffe Castle, waarop hij eerste machinist was, rustte in het droogdok op kiel- en kimblokken, om een zeer noodige reparatie te ondergaan. Dus nu was meneer Glencannon vrij, zijn schreden te richten waarheen hij wenschte.

„Oei,” merkte hij op, en hij bleef staan, om het portret van het Hooglandsche stamhoofd te bewonderen. „Da's een mooi stukkie kunst! Net of ie leeft, zoo pittig en vrolijk ziet ie uit; absoluut de klandizie waard.” Waarop hij de witgeschilderde deur openstiet en terechtkwam in een kraakzindelijke gelagkamer, met een bierpomp, gepoetst tot het koper zuiver goud was, en op de planken rijen glazen, tot tintelend kristal gewreven. De kellnerin was de verpersoonlijking van geboende, gesteven en gebleekte netheid, van haar smetteloze linnen morsmouwen tot haar roodgewasschen gelaat.

„Goeden morgen, juffrouw,” zei meneer Glencannon, de klep van zijn pet aanrakend. „Ik had graag een flink droppeltje Dauw. Mooi weertje hebt u hier.” Hij zag haar naar syphon en glas grijpen. „Nee, geef u geen moeite, juffrouw, geef u geen moeite — ik ben niet zoo verkwistend, om mijn whisky vóór of na 't gebruik te verdunnen.”

„Voor of na 't gebruik... die is goed!” giechelde zij. „Stel je voor! U bent zeker de leukste thuis?”

„Nou, juffrouw,” zei meneer Glencannon, door haar bijval onthutend als een morgenglorie voor de zon, „ik sta overal bekend als iemand, die een massa wijsheid en aardig wat geestigheid tegelijk heeft. Ik druk 't bijvoorbeeld uit gekheid ook wel es zóó uit: as de schepen in 't water verzinken, wat doen de menschen er dan wel in?”

„O eh... hi hi,” zei de kellnerin na een tussenpoos van diep gepeins. „U bedoelt zeker dat de schepen d'r in verzinken en dat de menschen d'r in verdrinken — is 't niet?”

„Ja, maar wacht efftjes!” grinnikte meneer Glencannon, zijn oogen aan de hoeken krinkelend en zich gereedmakend, om een laatste, vernielende

vlaag geestigheid los te laten; „je hoort dikwijls praten over 'n bedronken man en 'n schip dat safe is, maar hebt u ooit gehoord van een bezonken man en 'n schip dat op dreef is? Hahaha! Snapt u 'm, juffrouw? Ik heb alleen de letters maar omgewisseld, ziet u.”

De geest en de gemoedelijkheid van dien zet troffen de kellnerin zoozeer, dat zij schaterde van den lach. Maar juist op het hoogtepunt van haar uitbarsting kwam er uit de diepten des huizes een stem.

„Hortense!” riep die vermanend, „denk er om, dat je een dame bent, en dat 't hier een fatsoenlijk café is.”

In de gedrukte stilte, die volgde, schonk meneer Glencannon zijn glas nog eens vol en keek hij schichtig naar de deur.

„Da's tante,” fluisterde mejuffrouw Hortense, druk met een afdroogdoek aan 't werk. „Ze wil nooit hebben, dat ik gekheid maak met de heeren!”

Glencannon, die op dat moment zijn hoofd achterover had, vond met zijn blik een ingelijst document, dat aan den muur achter de toonbank hing. Het was een vergunning, waarbij de verkoop van gebrouwen, gegiste en gedistilleerde dranken werd toegestaan aan een Portia Bottle, ongehuwd, West India Road 27, Poplar aan de Theems, Londen-O. Meneer Glencannon hield zijn glas nog aan de lippen, hoewel het leeg was. Hij herlas het document en slaakte een hartigen zucht. Zijn schoonheidsgevoel was getroffen, want nooit, nooit had hij een naam ontmoet zoo fraai, zoo vloeibaar veerend, als Portia Bottle.

„Portia Bottle,” herhaalde hij luidop, alsof hij een vers opzei. „Bottle... Portia... Portia Bottle...”

„Ja,” lichtte Hortense toe, „tante Portia — waar de zaak aan hoort. Daar komt ze net aan.”

Een vastberaden tred klonk in de gang. De deur ging open, en een vrouw, breed en majesteitelijk en schrikwekkend, kwam binnenzweven. Glencannon vergeleek haar, in zijn bewondering, eerst met zijner majesteits slagschip IJzeren Hertog; maar toen, snel haar tonnenmaat schattend, en de volledige uitwerking van haar zwartzijden japon en bloedkorale halssnoer ondergaande, herzag hij zijn mening ten gunste van de Aquitania.

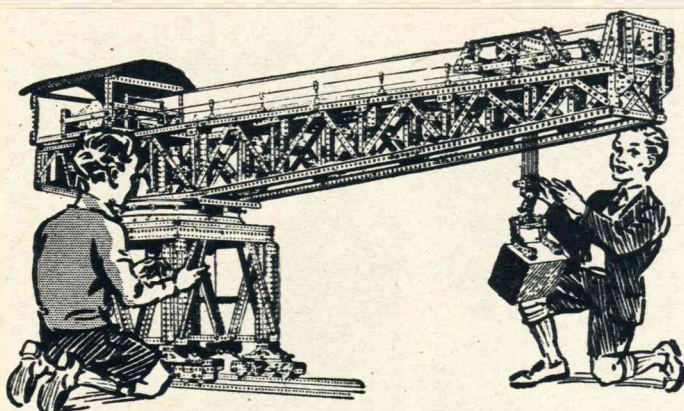
„Goeden middag, meneer,” zei ze koel. „Is alles in orde, Hortense?” en zij keek de kellnerin met een door-dringenden blik aan.

„Wel ja zeker, natuurlijk!” kwam Glencannon tusschenbeide. „De schrandere jongedame was alleen maar zoo vriendelijk om te lachen om een paar grapjes en gekheidjes van me. Mijn naam is Glencannon, mevrouw. Ik ben chef op de Inchcliffe Castle, die daar aan den overkant in 't droogdok ligt.”

„Ja, tante, precies wat meneer zegt,” bevestigde Hortense. „Als u ooit een grapjas gezien hebt, is hij 't!”

„O ja?” vroeg juffrouw Bottle, een ietsje milder. „Nu, dan doet 't me plezier dat u hier als klant komt, meneer Glencannon. We hebben de zaak nog maar kort, dus we zoeken klandizie,

MECCANO

WE LATEN 'M OOK WERKEN, HOOR!!

Jongens!! Je zult verbaasd staan over de echtheid en nauwkeurigheid van Meccano-modellen. Je zult genieten van het aantal wondermooie bewegende modellen, dat je met Meccano kunt maken. Zelfs met de kleinste uitrustingen kunnen kranen, vrachtauto's, wagens, draaimolens en talloze andere speelwerktuigen gebouwd worden. Meccano-onderdelen zijn echte werktuigkundige onderdelen in het klein en kunnen op honderden verschillende wijzen samengevoegd worden. Er is geen ander spel ter wereld voor jongens, dat met Meccano-modellen bouwen vergeleken kan worden. Het is het mooiste spel.

Prijzen der Meccano-uitrustingen vanaf f 1.40

VERKRIJGBAAR IN ALLE GOEDE SPEELGOEDWINKELS EN -AFDEELINGEN

Jongens!! Vraag om het nieuwe Meccano prospectus

Zorg dat je dit gratis prospectus ook krijgt en lees alles over Meccano en de andere mooie dingen, die uit Meccano-land komen. Vraag je handelaar om een exemplaar of schrijf heden aan ons depot voor engros: Fa. Hausmann & Hütte (Afd. 35), Kromboomsloot 59, Amsterdam.

Gefabriceerd door: MECCANO LTD., LIVERPOOL, ENGELAND

'n Ongenooide gast!

Overal, waar gegeten en gedronken wordt, loert de tandbederver op zijn kans. Hij zet zich vast in de kleinste hoekjes en gaatjes van Uw gebit en leeft er van de voedselresten, die tusschen de tanden achterblijven.

Met Odol tandpasta ontleemt U hem zijn voedsel, want 't overvloedige schuim van Odol tandpasta verwijdert alle voedselresten.

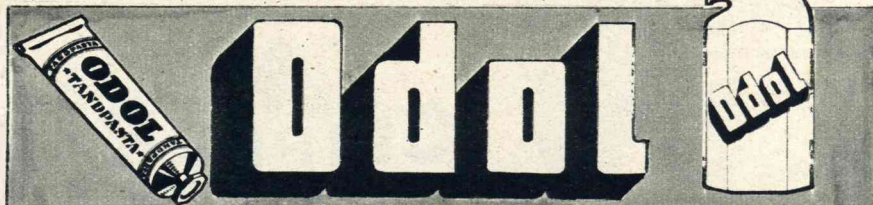
Maar om hem te vernietigen, moet U Odol mondwater gebruiken. Door zijn sterke antiseptische werking doodt Odol schadelijke bacteriën. 't Geeft 'n frisschen mond en 'n zuiveren adem.

Doch Odol doet méér:

Het vernietigt niet alleen de bacteriën, die de tanden aantasten, maar desinfecteert tegelijkertijd mond en keelholte. Denk daaraan, als U zich in overvolle gelegenheden of op 'n stoffige straat bevindt.

Poetst Uw tanden met Odol tandpasta. Spoelt Uw mond 2 x daags met Odol mondwater.

Odol tandpasta 0.35 - 0.60 per tube.
Odol mondwater 1.25 - 1.75 per flacon.

NEDERLANDSCH FABRIKAAT - N.V. ODOL COMPANY AMSTERDAM

lusteloos

Wanneer U na Uw dagelijksche taak zoo moe en lusteloos bent . . . . . wanneer U bij de geringste aanleiding zenuwachtig wordt . . . . . wanneer U tegen Uw werk opziet . . . . . dan zal Tonicum Noury U goed doen. Rust voor Uw zenuwen, kracht voor Uw lichaam, opwekking voor Uw geest. Een weldaad voor Uw geheele wezen!

TONICUM NOURY

f 1.50 per flacon. Dubbele flacon f 2.25. Fabr.: N. V. Nourypharma, Deventer

maar ik doe mijn best om 't netjes te houden. De nette café's zijn tenslotte de steunpilaren van 't rijk, om zoo te zeggen, dus dan moeten we 't zoo houden, zeg ik altijd."

"Daar is 'n heeleboel voor te zeggen," erkende Glencannon, die met aandacht had gehuisterd. "Wilt u niet aan dat tafeltje plaats nemen, juffrouw Bottle, en me de eer bewijzen, 'n glaassie kwast van me an te nemen?"

Mejuffrouw Bottle wou weigeren, maar zoo hoffelijk was de buiging, waarmee Glencannon den stoel uittrok, dat zij zich bedacht en plaatsnam.

"Een glaasje kwast zal me goeddoen," zei ze. "Dan maar met spuitwater, Hortense, en breng meneer Glencannon z'n flesch even hier, dan hoeft ie niet heen en weer te loopen." Toen liet zij haar stem dalen, opdat haar nicht haar niet verstaan zou. "Ik vind 't echt prettig, om kennis te maken met zoo'n beschaafd en ontwikkeld persoon as u, meneer Glencannon — je krijgt hier zooveel rapalje van zee binnen..."

"Nou nou, juffrouw Bottle — u bent erg vriendelijk," zei meneer Glencannon blozend.

Ook Portia Bottle bloosde.

Ergens achter de dokken floot een passerende sleepboot een signaal uit — twee lange stooten en een korten. De kellnerin keek snel naar haar tante, maar juffrouw Bottle had niets gehoord, scheen het. De sleepboot blies nog eens, nu met kribbigen nadruk. Toen vervolgde zij puffend haar weg stroomafwaarts.

In de rookerige diepten van het droogdok sloeg een ploeg mannen met hammers schilfers van de roestige platen der Inchcliffe Castle, en een klinkmachine zong staccato haar lied boven al het rumoer uit. Het was een leven als een oordeel, met een gekkenhuis en een veldslag er bovenop.

"Wat heb ik gehoord over meneer Glencannon?" vroeg kapitein Ball, een sigaar opstekend en plaatsnemend op den rand van zijn kooi. "Meneer Swales zegt, dat hij met een vrouw of zooiets omgaat."

"Meneer Glencannon? Zoo'n leelijke Schotsche bonk!" riep meneer Montgomery, eerste officier van de Castle. "Ik eb er niets van gehoord, meneer. Wat is 't voor iemand?"

"Dat weet ik niet precies — da's juist 't ongeluk," fronste kapitein Ball. "Iemand uit een herberg op den West India Road, zeggen ze. Als ik 't goed begrepen heb, zijn we hem gauw kwijt — na deze of de volgende reis."

"Driewerf oera!" riep meneer Montgomery, diep aangedaan.

"Nou nou, zeg!" protesteerde kapitein Ball. "Dat je 't niet erg op hem hebt, weet ik, maar je zult toe moeten geven, dat er geen betere machinist op de wereld te vinden is. 't Schip kan hem niet missen, meneer Montgomery. U bent verplicht, er een stokje voor te steken en te beletten, dat hij trouwt. Daarom heb ik u hier laten komen."

"Goed, meneer, als u 't wilt, best meneer," zei meneer Montgomery, een gezicht trekkend. "Hofschoon ik niet hinzie, dat 't me haangaat."

Kapitein Ball trok zijn wenkbrauwen op. "Meneer de stuurman," zei hij zigtig, "ik heb u al gezegd, wat uw plicht was." "Mm," knorde meneer Montgomery, naar zijn pet grijpend, "ik zal zien wat ik doen kan, meneer, maar beloven doe ik niets."

Toen hij de deur achter zich dicht had bleef hij op dek even staan. Geleidelijk kwam er een glans van vastberadenheid in zijn oogen, en in zijn zakken vouwden zich zijn handen tot vuisten.

"Ik zal 'm elpen," mompelde hij. "Ik

zal 'm zoo goed elpen, dat ie voor z'n leven binnen is — en lak aan mijn plicht!" Hij daalde de loopplank af naar den rand van het droogdok en richtte zich naar den West India Road.

In De Scheepsbouw was niemand, buiten een kellnerin, die gesteven mormouwen en een eigenaardig bezorgd gezicht droeg. Terwijl zij bier tapte voor meneer Montgomery en het schuim afstreek slaakte zij een benepen, fluissterend zuchtje.

"Aha!" zei de stuurman bij zichzelf. "De jongedame lijdt aan minnesmart!" En hoorbaar vervolgde hij: "Eel haardige zaak ebt u ier, juffrouw. eh... juffrouw..."

"Juffrouw Bottle," zei de kellnerin verstrooid, haar blik op den muur tegenover haar gericht.

"Haangename kennismaking, juffrouw Bottle. Hik ben Montgomery van de Hinchcliffe Castle."

Bij dien naam liet de kellnerin het glas bijna vallen. "Inchcliffe Castle?" herhaalde zij. "O maar — ja, meneer Montgomery, meneer Glencannon heeft 't wel eens over u gehad."

"O, meneer Glencannon!" zei meneer Montgomery geestdriftig. "Hechte haardige man. Gééstige man — de meeste ersens op 't eele schip, juffrouw; en ik geloof niet, dat er eden ten dage een betere machinist op de eele wereld bestaat."

Bij die lofprijzing op meneer Glencannon hield juffrouw Hortense op met glazen wrijven en boog zij zich gretig over de toonbank. Meneer Montgomery raakte bezielde door zijn taak en werd welsprekend. Volgens hem was de machinist een toonbeeld van alle mannelijke deugden, en zelfs van die, welke gewoonlijk slechts aan heiligen worden toegeschreven. Juffrouw Hortense nam woord voor woord in zich op, maar tegen het einde, zoo merkte meneer Montgomery op, maakte zij een krachtige slikbeweging. En wat hij voor een vonk van liefdevuur in haar oogen hield, kon ook heel goed een opkomende vloed van tranen zijn. Hij echter betaalde zijn consumptie en ging, zichzelf gelukwenschend met het welgedane werk.

"Zoo," zei hij. "Nou weet ik wie 't is. En zij weet, dat er nog nooit zoo'n prachtkerel bestaan eeft als ij — hal wist ze dat natuurlijk al van emzelf. Wacht maar, ik zal zorgen, dat ze 'm aan den aak slaat!"

Hortense was intusschen de gelagkamer doorgelopen naar een luikje in den muur, waardoor bij gelegenheid consumptie kon worden doorgegeven naar het vertrek daarachter. Voorzichtig duwde zij dat luikje een eindje open.

Door den kier zag zij meneer Glencannon zitten, in een rood pluchen fauteuil. Mejuffrouw Portia Bottle was zijn hoofd aan 't masseeren met Makassar-olie, van welke vloeistof een ruime hoeveelheid neerstroomde, om zijn guttapercha boord te smeren.

"Ze heeft hem te pakken," griende juffrouw Hortense, den hoek van haar oog uitvegend met den glazendoek. "Precies Samson en Dalilah. 't Is haar alleen om klanten voor de herberg te doen."

"...Ja, m'n haar is 'n tikkie dun bovenop, dat weet ik wel," zei meneer Glencannon. "U zel me misschien niet gelooven, juffrouw Bottle, maar 't is weggewaaid door een orkaan, die 't rampzalige eiland Porto Rico verwoestte in 't jaar negentien zeven-twintig. Oei, wat was me dat een windje!" Hij tastte in zijn zak naar zijn pijp, en toen hij die gevonden had nam

Vervolg op bladz. 14

GEEN OUDERWETSCHER TRAPROEDEN MEER!

Kijk!... ik heb ze vervangen door deze "Clipper"-traplooperklemmen. Geen overbodig werk meer! Het is uit met die plaag van roeden poetsen!

Zie eens hoe mooi ze zijn!

Zij doen het patroon van den looper beter uitkomen; er komen geen krassen op; het is altijd schoon en netjes. Geen stofnesten meer!... Ik ben er verrukt over!

— Maar, zeg eens, houden ze den looper goed op zijn plaats?

— En of! Ik heb gezien, dat de "CLIPPER"-traplooperklemmen in cinema's, hotels, restaurants, café's, loopers op hun plaats houden, die breder zijn dan de mijne... en ondanks het voortdurend heen en weer geloop. Die "CLIPPER"-traplooperklemmen uit één stuk, zonder scharnieren, veeën, krammen... worden door een enkele schroef vastgezet; zij kunnen dus onmiddellijk geplaatst en weggenomen worden.

EISCH DE ECHTE "CLIPPER"-TRAPLOOPERKLEMMEN. Zij zijn voorzien van dit fabrieksmerk: een "boot".

De "Clipper"-traplooperklemmen zijn verkrijgbaar in bruin brons, gepolijst koper, verchromd. Verkrijgbaar bij alle behangers en ijzerwinkels. Zoo ge ze niet vindt, vraag dan het adres van dichtstbijzijnden winkelier aan:

W. A. TOLEDO

Bilderdijsstraat 125, 's-Gravenhage
Telefoon 394221

REG. TRADE MARK
CLIPPER
TRAPLOOPERKLEMMEN

Per pr.
f 0.40

Voor smalle loopers

f 0.60 Voor

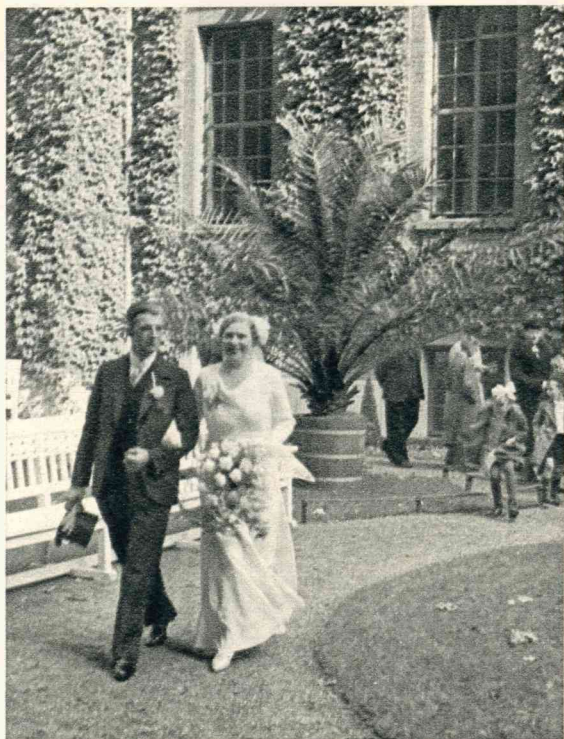
middelmatige loopers

f 0.80 Voor

breede loopers

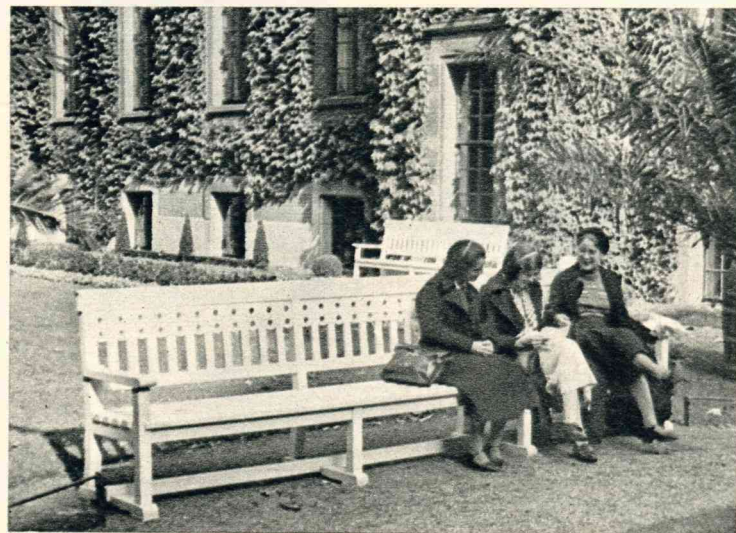
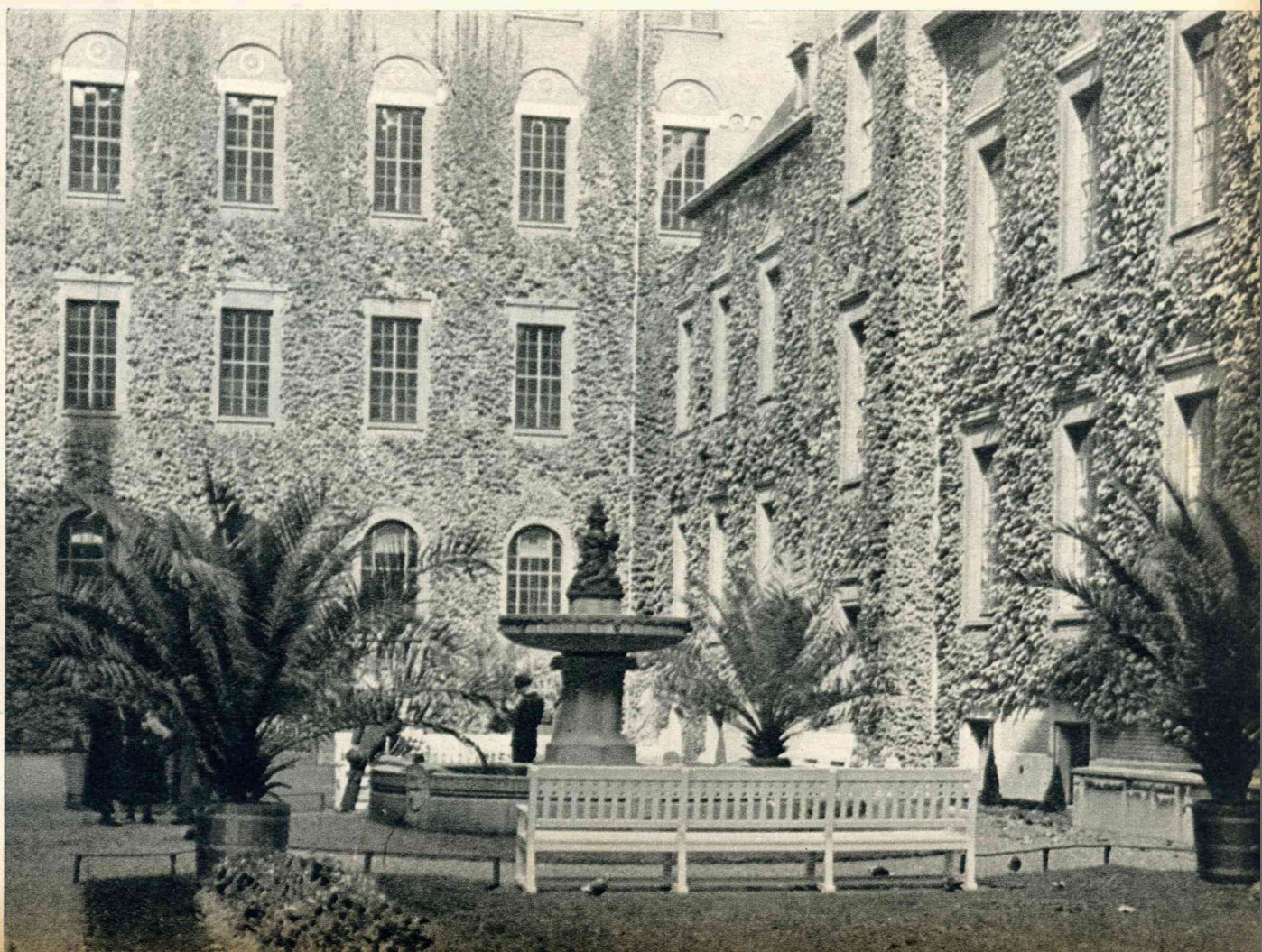
Uitvoering: Bruin Brons.

*Jonggehuwden in den tuin.**„Eten stil, zoo is te goed!”*

HET „BINNENHOF” van Rotterdam

Ook Rotterdam heeft zijn Binnenhof, al is het niet zoo gewichtig als het Haagsche. Op 't Rotterdamsche Binnenhof verschijnen niet de afgevaardigden des lands om belangrijke besprekingen te voeren. Wel ziet men er, van tijd tot tijd, charmante paartjes, van jonggehuwden, die juist elkaar voor 't leven trouw beloofden. Zij worden dan op 't Binnenhof — en de lezer zal nu raden, dat hier de tuin van 't raadhuis bedoeld is — gekiekt. Deze raadhuistuin is buitengewoon fraai en voor iedereen, die zich netjes wil gedragen, toegankelijk. Wij meenden onze lezers te gerieven door eens enkele aardige kiekjes van dezen lusthof, in 't midden der grootstad, aan te bieden.

*Met haar deelen op een bankje.**De wandelaarsters.**Een mooi hoekje van den stadhuistuin, met fontein.*

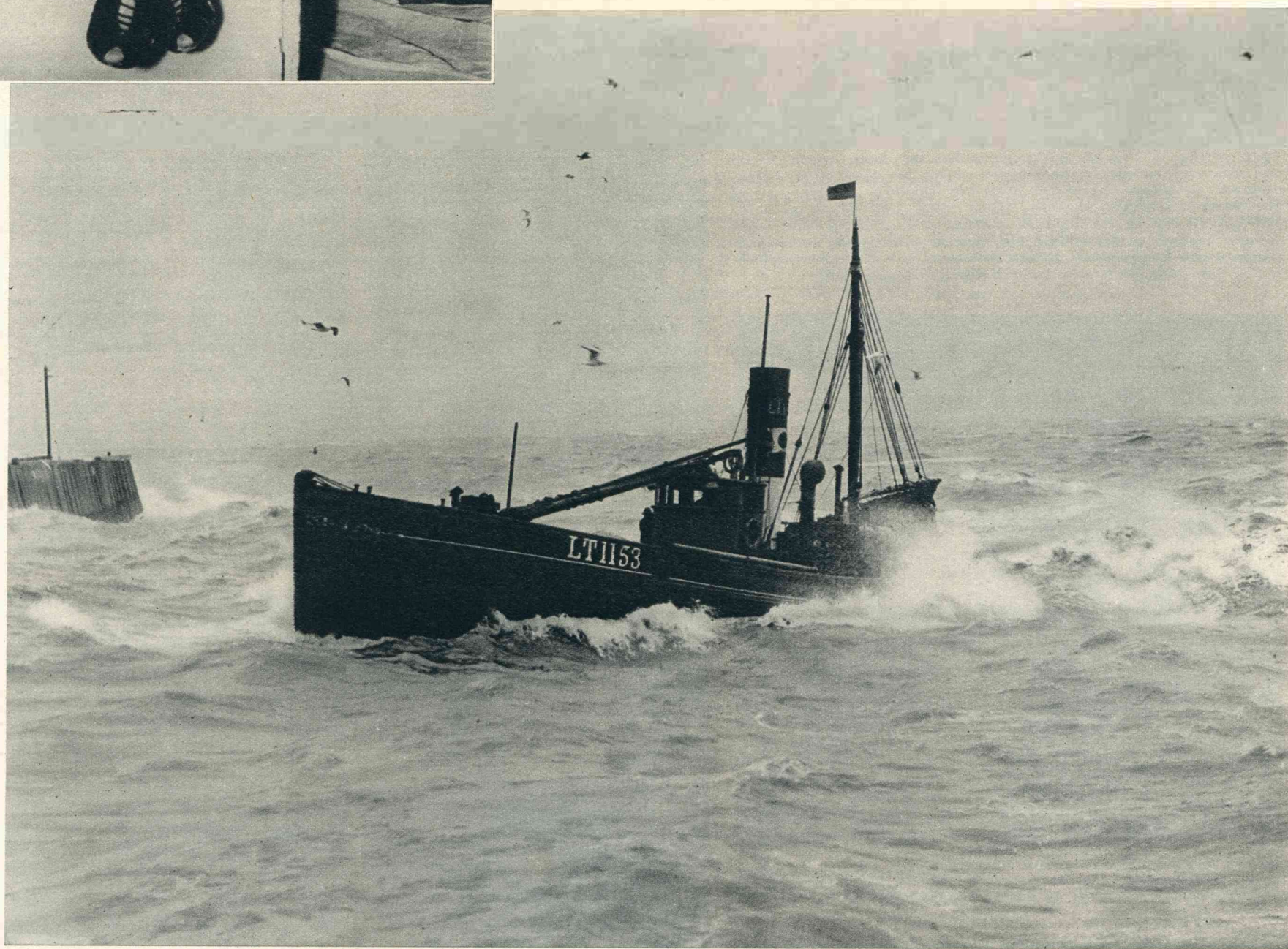

Het vernielde vliegtuig „Mainliner” van de United Air Lines, dat 80 mijlen ten oosten van Salt Lake City (Vereen. Staten) in de bergen verongelukte. De negentien inzittenden kwamen allen om het leven.

Miss Valerie Brooke (prinses Baha), de jongste dochter van den blanken sultan van Sarawak (Noord-Borneo), heeft zich verloofd met den worstelaar Robert Gregory.

LAATSTE NIEUWS

De terugkomst van de eerste Engelsche haringvischers in de haven van Lowestoft.

Zich van geen kwaad bewust, loopt de kleine Priscilla het vijandelijke kamp binnen tot groote hilariteit van de inlanders, die den schitterenden losprijs hooglijk weten te waardeeren.

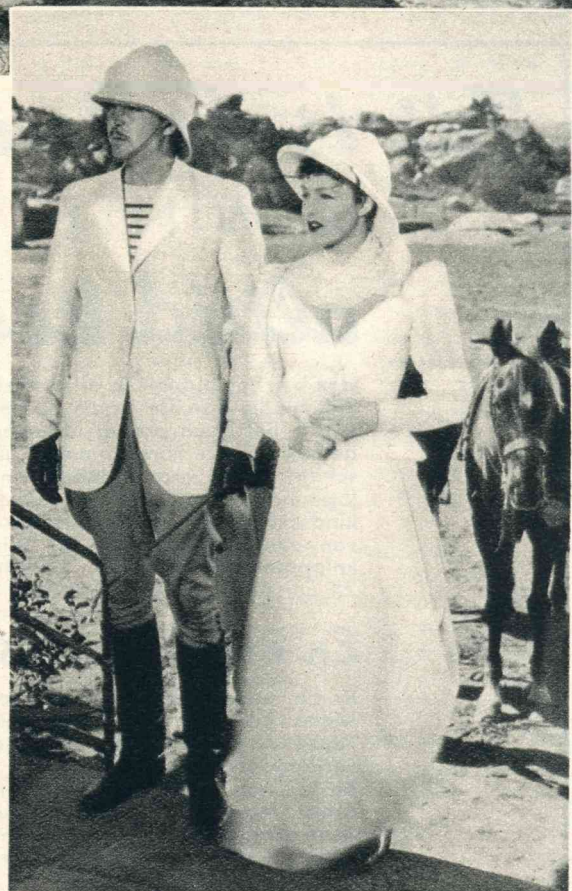
**Een avonturenfilm
zonder diepgaande
conflicten, doch
hartelijk van inhoud
en intrige**

WEE WILLIE ★ WINKIE ★

Dit is een van de eerste films, welke nu eens niet met de opzettelijke bedoeling vervaardigd zijn om 'n film van Shirley Temple te maken. Men had een verhaal van Rudyard Kipling en daarin kwamen twee kinderen voor: 'n jongen en een meisje. En de Fox-film, die contractueel de beschikking heeft over Shirley Temple, koos haar

natuurlijk voor de meisjesrol. Hierdoor werd het accent van de film onbewust een ietsje verlegd, want men is nu eenmaal van Shirley Temple gewoon, dat alles om haar, voor haar en door haar draait en 't is duidelijk, dat het min of meer moeilijk is, het verhaal onafhankelijk en los van haar te beschouwen. Toch dient men dat hier te doen om

deze film recht te doen wedervaren. Het verhaal speelt in Britsch-Indië, waar een norsche kolonel zijn schoon- en kleindochter na den dood van zijn zoon heeft laten overkomen om voor hen te kunnen zorgen. Die omgeving is echter niet bijster geschikt voor een jonge vrouw en een kind, want er zijn nog zeer veel oproerige inlandsche stammen, welke een permanent gevaar voor de bewoners van die nederzetting vormen. Priscilla Williams (Shirley Temple) weet zich echter op een of andere manier de vriendschap van het voornaamste oproerige stamhoofd te verwerven en dat blijkt aan het einde goed te pas te komen, wanneer de soldaten van den kolonel

De jonge vrouw Joyce Williams (June Lang) en luitenant Brandis (Michael Whalen), wier liefde in die sinistere omgeving met succes ontluikt.

dreigen vernietigd te worden. Er zijn diverse zeer geslaagde scènes in, wat voornamelijk ook aan de medewerking van Victor MacLaglen en aan de tamelijk zorgvuldige regie van John Ford te danken is.

Een onderhoudende, gezellige amusementsfilm dus, waarin het niet aan dapperheid en romantiek ontbreekt.

FILM-

Door 't Oostenrijksche Bondsministerie voor Handel en Verkeer werd aan Willy Forst een ereprijs toegekend voor zijn film „Burgtheater”, als de succesvolste speelfilm. De prijs bestaat uit een zilveren beeld op een onyx voetstuk.

Charles Boyer, die onlangs naar Amerika ging, is thans weer naar Frankrijk teruggekeerd om de hoofdrol te vervullen in de nieuwe Tobis-film „Le Venin” (Het vergif).

Annabella, die in werkelijkheid Anne Charentier heet, dankt haar naam aan den Amerikaanschen dichter Edgar Allen Poe. Het gedicht „Annabel Lee” maakte op madame Charentier zoo'n geweldigen indruk, dat zij zich voor

haar filмнаam naar de hoofdpersoon van dat gedicht noemde.

Josef von Sternberg was eens zoo nijdig op zijn acteurs en actrices, dat hij hun plaatsen door studio-personeel liet innemen en door hen de verschillende scènes liet voorspelen.

VARIA

Brian Donlevy, de hoofdpersoon uit de Fox-film „Midernacht Taxi”, bezit 'n beroemde verzameling autogrammen van artisten der geheele wereld. Bij elke handteekening is een portret en een levensbeschrijving gevoegd. De verzameling beslaat niet minder dan negentien dikke deelen en verkreeg herhaaldelijk 'n bod van tienduizenden dollars.

De Poolsche zanger Jan Kiepura werd door de Poolsche regering gedecoreerd met het Gouden Kruis van Verdiensten voor de propaganda, welke hij in het buitenland voor zijn land gemaakt heeft. Zijn nieuwste film met zijn vrouw is gebaseerd op de opera „La Bohème”.

„Urenlange conferenties... Het hindert me niet. Ik kauw Wrigley's en blijf frisch.“

WRIGLEY'S
P.K.
KAUWGOM
PEPERMUNT-SMAAK
P.K.

HR 4 D

Dit is de leus: in WINTERWEELDE altijd keus!

Hoe kan het anders! In dit modeboek staan niet minder dan 319 fraaie modieuze modellen. Is het geen prettig idee thuis op Uw gemak keus te kunnen maken uit tientallen schitterende voorbeelden wintermantels, japonnen, avondkleeding, rokken, blouses, kinderkleding enz. enz.? Bovendien kunt U van alle 319 modellen uit Winterweelde knippatronen bestellen. Levering binnen 24 uur à 20, 35 en 50 cent.

En nu de verrassing!

In elk modeboek vindt U een reductiebon welke recht geeft op 1 knippatroon naar keuze uit de 319 modellen, tegen sterk verlaagden prijs. Bestel nog heden dit prachtige album, groot formaat, voorzien van schitterende gekleurde pagina's, een handleiding „Hoe maken we een mantel“, Kindermodeboek, bon proefpatroon enz.

PRIJS 60 CENT

Bestellingen kunnen als volgt geschieden: door bemiddeling van Uw agent of bezorger; door girostorting op no. 293631; door toezending van het bedrag per postwissel of in postzegels aan

PATRONENKANTOOR PANORA
NASSAUPLEIN 1 — HAARLEM

DE ADDER IN 'T GRAS

Vervolg van blz. 10

juffrouw Bottle haar speelsch uit zijn handen, stopte haar voor hem, en hield toen den lucifer bij, tot de tabak murmelend brandde.

„Wat beleven jullie zeelui toch een interessante dingen!“ zei ze. „Als u me een plezier wilt doen, geeft u ons adres hier aan al uw vrienden, meneer Glencannon, want we zouden dolgraag een goed publiek van zee-officiëren in de zaak hebben.“

„Ik zal beslist al mijn vrienden attent maken op uw buitengewoon gezellige inrichting.“ zei meneer Glencannon. „Daar kunt u gerust op rekenen. En nou wou ik, als u 't goedvindt, u es een klein kunstje laten zien, dat overal buitengewoon in den smaak viel, als ik 't dee. Zou u zoo goed willen zijn om me die soeplepel van de tafel te geven? Dank u zeer, juffrouw Bottle.“

Na een inleidenden zwaai begon hij vroolijk met den soeplepel op de kruin van zijn hoofd te slaan. Bij iederen slag opende of sloot hij zijn mond, en telkenmale kwam er een hol muzikaal geluid te voorschijn. Geleidelijk werd de melodie van „Meer Lomond“ herkenbaar, gespeeld als op een marimba, die bitter noodig gestemd moest worden.

Bij de groote finale, die in kracht van geluid vergoedde wat er aan de zuiverheid ontbrak, barstte juffrouw Bottle los in schrille lofprijzingen, en haalde zij uit een buffet een flesch en een glas.

„Wat 'n pracht!“ riep zij uit. „Hier, neem een drupske, meneer de muzikant! 't Is uw lievelingsdrank, Duggan's Dauw. Sjonge sjonge sjonge, wat een talent! Die man kan nou letterlijk alles!“

„Ja!“ suikte juffrouw Hortense, behoedzaam het luikje sluitend en haar gelaat in haar schort begraving. „Maar mijn gebroken hart genezen kan ie niet...! Hij heeft eergisteren nog Grasklokjes van Schotland met variaties gespeeld, op z'n achterhoofd, met 't handvat van m'n ijsschep — toen tante Portia binnen zat met een kapitein van 'n sleepboot... Zoo'n bedrieger... Zoo'n verleidelijke adder in 't gras!“

Het werk aan de Inchcliffe Castle naderde zijn voltooiing. De officieren gingen niet meer dagelijks hun afzonderlijke en grillige wegen aan den wal, maar waren nu van dageraad tot donker bezig met nazien, toezien en leiden van de laatste bezigheden der nieuwe uitrusting. Meneer Glencannon, enkel vet van hoofd tot voeten, baasde over een ploeg arbeiders, die in de machinekamer nieuwe pakkings aanbrachten en kussenblokken goten en pakingbussen volpropten. Meneer Montgomery deed aan dek dienst, en meneer Swales, de tweede officier, in een werkpak, rood van de anti-roestverf, stond op den bodem van het droogdok onder de kiel van de Inchcliffe Castle.

Den avond dat de schotten van het dok opzij gingen en de Inchcliffe Castle stroomaf werd gesleept, kwam meneer Swales den stuurman in zijn hut opzoeken.

„Hier, kijkt u eens.“ fluisterde hij heesch. „Of wacht u even — laten we oppassen, meneer — hij zou ons misschien kunnen zien.“

„Wie?“ vroeg meneer Montgomery. „Meneer Glencannon,“ zei meneer Swales. „Als hij wat merkt, hebben we de poppen aan 't dansen. Leest u ze maar eens.“

Achter gesloten deur en gedekte patrijspoorten bekeek meneer Montgomery de velletjes geel papier, die de tweede hem voorlegde. „Da's mooi!“ mompelde hij onder het lezen. „Halle-machtig, meneer Swales, 't is gewoon 't toppunt! Ebt u dit gelezen?“

„Ik ben Glencannon, een zoon van Neptunus. Gij zijt de schoonste van mijn hart. Al is zwerven op de baren mijn levens-taak. Toch is mijn hart steeds West India Road 27 Poplar. O, allerschoonste, bij u in de zaak.“

„Ja, verschrikkelijk hè?“ huiverde meneer Swales. „En hebt u opgemerkt, dat hij ze vast stuk voor stuk gemerkt heeft met de namen van de havens, waar we deze reis aanleggen — Lissabon, Gibraltar, Genua, Napels — om er overal één te posten? Maar hij is zeker tot andere gedachten gekomen, anders had hij ze niet weggegooid. Misschien is zijn liefde bekoeld.“

„Wie weet,“ bromde meneer Montgomery. „Maar dat nemen we niet — wij moeten zorgen, dat zij ze toch krijgt. Hals ze die gedichten eeft, kan ze 'm haanklagen voor verbreking van uw lijksbelofte, en dan zit ie voorgoed aan den aak. En... groote emel, meneer Swales, oor dit eens:“

„Lieve juffrouw Bottle, van verre een adé! Glencannon's hart is eenzaam, dezen donkeren stormnacht. Ik hoop dat u gezond bent, en dat de winst van 't café Blijft groeien tot een groote vrucht. En dat u zich baadt in zonneprijs.“

Hasjeblijft!“ zei hij, met zijn vuist op tafel slaande, „winst van 't café! Da's 't eenige, waar hij zich wat van haantrekt — winst! IJ denkt dat ie die erberg vandaag of morgen herft, dus hij probeert aar te krijgen om de duiten. Wij oeven 't zaakje nu alleen maar warm te ouden, zoodat ze hem met hopen harmen hopwacht, als hij terugkomt. We zullen aar meteen nog wat bloemen sturen. En die verzen — hij stond op en sloot de papieren in een la van zijn kast — „die verzen ouden we als verdragend geschut.“

Tien weken waren voorbijgerold sinds de Inchcliffe Castle zee koos, en de gelagkamer van De Scheepsbouw was vervuld met rook en ruwe taal. Zeker een twintigtal alcoholische Schotten zaten om de tafeltjes, sloegen er op, krasten lucifers aan over de witmarmeren bovenvlakken en gebruikten ze als voetenbankjes.

„Je liegt, MacFergus!“ schreeuwde een der Schotten. „D'r was geen vlaggestok van de Ayleshire gebroken — 't was 'n kruik van 'n lier, dat weet je heel goed!“

De heer MacFergus, op zijn teenen getrapt, sprong overeind en haalde zijn hand uit zijn zak. De hand was getooid met een boksijzer. „Je heb geen manieren, MacCrummon.“ zei hij. „maar ik zal ze d'r wel eens gauw in ranselen.“

De heer MacCrummon slaakte den krijgskreet van zijn clan, haalde een Engelschen sleutel tusschen zijn kleeren vandaan en zette zich schrap. Maar de rest van het gezelschap kwam

tussenbeide, de ruziemakers drukten elkaar de hand en stortten overvloedige tranen op elkanders schouders.

„Hup!” schreeuwde iemand. „’t Is tijd voor een borrel! Ik wil geen aanmerking op de bediening maken, juffrouw, maar maggen we schoone glazen hebben? Die we nou hebben zitten vol asch.”

Mejuffrouw Portia Bottle zweefde de gelagkamer binnen en overzag de bijeenkomst minachtend. „O o, wat een verschrikkelijke mensen!” fluisterde zij juffrouw Hortense toe. „Is er iemand bij, die wat bestelt vandaag?”

„Nee, tante, niemand,” zei de kellnerin. „Ze brengen hun eigen whisky mee — hebben ze in ’t groot goedkoop ingekocht — en dan mogen wij de glazen geven.”

„Hff,” snoof juffrouw Bottle. „Mooie klandizie krijgen we van dien Glencannon! In plaats dat we een net zee-manscafé worden is ’t hier tegenwoordig ’n zwelgpertij van ordinaire Schotsche lawaaischoppers!”

De getrouwe juffrouw Hortense stond op het punt, partij te trekken voor meneer Glencannon, toen de brievenbesteller binnenkwam en twee brieven op de toonbank legde — brieven met Italiaansche postzegels en het postmerk Napels.

De kellnerin bloosde en greep er snel naar.

„Hortense!” zei juffrouw Bottle streng. „Geef hier die brieven!”

„Ze zijn voor mij, tante,” zei juffrouw Hortense met bevende stem. „Ze zijn van een vriendin van me, ze is...”

„Hortense! Ze zijn aan mij geadresseerd... Mejuffrouw Portia Bottle...”

„Ja, één wel,” erkende juffrouw Hortense. „Maar deze is voor mij. Ja, kijkt u maar — en hij is van meneer Glencannon, als u ’t weten wilt. Van meneer Glencannon! Hij houdt van me, hij houdt van me, hij houdt van me, dáár!” Zij stampvoette en keek haar tante uitdagend aan.

Mejuffrouw Portia Bottle stond het meisje aan te staren, alsof zij haar van waanzin verdacht. „Kom nou maar, stil maar, Hortense... je vergist je,” zei ze medelijdend. „Meneer Glencannon beweert, dat hij iets voor mij voelt, en hij heeft me uit iedere haven een vers gestuurd, die brutale rakker van een Hooglander! Hier, kijk maar, Hortense, lees maar, wat hij me nu weer schrijft.” En zij gaf haar niet het velletje papier, dat zij uit de envelop had gehaald.

Door haar tranen heen las juffrouw Hortense:

„Bottel, bottel, wie houdt er van een Bottle?
Ik, zei de gediplomeerde eerste machinist Glencannon.
Als gij mij huwen wilt, lig ik levenslang aan uw voeten.
Zei Glencannon, met de allerhartelijkste groeten.”

„Hoe is ’t mogelijk!” schreide de kellnerin. „Hij heeft mij ook aldoor gedichten gestuurd! ’s Kijken wat hij me vandaag schrijft... O foei... tante... zoo’n adder in ’t gras! Hij schrijft ons allebei precies ’t zelfde!”

Weldra zou er weer daglicht zijn; de Septemberzon worstelde zich omhoog door de dikke lagen mist en rook, die als een lijkwaade over het slapende Londen lagen. Boven de Theems repten de zeemeuwen zich krijschend voort om hun dagtaak van straatreiniging te beginnen. Achter de Millwall-dokken zwoegde een sleepboot stroomopwaarts, en haar sleeplijn boogde door den nevel naar den boeg van de Incheliffe

Castle, met zout beschorst, pas binnen van zee.

„Zoo, vandaag krijgt ie op zijn leelijke Schotsche gezicht,” grinnikte meneer Montgomery, toen meneer Swales op de brug bij hem kwam. „Nu zal ’t niet lang meer duren, of we zijn er kwijt.”

„Ja,” beaamde de tweede stuurman. „Hij wil direct naar haar toe. Hij heeft me zooeven aangeklampt, toen ik hierheenkwam, en hij liet me een portret van den hertog van York zien, met een grijzen bolhoed. Hij vroeg, hoe ik dien vond, of ’t hem stáán zou.”

„Stel je voor, ij met ’n grijzen bolhoed! ’n Zee-ond zou er nog knapper mee hutzien!”

Iets later in den morgen trok meneer Glencannon zijn beste pantalon onder de matras van zijn kooi vandaan, wreef hij met een stukje schuurpapier zijn nagels op, maakte hij zijn gutta-percha boord schoon met een stukje gummi en een natten handdoek, en zette hij zijn ietwat grilligen knevel in de was, tot de punten stijf stonden als koperen spijkers.

„Nou, Glencannon, kerel!” riep hij goedkeurend tegen de gestalte in het spiegeltje boven zijn waschbak. „Je bent een knappe knul, als je je een beetje op hebt geknapt! Ik mot er vandaag op m’n voordeelst uitzien. Ja,” en profetisch knikkend bewoog hij het hoofd, „as ik vanavond hier terugkom, heb ik ’n heel andere positie in de maatschappij!”

In waarheid echter viel er bij zijn terugkomst op zijn positie heel wat aan te merken — dat hij nog overeind bleef was uitsluitend te danken aan den minzamen steun der stuurboordreeving van de Incheliffe Castle. De volle maan stuitte op en neer op den schoorsteenrand van de Castle, en de masten bogen beleefd tegen elkaar, als partners in een menuet. Op de linkerwang van meneer Glencannon vertoonden zich vier krabben, diep, vinnig en evenwijdig. Die op zijn rechterwang mochten er óók zijn, maar getuigen toch van een wat minder ervaren hand. De eigroote builen op zijn achterhoofd daarentegen waren blijkbaar het werk van een professional — een kapitein van een sleepboot bijvoorbeeld.

„Ik snap ’t niet!” zei hij met een grafstem, omhoog starend naar de dansende maan. „Ik snap er letterlijk niemendal van! Hoe die verdraaide gedichten, die ik aan Portia stuurde, ook in Hortense d’r handen kwamen, daar ken ik gewóón niet bij. Laat ik nou es nadenken — hoe is ’t nou eigenlijk allemaal gegaan...”

Eerst heb ik in m’n hut die gedichten gemaakt — dus dat is hier. Toen heb ik de kladjes weggegooid, over de reeling — dus die is óók hier. Ze vielen in ’t water, dus dat is dáár. Wacht — nee!” Hij sloeg zich tegen ’t voorhoofd, plotseling begrijpend. „’t Water is t’r nou, maar tóén was ’t er niet! We lagen in ’t droogdok, dus daar zijn ze in gevallen, op den grond.”

Hij zweeg, grinnikte, en beantwoordde beleefd de buiging van den grooten mast. „Dus iemand heeft ze opgeraapt en die heeft ze aan Hortense gestuurd — zoo zit ’t!” verklaarde hij. „Jawel, maar wie? Daar zit ’m nou juist de knoop, Glencannon. Of je hebt een doodsvijand hier op ’t schip, óf je hebt... ja, de negotie is bar achteruitgegaan in die herberg... óf je hebt een reuzen vroei... nee, ’n reuzen goeie vrind.”

En hierna wierp hij de overblijfselen van zijn grijzen bolhoed in de Theems, rukte zijn gutta-percha boord af, hield er een lucifer aan en wankelde tevreden naar bed.

Voor de zuigelingverzorging:

Vasenol Wond- en Kinderpoeder
Wond- en Kindercrème

Gr. strooibus ..... 50 Cts.
Kl. strooibus ..... 30 Cts.
Navulzakjes à 35 cent maken het gebruik voordeliger!

2

Millioen Kinderen

gaan weer kou vatten

Vitaminen A en D in de voeding		
Intern. Eenheden per Gram		
Vitamine	A	D
Aardappelen	0	Geen
Appelen	1	0.1
Boter	30	0.3
Banonen	7	0.2
Boonen	5	0.5
Brood	0.5	Geen
Eieren	15	0.1
Ervten	5	Geen
Levertraan gewone	10.500	1.100
Melk	2	0.02
Rijst	0.2	Geen
Sla groen	50	0.5
Tomaten	8	Geen
Vleesch	0.5	Geen
Wortelen	60	Geen
Halitran 1200	36.000	3.000
	Gegarandeerd	

H-1252-G

kan groeien en gezond blijven. En de mensch begrijpt het, instinctmatig, want ook U zoekt met Uw kinderen nog het late herfst- en winterzonnetje op, om U er in te koesteren, al zit er dan weinig kracht meer in.

In Nederland lijdt ieder kind gedurende het gure jaargetijde gebrek aan vitaminen A en D en is een gemakkelijke prooi van alle winterziekten en besmettelijke ziekten.

Vitamine A: zorgt voor krachtigen groei bij kinderen, geeft weerstand tegen verkoudheden, ziekten en besmetting.

Vitamine D: kweekt gezonde, rechte beenen, sterke tanden en kiezen, geeft een krachtig beenderstelsel, bestrijdt en voorkomt Engelsche ziekte, de vrees van alle moeders.

Verhoog het weerstandsvermogen van Uw kind, bescherm het tegen verkoudheden en tegen ziekten door Halitran 1200, de gouden olie uit de verse lever van heilbot, de bron van natuurlijke vitaminen A en D.

Breng Uw kind veilig door den winter en laat de ziekenbedden onbezet. Koop nog heden een flacon Halitran 1200, gebottelde zonneschijn. Alle doctoren schrijven ze voor.

Denk ook om U zelf. Ook volwassenen lijden aan een vitamine tekort in den winter. Voor hen zijn er volkomen smakelooze capsules:

Flac. 50 caps. f. 1.40
Flac. 100 caps. f. 2.40

HALITRAN 1200

Gestandaardiseerd. Uit de lever van Heilbot. Alléén natuurlijke vitaminen A en D.

Halitran 1200 in druppels. In te nemen op sinaasappel, suiker, melk, vleesch etc.

Flacon 1 mnd. f. 1.25
Flacon 3 mnd. f. 3.25

60 x sterker dan gewone levertraan!

AAN DEN EVENAAR

CONTRASTEN

AAN DE ZUIDPOOL

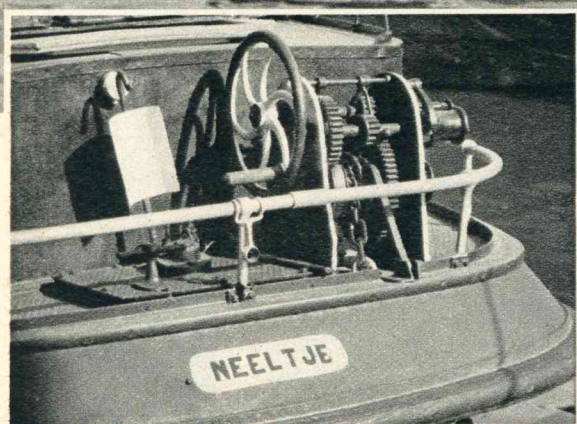

IN DE NATUUR....

Het Haringvliet.

En hoe vindt u „Neeltje”?

HET HARINGVLIET TE ROTTERDAM

EEN DER SCHOONSTE BINNENHAVENS

Monsters graan worden op de schepen getrokken.

Iedere stad heeft haar zéér bekende plaatsen en plekjes, waar zij eenigermate prat op gaat.

Zoo denkt men bij Amsterdam b.v. direct aan Dam, Kalverstraat, Spui, Heerengracht, enzovoort.

In 't Haagje domineeren Binnen-en-Buitenhof, Lange en Korte Poten, drukke Veenestraat, deftige Laan van Meerdervoort, enz.

Rotterdam is vooral bekend om zijn Coolasingel, Hoogstraat, Calandplein, Binnenweg en Boompjes, om maar eens een greep te doen.

Maar ook de diverse binnenhavens hebben een goede reputatie en van haar is het *Haringvliet* wel zeer bekend, om niet van beroemd te spreken.

Taalkundig moest men eigenlijk zeggen: de Haringvliet, maar zulks komt bij geen enkelen Rotterdammer op. Men zou u vreemd

aanzien als u dit „bepaalde lidwoord” bezigde.

Zoo spreekt men eveneens van het Hang en het Steiger. Vreemd genoeg, maar waar!

Het Haringvliet nu is een respectabel en ruim water, met breede waterbaan, waarop men de sier van mastschepen en andere vaartuigen regelmatig kan bewonderen. Het wordt omringd door Nieuwe Haven, Boerengat, Oude Haven en Maas: een water tusschen vele wateren in!

Aan de Oude Haven-zijde rijst voorts het Witte Huis fier omhoog en geeft den vreemdeling, die van 't Maasstation komt, direct een goeden indruk van Rotterdam. Daar doet zich eveneens de fraaie, nieuwe Jan Kuitenbrug voor. Keeren we echter tot het Haringvliet terug.

Staande op de Oude Haven-brug, heeft men een mooi gezicht over dien

De haringman aan 't Haringvliet.

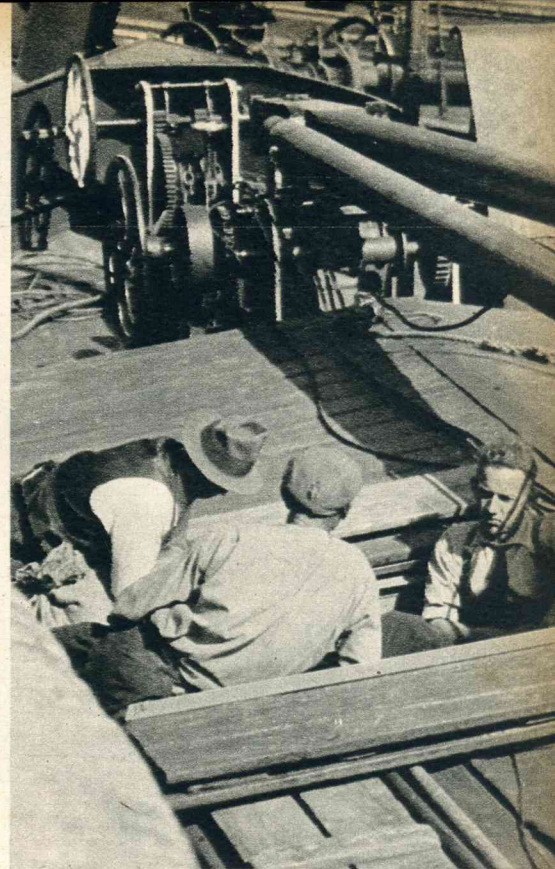

De man met de proefzakjes.

Een sierlijk gevelfragment aan de Noordzijde.

Een tijd voor een praatje.

machtigen vliet. Aan de rechterhand ziet men het Haringvliet-Zuidzijde. Vroeger werd deze de „Rijkshuiszijde” genoemd.

Men vindt daar nog breede patriciërshuizen, met trappen en hoog bordes en sierlijken ingang.

De Noordzijde van het Haringvliet telt vele pakhuizen en kantoren; toch treft men daar soms ook nog een sierlijk, oud geveltje aan (zie onze foto).

Aan 't eind van beide zijden bevindt zich het beroemde ooglijdersgesticht, waar velen bij de knappe en toegewijde doktoren hulp ontvangen en beterschap in hun lijden.

Aan de „deftige” zijde komt ook nog het nieuwe Havenziekenhuis uit, dat zijn front, zooals men

weet, langs de Oosterkade heeft, tegenover het Maasstation.

Nog werd aan dien kant (Z. Z.) voor enkele jaren een groot deel van den kademuur, dat was verzakt, geheel gerestaureerd.

Op het wijde water van het Haringvliet concentreren zich de schepen van de binnenvaart op het zuiden des lands: Brabant, Limburg, Zeeland.

Langs de kaden ziet men steeds een groote en interessante stapeling van de meest gevarieerde stukgoederen. Aan de Noordzijde bloeit nog een levendige graan- en peulvruchtenhandel, al is deze niet zoo druk meer als in vroeger jaren. Men treft daar nog, typisch, de mannen aan, die in de schepen

Toekomstige schippers.

Zakken-stapeling.

Hij waakt over de vaatjes!

monsters trekken en dan met hun proefzakjes over de schouders langs de schilderachtige kade gaan. . . .

We geven hier de beelden van het imposante Haringvliet, beelden, die verscheiden genoeg zijn om een goeden indruk te geven van dit bekende water met zijn aardigen, echt Hollandschen naam. II.

Patriciërshuizen aan de „Rijkshuiszijde”.

WAAROM IS MIJN KIND NIET ZOO STERK ALS....?

Vreemd verschil in de gezondheid van 2 kinderen.

Dezelfde voeding, dezelfde verzorging en toch moet een moeder vaak bekennen, dat haar kind zwak en mager is. En vooral 's winters is het zwak: geen eetlust, lusteloos en telkens weer verkouden.

Vele moeders geven hun kinderen levertraan. En terecht! Want levertraan is het beste versterkingsmiddel, waardoor het lichaam meer weerstand kan bieden, hetgeen vooral in den winter zoo noodig is.

Maar blijft Uw kind dan toch sukelen, helpt de levertraan schijnbaar niet? Dat komt, omdat men vergeet, dat levertraan volkomen verteerbaar moet zijn, om op de gevoelige maag van het kind niet storend te werken.

Dewetenschap heeft vastgesteld, dat alléén een emulsie, waarin de levertraan uiterst fijn is verdeeld, volkomen verteerbaar is.

Geef Uw kind daarom Scott's Emulsion, de levertraan, die onmiddellijk door het bloed wordt opgenomen. 30 Minuten na het innemen is elke druppel bezig het gehele lichaam alle versterking te geven, die het noodig heeft.

Scott's Emulsion bevat de vitaminen A en D van levertraan in fijn verdeelden toestand, en bovendien phosphor voor hersenen en zenuwen en hypophosphieten van kalk en soda. Ook mist Scott's Emulsion dien afschuwelijken traansmaak.

Begin nog heden met Scott's Emulsion en binnen enkele weken zal Uw kind sterk en gezond zijn, vrij van verkoudheid en... vrij van verkoudheid BLIJVEN. Vraag naar de origineele Scott's Emulsion, de fijn verdeelde en dus direct verteerbare levertraan.

Uitsluitend bij apothekers en erkende drogisten verkrijgbaar.

DE BARMHARTIGE SAMARITAAN

DOOR DEREK MARRYDONE

Hij zat tegenover me in den trein. Wij waren samen en hij ontpopte zich als een gezellige prater. Na een boom over het weer en de duurte keek hij de krant in die ik uitgelezen had en nauwelijks had hij een blik op de fotopagina geworpen, of er ontsnapte hem een onderdrukte uitroep.

„Mister Swarts is overleden,” zei hij, alsof hij dacht dat dit nieuws me zou interesseeren. Ik kende mister Swarts echter niet en had ook de fotopagina niet gezien. Mijn praatgrage reisgezel toonde me de afbeelding van een soort reus, die in een park liep te wandelen met vier hazenwindhonden. De foto was scherp genoeg om een groot litteken te kunnen onderscheiden, dat over zijn gehele linkerwang liep. „De bekende millionair Henry Swarts, op negenen-vijftigjarigen leeftijd op zijn landgoed te Long Island overleden,” luidde het onderschrift.

„U begrijpt natuurlijk niet waarom dat berichtje me interesseert,” vervolgde mijn vis-à-vis. „U zult het wel begrijpen, als ik u de geschiedenis van dat litteken vertel. Toevallig heb ik mister Swarts gekend. Hij was een joviale kerel, een self-made man en sterk als 'n os. Ik geloof dat ie zijn loopbaan begon als darmenschrapper op een blikjesvleeschfabriek en vijftien jaar later was hij er eigenaar van. Geluk, weet u, 'n gezond stel hersens en pienter voor tien. Hij beroemde er zich op dat niemand zoo pienter was als hij, maar één keer heeft ie zich daar toch in vergist.

Het was op een avond, toen hij laat van zijn club naar huis terugkeerde. Zijn chauffeur was 's avonds ziek geworden en om de een of andere reden gaf hij er de voorkeur aan naar huis te gaan loopen, in plaats van een taxi te nemen. Het was mistig en er waren niet veel menschen op straat. Ergens op een hoek stak hij een plein over en halverwege werd hij aangereden door een wielrijder, die er in weerwil van den mist een tamelijk vaartje in had. De wielrijder viel en mankeerde niets, maar Henry Swarts kwam ongelukkig met zijn gezicht in een fleschscherm terecht, die heel zijn wang openreet. De smak dien hij maakte was zoo hevig, dat ie voor eenige oogenblikken buiten westen was.

Toen hij zijn oogen opsloeg was iemand bezig hem te verbinden. Het was een arme slokker, die op zijn sjofel jasje het insigne droeg van een verbandcursus. Hij bepleisterde zijn gezicht totdat er geen druppel bloed meer te voorschijn kwam, hielp hem op de been en vergezelde hem naar zijn huis. Hij moest mee naar binnen en in de bibliotheek schonk Henry Swarts twee glazen sherry in.

„Je bent m'n levensredder en ik zal je tot aan m'n dood dankbaar blijven,” zei hij ernstig. „Als ik was blijven lig-

gen, zou ik leeggebloed zijn of in gruzelementen zijn gereden. Wat doe je voor den kost?”

De man, die 'm had opgeraapt, zei, dat ie 'n werklooze kruideniersbediende was en dat zijn hulp overigens vanzelfsprekend was geweest en niets te betekenen had.

„Niets te betekenen?” voer Henry Swarts verontwaardigd uit. „Denk je, dat m'n leven geen waarde voor me heeft? Ik ben je dankbaar, zeg ik, en dat zal ik 'n barmhartigen Samaritaan toonen ook. Je bent kruideniersbediende, zeg je? Welnu, dan zal je vanaf morgen kruideniersbaas zijn. Weet je ergens een goed zaakje te beginnen?”

De barmhartige Samaritaan zei ja en Henry Swarts ging aan zijn schrijftafel zitten en schreef een cheque uit van tienduizend dollar. Zijn redder begon stamelend aan 'n soort litanie dankbetuigingen, maar hij wou nergens van weten. Om van den schrik te bekomen schonk hij nog eens in en na het derde glas sherry bekeek hij zijn bepleisterd gezicht in den spiegel.

„Als ik dien schurk hier had, aan wien ik die physionomie te danken heb, brak ik hem zonder gewetenswroeging in tweeën,” zei hij wraakzuchtig. „Zoo'n schooier! Insteede van hulp te gaan halen, of me naar 't trottoir te slepen, laat hij me midden op den rijweg liggen. In gruzelementen hadden ze me gereden, als u me niet bijtijds te hulp was gekomen...”

„Dat is nu zeventien jaar geleden,” vervolgde mijn reisgezel na een korte adempauze. „Henry Swarts kwam er goed af en dank zij dien barmhartigen Samaritaan, zooals hij zijn redder noemde, heeft hij nog zeventien jaar geleefd. En de ander was er ook goed mee af, want de zaak die hij begon liep als gesmeerd en breidde zich voortdurend uit. Twee jaar geleden heeft ie haar voordeelig overgedaan.”

Mijn reisgezel zag er uit als een man in bonis en op den revers van zijn jas ontdekte ik het insigne van een verbandcursus. „Die barmhartige Samaritaan was u zeker?” vroeg ik belangstellend.

„U hebt het precies geraden,” bekende hij met een bescheiden glimlach. „En hebben ze dien wielrijder nog gevonden?”

De barmhartige Samaritaan schudde het hoofd. „Nooit, hoewel de politie er veel moeite voor heeft gedaan. Als hij gevonden was zou Henry Swarts hem inderdaad 'n paar ribben gebroken hebben, geloof ik, in plaats van hem te laten vervolgen. Maar de politie beschikte over geen enkele aanwijzing en omdat het zoo erg mistig was, had Henry Swarts mijn fiets aan den kant niet zien staan, toen hij aan mijn arm wegstrompelde...”

„'n bad in zee...”

Usib creams, powders en lotions... daar zit niets kunstmatigs in. Zij geven U het gevoel, dat U hebt na een bad in zee. Zij geven Uw uiterlijk het natuurlijke, dat jonge meisjes kenmerkt. Gebruikt Usib creams, powders en lotions. Er is maar één prijs voor... vijfzig cent, vijftig cent, vijfzig cent. De verpakking is dezelfde als die van de reeds zoo bekende Usib eau de Cologne... de verpakking-met-de-bloemen. Goede zaken hebben Usib in voorraad.

NAAM EN VERPAKKING WETTIG GEDEPONEERD

Parische
Wafels

Ze zijn er weer, die verrukkelijke Parische wafels, met de zachte roomvulling. Bestrooid met poedersuiker. Verlaagde prijs: per ons 20 ct.

VERKADE

MEDEDELING AAN ONZE ABONNÉ'S

Hoewel wij de oplage van het luxe-premieboek
NICOLAAS II

hebben verdubbeld, was deze binnen enkele dagen uitverkocht. Uit het nog voorradige beperkte aantal ingenaalde exemplaren kan slechts geleverd worden zolang deze voorraad strekt.

Onder groote belangstelling werd op Spangen Zondag de wedstrijd Sparta-D.F.C. (4-0) gespeeld. Kiekje voor het Dordtsche doel met den D.F.C.-keeper in actie.

De wedstrijd Sparta-D.F.C. op Spangen. Een vinnige aanval op het Dordtsche doel.

SPORT van de week

Het succes der Rotterdamsche eerste-klassers was den afgelopen Zondag verdeeld, doch tegenover drie nederlagen stonden toch vier overwinningen. In afdeeling I eindigde de klassieke match tussen Sparta en D.F.C. in een 4-0-overwinning voor de Spartanen. De zege moge min of meer geflatteerd zijn geweest, onverdiend was ze, zooals uit de cijfers ook wel spreekt, zeker niet. Sparta heeft door deze overwinning twee kostbare punten aan het vrij schamele totaal toegevoegd. 't Was hard noodig.

Xerxes speelde Zondag voor de eerste maal wederom op het terrein aan den Wilgenplas en klopte daar H.B.S. met 8-1. Kiekje uit deze match voor het doel van Xerxes.

Feijenoord's 2-1-zege op Blauw Wit in de hoofdstad. Moment voor het doel van Blauw Wit.

D.F.C. staat thans met 4 punten uit 6 wedstrijden op de voorlaatste plaats. V.S.V. heeft ditzelfde aantal, doch speelde een wedstrijd meer. Doch wij vermoeden, dat de ploeg uit Velsen op eigen terrein nog wel van zich zal doen spreken. Daarom opgepast, Dordtenaren!

R.F.C. kan na het fraaie begin weinig goed meer doen. De benjamins werden in het Haagje met 3-2 door A.D.O. geklopt. Groot (4-0) was de nederlaag, welke Excelsior in de residentie van V.U.C. te slikken kreeg. De positie der roodbroeken is hierdoor ook al precair geworden.

In de andere afdeeling valt allereerst de fraaie

3-0-zege van C.V.V. op 't Gooi te vermelden. De Charloische club heeft het hierdoor tot de derde plaats gebracht met 2 punten achterstand op Feijenoord en 4 op Haarlem. Xerxes had wel een bijzonder productieve bui en klopte H.B.S. met niet minder dan 8-1. Daarop, d.w.z. op deze cijfers, zal wel niemand gerekend hebben. Voorloopig is Xerxes nu buiten gevaar.

De laatste plaats is voor Hermes D.V.S., dat in IJmuiden ook al weer niet veel geluk had en met den on-

even goal werd geklopt. 't Zit den Schiedammers, ook met hun spelers, niet erg mee. Wanneer nu Zondag a.s. ook nog van H.B.S. verloren wordt, zal het niet meevallen om daar onderaan nog weg te komen. Zoover is het echter nog niet. 't Wordt in elk geval Zondag een belangrijke dag voor de Combinatie.

Last not least Feijenoord. De roodwitten hebben in Amsterdam een min of meer benauwde zege op Blauw Wit behaald. Nu dient men hierbij in aanmerking te nemen, dat de zebra's er den laatsten tijd goed in waren. In elk geval houdt Feijenoord de nek-aan-nekrace met Haarlem goed vol. De Haarlemmers schijnen, gezien hun duidelijke overwinning op D.H.C., ook niet voor de poes te zijn. Zondag 21 November a.s. ontmoeten de leiders elkaar in het Feijenoord-stadion. Daar zullen Van Heel c.s. hun Haarlemse tegenstanders moeten verslaan om gelijk met hen te komen.

De Delftsche studenten hebben een rugbymatch gespeeld tegen het Rotterdamsche Pro Patria. Spelmoment, waarop men terergergeefs naar den bal zoeken kan.

BALI Tooverwoord voor liefhebbers van oostersche kunst en oostersche (Hindoe-) cultuur. Maar niet minder voor hen, die van de tropische natuur houden. Men beweert — en dat niet geheel ten onrechte — dat van Bali een Indisch Marken gemaakt wordt, dat 't wondereiland een stuk „vreemde-indelingen-industrie” geworden is. Wat daarvan waar moge zijn, één ding is zeker: de natuur blijft zich zelf en dus: verrukkelijk schoon. Hierboven een foto van Bali's kust tusschen Karang Asem en Kloengkoeng. Een smalle strook wit strand, waarop de oceaan zijn witgekuifde golven laat rollen, wuivende klapperboomen, zachtjes bewogen door den zeewind, en op den achtergrond groenende heuvels.

EEN JAVAANSCH TOILETKASTJE Op Midden-Java, vooral in het noordelijk gedeelte daarvan (omgeving Demak en Rembang), staat de oude houtsnijkunst nog hoog in eere. De eenvoudige Javaansche houtsnijder is daar een kunstenaar in zijn vak. En men kan het zich haast niet voorstellen, dat deze ambachtslieden uit de dessa zulk schitterend werk kunnen leveren met

vaak primitieve werktuigen. Hiernaast geven wij een voorbeeld van Javaansch houtsnijwerk. Het is een tot een bruidsschat behorend toiletkastje met spiegel, voor welken de Javaansche bruid, gehurkt zittend, haar toilet maakt.

Een foto uit Oost-Indië (Java) die om vele redenen merkwaardig is. In de eerste plaats, omdat de fotograaf een bijzonderen „compositorischen” aanleg blijkt te bezitten. De drie zoo harmonisch bijeen staande klapperboomen beheerschen het fotobeeld en verleenen er het tropisch cachet aan. De loofboom en het even boven den weg uitstekende huisje geven een beeld van rust en vrede, die door de elkander voorbij vliegende auto's (links) dreigen te worden verstoord. En toch zou zonder die auto's het fotobeeld saai en zwaarmoedig zijn. Alle verhoudingen zijn goed (hoogte van den weg ten opzichte van het totaalbeeld enz.). Dat men op een Indische foto auto's aantreft is natuurlijk niets bijzonders. De auto is het vervoermiddel langs de moeilijke wegen op geaccidenteerd terrein en bij de vaak groote afstanden. Heele stukken van ons koloniaal bezit zijn door de auto voor verkeer en exploitatie opengesteld. Merkwaardig is de kleine witte „auto”. Feitelijk is het vervoermiddel een motordriewieler, waarover een carrosserie is gebouwd. Dit „geval” biedt gelegenheid om een man of vier te vervoeren.

DE VOORGALERIJ VAN EEN INDISCHEN NIMROD

Of de heer, die dit huis bewoont in zijn voorgalerij prijken, zelf fotograaf vertelt het er niet b... ooit tracht wijs te maken, dat de geprepareerde kop aan den link... de tropen geschoten heeft, dan zeggen we, dat hij met zijn jager van een eland en elanden houden zich wel in het hooge noorden, m... massale schedel links op den grond is van een olifant. Wat de over van kidangs (herten) en van bantengs (wilde koeien). De herten jager in Indië heeft voorgoed de jacht op herten gestaakt, to... schreeuw naast haar jong zag neervallen.

SNAPSHOTS UI

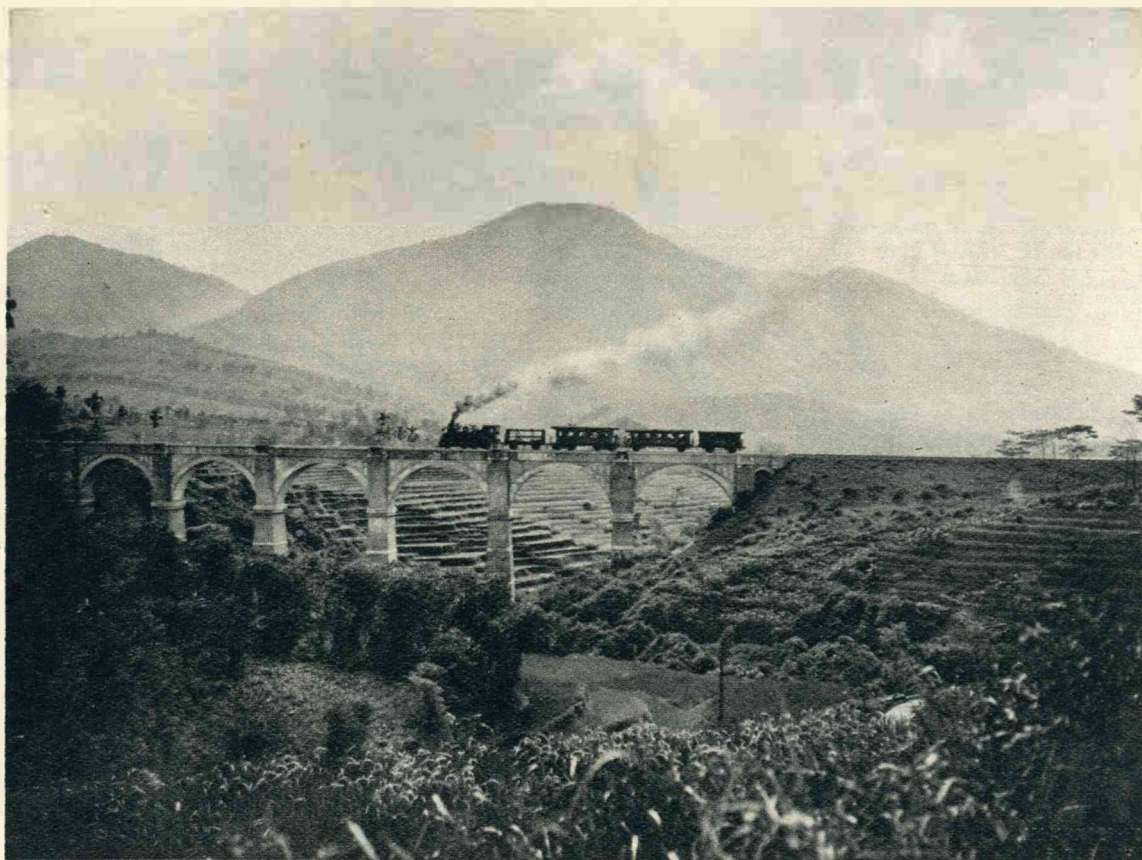

GALERIJ VAN HEN NIMROD Of de heer, die dit huis bewoont, al de dieren, wier schedels en geweien in zijn voorgalerij prijken, zelf geschoten heeft, is een open vraag. Onze fotograaf vertelt het er niet bij. Maar één ding is zeker: als hij ons te maken, dat de geprepareerde kop aan den linkerwand er een is van een dier, dat hij in hoten heeft, dan zeggen we, dat hij met zijn jagerslatijn te ver gaat. Want het is de kop n elanden houden zich wel in het hooge noorden, maar niet in tropische gewesten op! De links op den grond is van een olifant. Wat de overige schedels en geweien betreft: die zijn erten) en van bantengs (wilde koeien). De hertenjacht is zeer ongevaarlijk. Een bekend heeft voorgoed de jacht op herten gestaakt, toen hij een kidang met een snikkenden haar jong zag neervallen.

APSHOTS UIT NED.-INDIË

EEN SPOORREIS DOOR DE PREANGER Deze foto geeft wel een héél duidelijk beeld van de schoonheid der natuur in de Preanger-regentschappen of Priangau zooals dit gedeelte van Java. naar den Soendaneesch naam, thans genoemd wordt. Afgebeeld is een gedeelte van de spoorlijn Rantja-Ekeh-Tandjong Sari, bij de halte Tjikeroeh. Een betonnen viaduct is geslagen over de Tjikoeda (letterlijk vertaald: Paardenrivier), die zich hier door het prachtige bergland slingert. Men lette op den terrasvormigen aanleg der sawahs (natte rijstvelden). De Soendanees is een geboren „irrigator”. Het water wordt naar de hoogst gelegen sawah geleid en over de lager liggende velden zoekt het zijn weg naar het dal. Zoo worden alle velden, van boven af, bevoeid. Op den achtergrond de bekende vulkaan, de Tangkoeban Prahoe, wat het beste kan worden vertaald door „omgekeerde schuit”. En inderdaad heeft de berg dien vorm.

Woest is het landschap, onbereikbaar de vurige mond van den vulkaan, die, na jaren rustig te zijn geweest nu weer zware rookwolken uitstoot en gloeiend puin en steenen spuwt. De foto, die wij hier reproduceeren, geeft een goeden indruk van 'n vulkaan (een Indischen) in actie. Het scherpe fotobeeld laat duidelijk onderscheiden de uitgeworpen asch en steenen. Gedeeltelijk zijn die steenen op de helling van den vulkaan-kogel blijven liggen, voor het grootste deel zijn ze echter in het ravijn gerold.

EEN WOEST LANDSCHAP

Waterman's

laatste uitvinding

nr 84

doorzichtig F. 18 en F. 20-

NIETS AF TE SCHROEVEN
NIETS TE VERLIEZEN
GEEN SLUITAGE

Een door deskundigen algemeen erkende vooruitgang op gebied van doorzichtige vulpenen. Vraag uw winkelier om een demonstratie. Door zijn EENVOUDIGE constructie, te prefereeren boven alle andere vulpenstemen van transparante vulpenen.

NATUURLIJK
IS ZIJ VROLIJK!
IN LUX GEWASSEN
KLEERTJES
ZITTEN ALTIJD
PRETTIG!

Moeder is altijd erg voorzichtig met de zachte wollen kleertjes van kleine Beppy. Alleen Lux vindt zij goed genoeg om het babygoed in te wassen... Want Moeder weet... in Lux blijft het zacht en krimpt het niet en zal het ook nooit de tere babyhuid pijnlijke aandoen. En.... Moeder is zuinig. Daarom koopt zij Lux altijd in het reuzenpak! Ook weet zij wat voor leuke dingen zij voor de Lux geschenkenbons kan krijgen.

Standaardpak 12½ ct.
Reuzenpak 25 ct.

LX 46-0101A.

BOVENDIEN BEVAT ELK PAK EEN FRAAI BREIPATROON
EN DAN NOG EEN WAARDEVOLLE GESCHENKENBON

ERASMIC TANDZEEP

Reinigt en beschermt
Uw tanden

De man met het blauwe masker

door **Anthonie Morton**

Winnaar van den Lippincottprjs van 7500 dollar

Lorna knikte. Zij maakte het zich niet bewust, maar zij aanvaardde Mannering's zekerheid en het intieme woord als vanzelfsprekend. Er was echter nog één ding, dat haar zorg gaf — zij wees naar Bristow, die nog roerloos lag, in zijn volle lengte.

„En hoe... met hem?”

Mannering zag de rijzende en dalende beweging van Bristow's borstkas en hij was er van overtuigd, dat de ander over enkele minuten tot zichzelf zou komen, zonder nadeelige gevolgen van den knock-out, maar buitensporig uit zijn humeur en met grooter afkeer van den

SLOT

Baron dan ooit tevoren.

„Er scheelt hem niets,” zei hij. „De hoofdzaak is — zal Gerry 't eerste hier zijn, of Tank — de politie? O kind...”

Hij zweeg, bleek tot in zijn lippen. Er kwam gebons van zware voetstappen op het portaal voor de buitendeur van de flat. Mannering was bleek, maar zijn stem klonk vast.

Hij stak het meisje den kogel toe.

„Ik ga kijken,” zei hij. „Als 't de politie is, ga dan naar 't raam van de slaapkamer, wacht op Gerry, en gooi 't ding naar beneden, als hij komt. Ik zal wel zien, hoe ik ze op een afstand houd.”

Maar hij twijfelde of hij het zou kunnen. Hij wist, dat sergeant Jacob (Tank) Tring een zeer doortastend beambte was, en zonder aarzeling iedere kamer van de flat binnen zou dringen of breken als hij zijn superieur bewusteloos zag liggen; en als Tring vroeg genoeg bij het raam kwam, om Gerry Long te zien staan, was het spel verloren.

Terwijl hij den knop van de deur omdraaide wou hij maar, dat hij Lorna had laten weggaan met den kogel. Zij had tijd genoeg gehad om een goed heenkomen te vinden; het bewijs was dan in ieder geval weg. Maar vóór hij de deur open had begreep hij, dat hij de eenig mogelijke gedragslijn gekozen had. Het gevolg zou geweest zijn, dat haar naam door de modder werd gehaald, en als 't maar even mogelijk was, moest hij dat voorkomen.

Hij trok de deur open, met een onbewogen gezicht, om Tring te ontvangen.

En toen stond hij een seconde doodstil, starend naar een grooten man met een plechtstatig gezicht, die een kolossale actentasch op den vloer zette en er pakjes postpapier en enveloppen uit haalde.

„Wilt u missechien iets...” begon de man zijn toespraak.

„Ik wil iets cadeau geven,” zei Mannering, van zijn verbazing bekomend en snel handelend.

Het gezicht van den venter klaarde op, toen hij een halve kroon gratis ontving, maar werd donker, toen de deur zonder meer voor zijn neus werd dichtgeklapt. Hij stak het geldstuk in zijn zak en liep door naar de volgende flat, schouderophalend en zijn tasch meeslepend, niets beseffend van den schrik, dien hij veroorzaakt had.

Mannering repte zich naar Lorna, die bij de tusschendeur stond. Uit zijn woorden had zij begrepen, dat het een vals alarm was geweest. Hij stelde haar snel op de hoogte en liep toen gretig naar 't raam. Het achterpaadje,

waarlangs Gerry Long arriveeren moest, was leeg.

En toen trok Mannering's gezicht strak; nu was het géén vergissing.

Hij kon nog juist in de Brook Street kijken, want zijn flat was dicht bij een hoek, en hij zag den politieauto, die met een goede zestig kilometer per uur den afstand verslond. Hij herkende het strenge gezicht van Tank Tring naast den chauffeur, en hij begreep, dat hij bijna verloren was.

Lorna zag zijn gezicht veranderen en vermoedde de reden. Haar blik werd donker, al had 't om haar leven gegaan, zij had niet kunnen spreken.

„Ze zijn direct hier,” mompelde Mannering. „'t Kan nog een minuut duren, langer niet. Waar blijft die Long nu in 's hemelsnaam?”

De vraag was nutteloos. Zij wachtten en keken in spanning, hun ooren gespitst om het minste geluid aan den voorkant van het huis op te vangen. Het was nu een kwestie van seconden. Als de politie er eenmaal was, hadden zij geen kans meer.

En toen zag Mannering, wat hij op dat moment liever dan wát ook ter wereld wou zien. Gerry Long kwam het paadje ophollen, naar het raam opziende. De seconden gingen als uren voorbij, Mannering had een gevoel als van bezetenheid, toen de felle klopp op de buitendeur kwam, terwijl de Amerikaan bijna dicht genoeg bij was, om te vangen.

„Ga maar opendoen,” zei Mannering tegen Lorna, zeer barsch.

Lorna verwijderde zich, door vrees gepijnigd, een felle radeloze vrees, dat het nu te laat was, om Mannering te redden. Maar Mannering lette haast niet op haar, in die laatste benauwende oogenblikken. Hij zag Long hard lopen, hij zag de bezorgdheid op het gezicht van den Amerikaan. Nu was Long op het plaatsje, dat op het paadje uitkwam. Mannering kwam dicht bij het raam, wuifde en drukte een vinger tegen zijn lippen. Hij beefde als een blad, toen hij den kogel naar beneden wierp. Was 't op tijd...?

Long stond beneden te wachten, zijn handen gereed. De kogel viel er in, de handen sloten zich en Mannering voelde een ontzaglijke verlichting. Hij was er door.

Toen klonk Lorna's stem, hoog in een doodsangst van vrees. „John, pas op, pas op!”

Mannering sprong om, toen de deur heftig open werd geduwd. Hij zag Bristow in de deuropening staan, bij bewustzijn, maar met wilde oogen, de politiebeambte kwam vloekend op hem toe. Mannering zette zich schrap, op zijn hoede, zonder uitdrukking in zijn gezicht. Bristow zag het open raam en vermoedde het overige. Hij sprong naar de raamspleet en staarde naar buiten. In de verte kon hij het hoofd en de schouders van Gerry Long nog zien, maar de Amerikaan was al te ver weg, om nog herkend te worden. Toch gaf Bristow het nog niet op...

„Ik krijg je wel,” brieschte hij. „Verbeeld je maar niets, Mannering.”

Terwijl hij sprak schoof hij het raam verder open.

Mannering begreep, wat de ander van zins was. Bristow had nog maar

één kans, om den kogel te krijgen: den man, die daar wegholde, inhalen. Hij kon de vervolging langs geen anderen weg beginnen dan door het raam: iedere seconde telde mee, voor den een zoowel als voor den ander.

Bristow bleef een kort oogenblik staan, om terrein te verkennen. Er was geen brandtrap in de buurt, maar vrij dicht onder 't raam was een Y-vormige regenpijp, die althans eenig houvast bood. Als Bristow wat vaster op de beenen was geweest, of nog aan iets anders had gedacht dan aan de noodzaak, dien man in dat steegje te bereken, dan had hij zich wel tweemaal bedacht, voor hij dien weg koos om af te dalen.

Nu echter aarzelde hij nauwelijks — hij sloeg zijn eene been over de vensterbank. Hij zette zijn voet op de regenpijp en liet zich toen zakken. Mannering zag het gevaar in, riep verschrikt.

„Voorzichtig, Bristow — voorzichtig!”

Toen slipte Bristow. Zijn voet schoot van de regenpijp af, te diep, om zich nog te herstellen.

Eén oogenblik meende Mannering, dat het gedaan was met zijn tegenstander. Het was een diepe val naar het plaatsje beneden, een val op een cementen vloer — het kon maar op één manier afloopen, als Bristow naar beneden sloeg. Er dreigde hem een tragedie....

Toen zag hij de vingertoppen van den detective op de vensterbank. In één stap was hij aan het raam, en voor een oogenblik vergat hij de wond in zijn schouder; hij móést. Hij boog zich naar buiten en greep den linkerpols van den detective, toen diens zwakke greep het dreigde te begeven. Er was nu in zijn geest geen andere gedachte en geen ander streven meer, dan dat hij den inspecteur moest redden.

Het volle gewicht van Bristow's lichaam trok aan Mannering's gewonden schouder. De pijn sneed door hem heen, folterend, uitputtend. Even was hij bang, dat hij 't niet zou kunnen houden. Zweet bedekte zijn voorhoofd, en zijn tanden knarsten over elkaar. Maar hij hield vast en Bristow bleef hangen; langzaam bewoog hij zijn linkerhand, om de rechter te steunen.

Kreunend van pijn, zich van niets bewust dan van zijn taak, hield hij vast. De pijn scheen nu door zijn heele lichaam te snijden, hij was nat van 't zweet. Bristow scheen steeds zwaarder te worden, naarmate de seconden zich voortsleepten, maar hooger kwam hij geen streep. Toen verschoof zijn pols een eindje....

Mannering kreunde luid.

Hij zag de deur niet opengaan, hij zag Tank Tring niet, die met een verschrikt gezicht in de opening stond. Tring maakte een slikbeweging — toen kwam hij snel naar het raam, en met één blik had hij den toestand overzien. Hij boog zich naar buiten, sloot zijn handen om den pols van Bristow, onder Mannering's hand. Mannering liet los, tuimelde achteruit de kamer in, terwijl Tank zijn stentor-stem verhief naar de mannen, die met hem mee waren gekomen. Zij waren al in de kamer, maar Mannering, die tegen den muur geleund stond, zag hen niet, toen zij voorbij renden; hij zag ook niet, hoe zij met drieën Bristow opheschen, langzaam maar veilig.

Mannering voelde geen leven meer in zich.

Zijn gezicht was kalkwit. Hij had zijn oogen dicht, zijn adem ging onregelmatig. Lorna Fauntley, doodsbang, dat de list met den kogel mislukt zou zijn, bijna te bevreesd, om de kamer in te kijken, dwong zich, om er binnen te gaan en zag Mannering.

Medelijden drong de vrees uit haar oogen. Zij trad snel naar voren, Mannering hoorde haar stem, alsof ze van verre klonk.

„'t Is in orde, John.... 't is in orde.”

Toen verloor Mannering het bewustzijn.

Bijna op dat zelfde moment trokken de politiebeambten aan het raam Bristow de kamer in. Tank Tring vroeg zich af, wat er in 's hemelsnaam gebeurd was, maar voor 't moment hield hij zijn aandacht bij de noodzakelijke maatregelen. Hij vond een karaf whisky en goot Bristow een onbekrompen portie tusschen de lippen. Hij knorde, toen zijn meerdere proestte en kuchte, en zonder besef den drank proefde; hij zou alles gauw genoeg te weten komen.

BRISTOW HAAT Z'N VAK

Inspecteur William Bristow keek zijn sergeant met een somberen blik aan, maar zei niets. Tring werd verteerd door nieuwsgierigheid, maar hij wist, wanneer hij vragen kon en wanneer hij zwijgen moest. Hij staarde wezenloos naar de half leege karaf.

Bristow mopperde binnensmonds.

De twee rechercheurs, die bij zijn redding geholpen hadden, waren met de vrouwelijke detective teruggekeerd naar de Yard; Bristow zag in, dat het nu geen nut meer had, naar den kogel te zoeken. Hij had zelfs geen lust meer, om naar den kogel te zoeken. Hij herinnerde zich het afgrijselijke moment, dat hij buiten het raam had gezweefd, dat zijn vingers dreigden los te laten, en hij herinnerde zich de onmetelijke opluchting, die hem vervulde, toen Mannering hem greep. En daarna, toen hij weer voldoende bij was, om de leiding in handen te nemen, had hij Mannering zien liggen, uitgestrekt op den vloer, hij had den plas bloed gezien, uit de wond in den schouder van den Baron gestroomd, de wond die weer open was gegaan.

Bristow was even goed mensch als politiebeambte. Hij begreep, dat hij van den dood — of op zijn allerminst van ernstige kwetsuren — gered was door het optreden van Mannering, en hij kon zich indenken, hoeveel dat optreden den anderen man gekost had. En toch....

Mannering was de Baron.

Weer mopperde Bristow. Hij was politiebeambte en een politiebeambte had het recht niet, zijn plicht te laten beïnvloeden door gevoeligheden, van welken aard dan ook. Hij wist, dat Mannering de Baron was — en op deze flat moest materiaal genoeg te vinden zijn, om het te bewijzen. De kogel mocht dan weg zijn — de juweelen waren waarschijnlijk te vinden.

De bitterheid, die hij tegenover Mannering had gevoeld, omdat die hem met zoo'n luchtig gemak had bedrogen en gedupeerd, was voorbij. Er was niets in hem over dan zijn zuivere plicht als politiebeambte, maar het was de onaangenaamste plicht, dien hij ooit te vervullen had gekregen. Toch viel er niet aan te ontkomen.

Hij stond plotseling op en begon te spreken; maar vóór hij twee woorden gezegd had, kwam Lorna Fauntley de slaapkamer uit. Haar gezicht was bleek, haar toon bijna gevoelloos.

„Er zal een dokter bij hem moeten komen,” zei ze.

Bristow wees naar de telefoon. Tank schoot met ietwat lompe ridderlijkheid overeind en zei:

„Ik zal er een roepen, juffrouw.”

Bristow keek het meisje aan; haar blik was zeer treurig.

„Ja?” zei ze.

Vervolg op blz. 28

VERBETER UW GEHEUGEN !

Herinnering — dat is de soepele ontlading van de hersenen. Wanneer de hersenen stroef zijn, dan weet U de dingen wel, maar „ze schieten U niet te binnen”.

Het geheugen kan op een buitengewone wijze gesterkt worden met Sanatogen. Sanatogen voedt de hersencellen en de ontlading der herinnering geschiedt reeds na enkele dagen vlotter. U „weet het weer” en steeds op het juiste oogenblik.

Proeven, genomen met zakenmensen, hebben bewezen, dat het geheugen door Sanatogen gemiddeld met 24.5 % verbeterd wordt (zie de Med. Echo 5e jaarg., No. 12).

Neem eens een paar weken lang Sanatogen (driemaal per dag) en zie het resultaat bij U zelf. Het zal U meevallen. Begin nog vandaag met de proef — voor ge het zijt vergeten.

Sanatogen

COTY -

Parfums in decor - „FEUILLES D' AUTOMNE...”

FEUILLES D'AUTOMNE (herfstblaren)... zoo noemt Coty het feestelijk gewaad, waarin hij U zijn uitgelezen parfums aanbiedt. De l'Aimant, Paris, Chypre, l'Ambre Antique, Emeraude... en thans ook Le Vertige, het beroemde „Prinselijk Geschenk”, is thans in deze verpakking verkrijgbaar. Geeft een Coty-parfum in de „feUILLES d'automne”

PARIS *Coty*

DE GEHEIME ZENDER VAN GROOT-ROTTERDAM

Hallo-hallo, dames en heeren. Dezer dagen hebben in onze stad de bussen gecommeerd, de collecte-bussen, waarmee nijvere zamelaars en zamelaarsters de stad intogen, en in alle straten hun best deden de bussen gevuld te krijgen. De collecte voor kledinge dekking en schoeisel was het. De stedelijke en d. landelijke overheid hebben goede woorden tot ons volk gericht om deze inzameling te steunen, want al is er dan ook dit jaar meer te doen in zaken, bedrijven en fabrieken, er zijn toch nog altijd héél véél werklozen.

Dames en heeren, tal van groote werken zijn in onze stad onder handen of worden voorbereid. Met eenige plechtigheid is een nieuwe, of liever: een vernieuwde, brug in gebruik genomen, de brug over de Binnenhaven bij het Poortgebouw. Het was daar met de oude brug altijd een punt van veel oponthoud voor het verkeer. Zes maanden heeft men er aan de nieuwe brug gewerkt en al dien tijd moest het verkeer een grooten omweg maken. Dat is nu ten einde. De nieuwe brug kan sneller open en dicht en dus zal men van deze nieuwe brug in het steeds drukker wordende verkeer van onze havenstad veel nut hebben.

Bij de ingebruikneming van de nieuwe brug heeft wethouder Brantigam gesproken. Hij wees in zijn speech op de ontwikkeling van de Rotterdamse haven en vond daarbij gelegenheid te herinneren aan hen, die een stoot hebben gegeven tot den groei van de haven. En toen noemde hij daarbij den naam van Pincoffs, den man, die eens een grooten naam had in deze stad en die na een tragische financiële affaire in miscrediet kwam. Onmiskenbaar heeft deze Pincoffs destijds door zijn plannen en zijn werken veel bijgedragen tot den opbloei van onze havenplaats en daarom doet het goed, dat een erkenning daarvan weerklonk uit officiële mond.

Er is, dames en heeren, in de Maasstad nog steeds veel te doen over de verdwijning van kinderen. Het meisje, dat op den Linker-Maasoever woonde, en dat zoek is geraakt, is nog steeds niet gevonden. En nog altijd speelt de politie om uit te maken, of er nu een ongeluk in het spel was dan wel misdaad. Kort geleden verdween ook een jongeling, maar die werd al spoedig in het Gooi teruggevonden; hij was gevlucht uit angst wegens een slecht rapport. Intuschen is nog een kind verdwenen. Het is te hopen, dat de autoriteiten er in zullen slagen licht te brengen in deze droeve en geheimzinnige gebeurtenissen.

Zooeven, dames en heeren, sprak uw radio-reporter over de vele groote werken, die in uitvoering zijn of worden voorbereid. Met het eerste van een reeks werken op en om het Hofplein is nu begonnen: de verbouwing van het oude, het traditioneele Loos. Voordat het jaar beëindigd is, zal een geheel nieuw Loos aan het Hofplein verzezen zijn en dan zal men daarna in het komende jaar een heele serie nog grootere werkzaamheden zien beginnen: de verplaatsing van de Delftsche Poort, de demping van de Schie en de verbetering van het Hofplein zelf. Meer en meer wordt onze stad een werkelijk groote stad, een stad met de allures van een metropolis.

Een weemoedig woord mogen wij wijden aan onze boomen. Opnieuw heeft men ontdekt, dat een vijf-honderd iepen zijn aangetast door de beruchte iepziekte, die al zooveel slachtoffers in onze gemeente maakte. Hopen wij, dat de vijf-honderd boomen, die omgehakt zullen moeten worden, vervangen worden door andere, want groen, boomen, struiken en heesters, we kunnen die in deze stad heusch niet missen.

De Rotterdamsche meisjes-padvinders, het z.g. Padvindstersgilde, bestond vijftig jaar. Dat zilveren jubileum is opgewekt en prettig gevierd. Een woord van gelukwensch willen wij onzerzijds gaarne voegen bij de vele felicitaties, die den vrouwelijken volgelingen van Baden Powell zijn gezonden. En daarmee, dames en heeren, tot volgende week op golfengte: Groot-Rotterdam.

Op 15 November wordt in den „Grooten Schouwburg” opgevoerd, door de Ned. Opera Groep: „De vroolijke vrouwtjes van Windsor”. — De slotsceue uit het eerste bedrijf.

UITGAAN IN ROTTERDAM

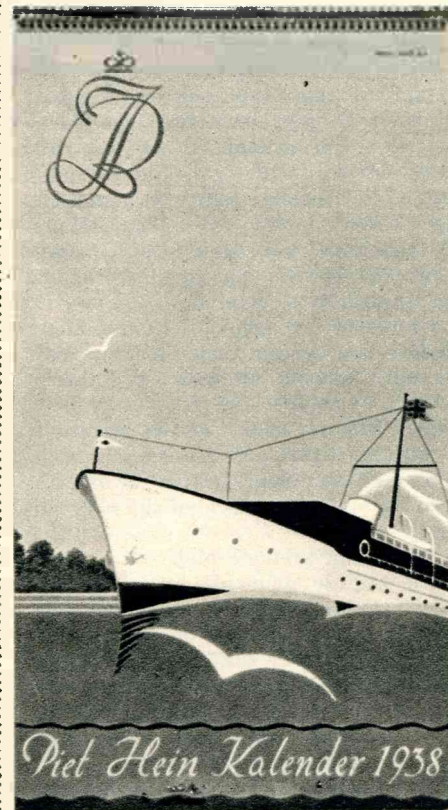
Met veel succes wordt in „Tirol” opgevoerd, onder muzikale leiding van Jules Susan, de revue: „Scheep vreugde in het leven”. Lou Bandy, Wiesje Bouwmeester e.a. oogsten veel succes; oprallend is het optreden van den jongen Rotterdammer Brox. — Een komische scène: Liefde tegen wil en dank!

„Er werd gegeven een banket; het hoofd werd op de tafel gezet!” — We zien op de foto dit griezelige moment uit „Hallewijn”, symphonisch drama van Willen Pijper, met succes opgevoerd in den „Grooten Schouwburg” door „Toonkunst” en „Philharmonisch”, onder leiding van Gilastra v. Loon.

De Rotterdamsche Meisjes-Advinders-ver. bestaat 25 jaar. — Aan de woning van de presidente, mevr. Maillette-Hulsebos, in de Westerstraat, werd de gildeslaggeheschen.

Een afbeelding van het schutblad van den Piet Hein-kalender, die wordt uitgegeven als souvenir van het prinselijk jacht, maar waarvan volgens het uitdrukkelijke verlangen van Z. K. H. prins Bernhard de netto opbrengst geheel ten goede moet komen aan het reddingswezen langs de Nederlandsche kust. Het nieuwe bewijs van medeleren met de sociale noden en behoeften van ons volk, door den prins hiermede gegeven, zal zeker tot resultaat krijgen dat deze Piet Hein-kalender in talrijke gezinnen een plaatsje vindt. Tegelijk zal hiermede worden bereikt, dat onze kranige redders hun verlangens en idealen vervuld zullen zien: zeewaardige reddingsbooten en uiterst modern technisch materiaal. Waar de prins is voorgegaan, zullen velen volgen.

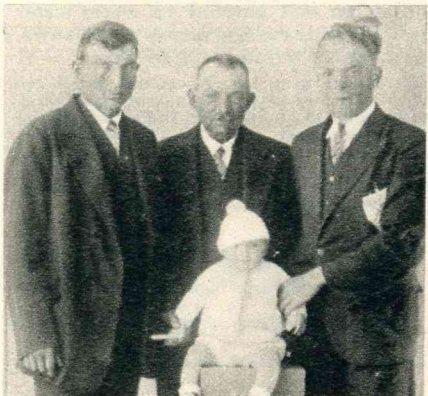
De Ned. Herv. meisjesvereniging „Martha-krans" te Asperen vierde haar zilveren bestuursfeest. — De dames poseerend voor ons blad.

Rechts: De heer H. Grendel was 25 jaar postbeambte te Gouda. De zilveren jubilaris.

Op 23 November hoopt het echtpaar L. van Marion-J. B. Zomer, Nieuwlandsteeg, Vlaardingen, de 50-jarige echtvereniging te herdenken. — Bruid en bruidegom.

milie J. v. d. Laan, Hillegom te Rotterdam.

Bij 't huwelijksfeest van de echtgenooten J. Sandée-H. Snoeck, Sophiastraat, Rotterdam, plaatsen we de foto's der gelukkige echtelieden.

Hier zijn de vier geslachten der familie J. v. d. Laan, Hillegom te Rotterdam.

De heer K. Evertse te Leerdam nam, na een veertigjarige functie, afscheid als rijksontvanger aldaar. Hij werd benoemd tot ridder in de orde van Oranje-Nassau.

De Goudsche Winkeliersvereniging vierde haar 35-jarig bestaan. — Het kranige bestuur poseerde voor Groot Rotterdam.

DEZER DAGEN VERSCHIJNT HET NIEUWE BOEK:

SJORS

VOORZITTER VAN DE REBELLENCLUB

Het groote succes van vorig jaar heeft ons er toe gebracht een geheel nieuwe uitgave voor onze abonne's te doen vervaardigen.

Nieuwe avonturen samengevat in een boek van 120 pagina's, geïllustreerd in twee-kleurendruk, stevig gebonden in kartonnen band met linnen rug en hoeken.

Verkrijgbaar bij al de bezorgers, in den boekhandel en aan onze kantoren. Toezending per post geschiedt alleen na ontvangst van het verschuldigde bedrag, benevens 10 cent porto, in postzegels, of na overschrijving op girorekening 142700 van „Panorama".

EEN FRAAI SINT NICOLAASCADEAU
VOOR SLECHTS 75 CENT

"Prosit!
Hè, 't is 'n Martini!"

Opwekkend Smakelijk

MARTINI

Gezond Pittig

mmm...

dat smaakt
nog eens fijn

en het is goed voor me,
hè mammië?

EN OF HET GOED VOOR HAAR IS...

maar dat weet zij nog niet half. Dat beseft Mammië beter. Die heeft de OVOMALTINE er niet alleen bij gedaan om het zoo smakelijk te maken. Hoe graag de kleine meid het ook lust - na één groot glas heeft ze haar buikje vol, maar... ze geniet de kracht van twee groote glazen! Want OVOMALTINE verdubbelt de voedingswaarde en maakt bovendien het voedsel licht verteerbaar. Daarom is de kleine zoo prachtig gezond en groeit zij zoo flink. OVO heeft haar weerstand, eetlust en een zonnig humeur-tje gegeven.

Tracteer Uw kinderen ook op OVO. Dan maakt U er flinke, gezonde jongemensen van. En... neem het zelf eens. Het zal U frischer en krachtiger maken. Elke apotheker of drogist in Uw buurt heeft het. Neem een busje mee als U daar toch langs komt.

OVOMALTINE

meer levenskracht

Bij apothekers en drogisten in busjes van 60 cent af

**Ik beschuldigde
mijzelf
VALSCH!**

Huisvrouw doet een ontdekking!

Den laatsten tijd was ik ontevreden over mijn groenten, soepen en sausen. Mijn huisgenooten waren ook minder enthousiast. Zij praatten er niet over, maar ik merkte het toch wel. Mijn kookkunst geraakte geleidelijk aan in discrediet. Ik wist werkelijk niet, waaraan het kon liggen. Tot ik op het idee kwam: zou het misschien het bindmiddel zijn?

**Het bindmiddel
trok
mijn
aan-
dacht!**

Om niets te riskeren nam ik maizena, fabrikaat DURYEA. Van af dit oogenblik had ik nooit meer tegenslagen. Mijn groenten, soepen en sausen vielen weer bij alle huisgenooten reusachtig in den smaak.

MAIZENA
FABRIKAAT
DURYEA

PAS OPI! Er zijn onverantwoordelijke zaken, waar men een bindmiddel aanbiedt met de onware bewering: "t. Komt ook van Duryea". MAIZENA wordt echter alleen verkocht in de bekende pakjes met de afbeelding van het Indianenkamp en met den naam van den uitvinder "DURYEA".

DE MAN MET HET BLAUWE MASKER

Vervolg van blz. 25

"Ik vind 't ellendig," zei Bristow zacht, "maar 't moet gebeuren. Heeft hij een tasch meegebracht gisteravond?"

Lorna kneep koppig de lippen op elkaar. Bristow streek met zijn hand over zijn voorhoofd.

"Maakt u 't nu niet extra-ingewikkeld," zei hij wat minder vriendelijk. "U schiet er niets mee op. Vinden doen we hem tòch."

Zij aarzelde, knikte toen. Haar stem klonk dof.

"Goed," zei ze. "Hij is daar — in de slaapkamer. Hij is nog buiten kennis — maakt u geen lawaai."

Bristow bromde, liep zwaar de kamer door, verre van voldaan.

Lorna wachtte, tot de deur achter hem dicht was. Zij keek naar Tank Tring, die met zijn rug naar haar toe stond en vasttheraden, onvermoeid, "hallo" stond te roepen in het mondstuk van de telefoon. Als één van beiden op dat moment naar haar had gekeken, zou hij begrepen hebben, dat er iets niet in orde was. Maar zij letten geen van beiden op haar. Zij liet zacht een sleutel in het slot van de bureau-laglijden, deed die snel en onhoorbaar open, en nam het pakje parels, dat er in lag, in watten gepakt, en Mannering's blauwe masker. Mannering had haar een paar minuten tevoren gesproken over de Rosa-parels — zij waagde een laatste poging; nóg kon die mislukken.

Zij verstopte de voorwerpen tusschen haar kleeren en duwde de la weer dicht. Tring stond nog een seconde in de telefoon te mopperen, hing toen op, keerde zich om en zag het meisje troosteloos en roerloos tegen het bureau leunen. Nog eens bromde hij. Danig van streek, leek hem... ze had ook een heelen schrik gehad.

Op dat moment deed Bristow de deur van de slaapkamer open en kwam hij dat vertrek uit.

Er was een zuur lachje om zijn lippen, toen hij naar Lorna keek, maar haar gezicht bleef strak. Zij zag er totaal gebroken en hulpeloos uit. Langzaam ging dat lachje van Bristow over in een uitdrukking van verslagenheid. Hij kon zich toch niet vergist hebben?

Hij wist wel zeker van niet. Hij wist dat Mannering en de Baron één en dezelfde persoon waren.

Maar hij kon het niet bewijzen! De kogel was verdwenen en in het bruine koffertje in de slaapkamer zat alleen een fatterig costuum uit den tijd van Karel den Tweeden! Juweelen waren er niet bij!

"Haal den boel hier ondersteboven," snauwde Bristow den sergeant toe.

Tank haalde zijn schouders op — hij vond 't op het oogenblik maar wijzer, niets te zeggen — en sloeg aan 't werk.

Lorna Fauntley had zulken politie-arbeid nog nooit gadegeslagen. Zij verbaasde zich over de grondigheid van de huiszoeking. Laden, schilderijen, kleeden, meubelen, alles werd van zijn plaats gehaald en binnenste buiten gekeerd, en alles werd weer precies in den vorigen stand teruggebracht.

Maar er was niets, dat hun bijzondere belangstelling trok en Lorna's hart klopte snel.

Eindelijk riep Bristow, dat het genoeg was. Hij keek naar het meisje en wist niet goed, of het triomf was, wat hij in haar oogen zag of pure opluchting; de laatste opvatting leek hem de waar-schijnlijkste. Hij haalde zijn schouder op.

"Ik weet niet, hóe hij 't gedaan

heeft," mompelde hij, half voor zich heen, "maar hij heeft 't gedaan." Hij keek Tring woedend aan. "Heb je me nu haast lang genoeg aan staan gapen?" viel hij uit. "Maak dat je weg komt!"

De sergeant werd van zijn plicht tot antwoorden ontheven door de komst van den dokter. Bristow zag Lorna Fauntley voor 't laatst dien dag, toen zij zich de slaapkamer in repte, gevolgd door den gezetten, grijzen medicus.

Gerry Long deed met alle genoegen, wat hem gevraagd werd en gaf geenerlei blijk van nieuwsgierigheid. Hij had aan Mannering zijn leven te danken en er was weinig, dat hij niet doen zou, om die schuld te vereffenen. Toen hij, na het avontuur van dien morgen, den kogel te Westminster in de Theems had laten vallen, kreeg hij een telefoontje van Lorna Fauntley; hij had geenerlei bezwaar, om te doen, wat zij vroeg.

Het was een heel makkelijke opdracht. Hij moest naar de Nieuwe Kunst Hall gaan en vragen naar een actentasch, die den vorigen avond in een der kleed-kamers was achtergelaten, vergeten. Op de tasch stonden de initialen J. M. Long kreeg de tasch en volgens de instructies van Lorna ging hij naar het bagage-depot op het Waterloo-station en gaf de tasch daar af onder den naam James Mitchell. Eerst een half jaar later kwam hij te weten, dat hij de juweelen van Ramon en het gaspistool van Mannering op het station had gedeponeerd. Maar toen zat hij alweer in Amerika en hij achtte zich niet verplicht, aan iemand bekend te maken, wat hij wist, of vermoedde. Ook hij echter heeft nooit kunnen begrijpen, hoe het mogelijk was, dat de befaamde Rosa-parels in een politiebureautje in een kleine Schotsche stad teruggevonden werden. Zeker wist hij niets en vermoedde hij niets dien dag, toen Mannering achterover leunde in de kussens en Lorna Fauntley glimlachend aankeek.

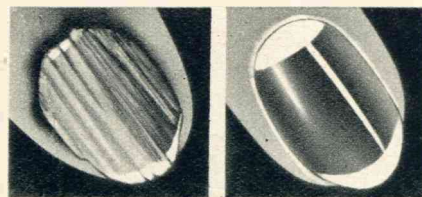
De dokter was weg. De wond zag er leelijk uit, nadat ze zoo deerlijk geforceerd was, maar zij maakten er zich geen van beiden zorg over. Lorna was nog wel bang voor moeilijkheden met Bristow, maar Mannering betwijfelde of die ooit komen zouden.

"Hij had een hekel aan zijn vak na dat gevalletje aan 't raam. 't Zou me verwonderen, als we nog ooit iets van hem hoorden over die kwestie. Vergeet niet, dat hij alle bewijs kwijt is. Maar dat wil niet zeggen, dat we in de toekomst doen kunnen wat we willen. 't Is een beste kerel, maar hij zal zijn werk doorzetten en dus zal ik op mijn tellen moeten passen. Allemachtig!" ging hij voort, "wat heeft 't een haartje gescheeld! Als je die parels niet uit de la had kunnen krijgen, was ik wég geweest, Lorna. Heeft Tring 't niet gemerkt?"

"Precies zoo hard, als Bristow gemerkt heeft, dat je niet bewusteloos was," zei Lorna, met een blij lachje.

Mannering deed zijn oogen even dicht en dacht na. Hij had begrepen, dat alleen de Rosa-parels hem nog in ongelegenheid konden brengen en toen hij tot bewustzijn kwam en zag, dat Lorna alleen bij hem was, had hij haar gezegd, waar zij den sleutel kon vinden en de parels; het overige had zij kalm en handig gedaan. De Ramon-juweelen had hij in de Nieuwe Kunst Hall achtergelaten; de actentasch was gesloten en

Geen brooze nagels meer!

Gebrek aan natuurlijke oliën veroorzaakt brooze en gebroken nagels.

Nailoid maakt brooze nagels gezond en geeft een fraaien, natuurlijke glans.

GAVE, WELGEVORMDE NAGELS VERHOOGEN DE SCHOONHEID UWER HANDEN.

Brooze nagels zijn ondervoede nagels. Nailoid voedt met waardevolle, natuurlijke oliën, die noodzakelijk zijn voor gezonde en welgevormde nagels.

Een complete manicure in 5 minuten. Behalve dat Nailoid Uw nagels gaaf en gezond maakt, verwijdert het vlekken en dwangnagels, terwijl bovendien de nagelriem zoo zacht en glad wordt, dat de fraaie, halve maantjes gemakkelijk naar voren gebracht kunnen worden. Dagelijks 'n paar minuten borstelen met Nailoid en warm water is voldoende om Uw nagels een nieuwe, natuurlijke schoonheid te geven.

Het is dus geen lak. Koop nog heden een doosje Nailoid bij Uw drogist of parfumeriezaak; prijs 35 ct. en 90 ct. Indien ter plaatse niet verkrijgbaar, stuur dan 35 cent aan postzegels aan de Firma Kuypers & Co., Afd. P.2. Prinsengracht 983, Amsterdam C., die U dan franco een doosje met uitvoerige gebruiksaanwijzing zal toezenden.

Met **NAILOID**
geen brooze nagels meer!

„Tijd
voor
Droste
Cacao”

zegt het tractatiemannetje.

Nu de koude dagen weer komen, is een dampende kop van die heerlijke versterkende Droste Verpleegster Cacao dubbel welkom. Zorgt dat U een bus in huis hebt! Ook verkrijgbaar in carton-verpakking van $\frac{1}{1}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{4}$ en $\frac{1}{10}$ K.G.

Droste
ALTIJD WELKOM!

Spaart bons voor kop, ketel, beker of blad.

nergens was zij zoo veilig als daar; Bristow zou haar daar nooit gaan zoeken. Nu moest hij zien, hoe hij de Rosa's kwijtraakte — restitueerde...? Nee, dat ging slecht; hij dacht er niet over, de parels aan Septimus Lee terug te geven. Die had er evenmin recht op als hijzelf...

De vraag van Lorna paste in zijn gedachtengang.

„Aan wien hooren die parels?” vroeg zij.

„Da's een heele geschiedenis,” zei Mannering. „Ze moeten naar Amerika en 't lijkt me 't beste, dat we daar de politie voor laten zorgen. Zal nog wel eens nadenken hóé. Ik heb ze weggehaald bij een zekeren meneer Lee, alias Levy Schmidt...”

„Levy Schmidt?” riep Lorna uit, en zij sprong op, doodsbлек en bevend.

„Wat heb je?” vroeg Mannering. „Je kent dat manneke toch niet?”

Lorna ging zitten en nam Mannering's hand tusschen de hare.

„Ik zal straks iets vertellen,” zei ze. „Maar eerst een vraag.” Zij wachtte een heele poos en scheen in dien tijd al haar kalute en bezinning te verzamelen. „Hoe denk je je de toekomst?”

Mannering keek haar aan. „Bedoel je... mijn toekomst?” zei hij.

Lorna zweeg, maar ze bleef zijn hand vasthouden.

„Bedoel je mijn toekomst of onze toekomst?” verduidelijkte hij zijn vraag.

„Met andere woorden — als ik... ermee ophoud — en dat doe ik natuurlijk — wil je dan met me trouwen?”

Er was een korte, strakke stilte. In haar oogen was geen spoor meer van spotternij of geheimzinnigheid — enkel smartelijke zorg lag er in.

Mannering keek in haar oogen, hij dacht aan de vele dingen, die zij gezegd en gedaan had, sinds hij haar had leeren kennen en haar „anders” had gevonden. Hij herinnerde zich, hoe zij zich terug had getrokken, toen hij een vorigen keer over trouwen had gesproken, hij herinnerde zich de moedeloosheid, die hij soms in haar blik had opgemerkt, haar buien van neerslachtigheid, waar zij toch steeds tegen gevochten had, als zij bij elkaar waren. Hij herinnerde zich dien keer, toen zij in nijpend geldgebrek had gezeten en zich toch niet tot haar vader had kunnen wenden. Hij herinnerde zich het einde van zijn bekentenis — zij had nog iets op 't hart gehad, maar zij had het nog niet kunnen zeggen...

Nu sprak Lorna. Haar stem klonk zacht, ernstig, en ze had iets intiem-warms tegelijk.

„Je moet je oogen dichtdoen, en je moet ze dicht houden, tot ik uitgepraat ben, John. Zoo ja..... Luister nu kalm, en denk er om: oogen dicht. Als je me aankijkt, durf ik niets meer te zeggen.”

Zijn vingers drukten even haar ééne hand....

„Ik wist, hoe je aan je geld kwam, John — eerst heb ik het vermoed en later kreeg ik zekerheid. Doordat er iemand bij me kwam — op mijn atelier — een klein mannetje — een soort uitdrager....”

„Levy Schmidt,” prevelde Mannering.

„Je moogt niets zeggen óók.” Zij boog haar hoofd neer, tot dicht bij het zijne, en sprak nog zachter. „Hij

vertelde me, dat hij af en toe juweelen van je kocht.... en hij wist, dat je nog méér juweelen in huis had, zei hij. Als hij maar één woord sprak of een anoniem briefje aan de politie schreef kwam je in de gevangenis.... Maar hij wist, dat ik veel met je omging — misschien had ik er iets voor over, als hij zijn mond hield....”

Mannering's gezicht vertrok, maar zijn oogen en zijn mond bleven gesloten. Weer gaf zijn linkerhand de hare een drukje.

„Ik.... ik heb mijn best gedaan,” ging Lorna voort, „en ik wou er met je over spreken, maar ik dorst telkens niet en eindelijk.... kon ik niets meer zeggen, omdat ik.... zelf óók niet vrij uitging.”

Mannering deed zijn oogen open, maar zij legde er haar hand op.

„Ik heb dien afschuwelijken man gegeven, wat ik had, maar toen ik niets meer had, en niets meer aan vader dorst te vragen, kwam hij met een ander voorstel. Hij had door jou schade geleden, zei hij, maar hij zou de rekening als vereffend beschouwen, als ik hem hielp bij een plannetje, dat hij had — een plannetje, om de parels van Marie Overdon in handen te krijgen. Hij zou me een snoer geven, dat precies op het echte leek....”

„Dus die....” begon hij, maar aanstonds, gehoorzaam, hield hij zich weer stil.

„Ja,” zei Lorna, met vaste stem, „ik had die valsche parels bij me, om ze voor de echte in de plaats te leggen. Maar toen 't er op aan kwam, schrok ik er voor terug. Ik stopte het nagemaakte snoer in Gerry's zak.... ik dacht, dat 't onmogelijk kwaad kon....”

Haar stem brak en een paar minuten bleef het stil. Mannering lag roerloos achterover, trachtte uit die nieuwe feiten wijs te worden. Chantage.... Hij had goéd gedacht. Maar nu vond hij nog maar één ding belangrijk: dat alles had zij over gehad voor hem, voor zijn veiligheid — al zag ze geen mogelijkheden weg naar geluk voor hen beiden.... Ze had hem lief....

„Ons heele leven was verwoest geweest,” hernam Lorna, „als Gerry.... als 't verkeerd afgeloopen was met Gerry. Wat je zei, over dat verkeerde inzicht van je.... dat we nooit weten, wat we beginnen, als we kromme paadjes opgaan, heb ik ook op mezelf moeten toepassen, woord voor woord.... Maar nu zijn we gered.... allebei gered....”

„Samen gered.... gered voor onszelf en voor elkaar,” fluisterde Mannering. „Ik weet nog niet hoe alles moet.... om goed te maken wat we kunnen.... Jij hebt eigenlijk niets goed te maken. en ik.... ik kan alles, want je blijft me helpen.... We zullen een weg vinden, lieveling. We moeten er een vinden. Een jaar of twee jaar komt er niet op aan, wachten is niet erg, nu we weten.... En we kunnen alvast werken.”

Hij deed zijn oogen open, Lorna glimlachte. Er was niets treurigs meer in haar oogen, en hij verbaasde zich, dat zij vergeten kon, wat haar maanden lang zoo'n marteling was geweest.

„De Baron gaat werken,” zei ze. Zij legde haar wang tegen de zijne.

EINDE

PANORAMA. Geïllustreerd weekblad. Verschijnt Dondertdags. Tezamen met een der periodieken De Stad Amsterdam. Groot Rotterdam. 's Gravenhage in Beeld. Ons Land, Ons Zuiden of Ons Zeeland — f 1.62½ per kwartaal of f 0.12½ per week. Franco per post f 1.75 per kwartaal bij vooruitbetaling. Kolonië f 1.65 per jaar bij vooruitbetaling. Voor postabonnementen en adreswijzigingen van postabonnementen gelieve men zich uitsluitend te wenden tot het bureau te Haarlem. — Bureau: HAARLEM, Nassaulaan 51. Tel. Int. 13866. Giro nr. 142700. AMSTERDAM, N.Z. Voorburgwal 262. Telefoon Interc. 53170. Giro nr. 97946. ROTTERDAM, Stationsweg 24. Telefoon Interc. 50540. Giro nr. 101981. 's GRAVENHAGE, Stationsweg 95. Tel. Interc. 111666. Giro nr. 45141. UTRECHT, Biltstraat 142. Telefoon Interc. 13473. Giro nr. 149597. 's HERTOGENBOSCH, Stationsweg 27. Telefoon Interc. 1215. Giro nr. 129750. MAASTRICHT, Stationsstraat 20. Telefoon Interc. 5851. Giro nr. 124690. VLISSINGEN, Badhuisstraat 5. Tel. 81. — De voorwaarden van onze gratis ongevalsverzekering zijn op aanvraag verkrijgbaar.

...de Eau de Cologne met den edelen, natuurlijk-frisschen geur van de echte Lavendel wordt altijd en overal met vreugde ontvangen....

In eleganten zakflacon slechts 75 cent

Hoe zij haar Geluk behield!

Door de nieuwste ervaringen op cosmetisch gebied hebben onze deskundigen een Vanishing Cream en een Cold Cream van bijzondere hoedanigheid samengesteld. Deze preparaten zijn door duizenden vrouwen een tijdlang beproefd en allen vertelden ons: „Dit is wat wij reeds jaren hebben verlangd!” Vinolia Vanishing Cream, door zijn speciale samenstelling en extra fijne emulgering zonder enige scherpe werking, is uiterst geschikt voor zelfs de gevoeligste huid en maakt ook de meest glimmende huid onmiddellijk voor lange tijd mat. Vinolia Vanishing Cream beschermt de huid tegen weer en wind, ook bij langer verblijf in de buitenlucht, trekt direct in, wrijft gemakkelijk en dun uit en vormt een ideale basis voor poeder. Vinolia Cold Cream werkt tot diep in de epidermis, verstopt — door haar speciale bereidingswijze — zelfs de fijnste gelaatsporiën nooit en wekt de huidcellen op tot verhoogde activiteit, waardoor de zo gevreesde rimpelvorming wordt voorkomen. Deze twee Vinolia Creams bieden U meer dan U ooit van gelaatscreams heeft durven verwachten.

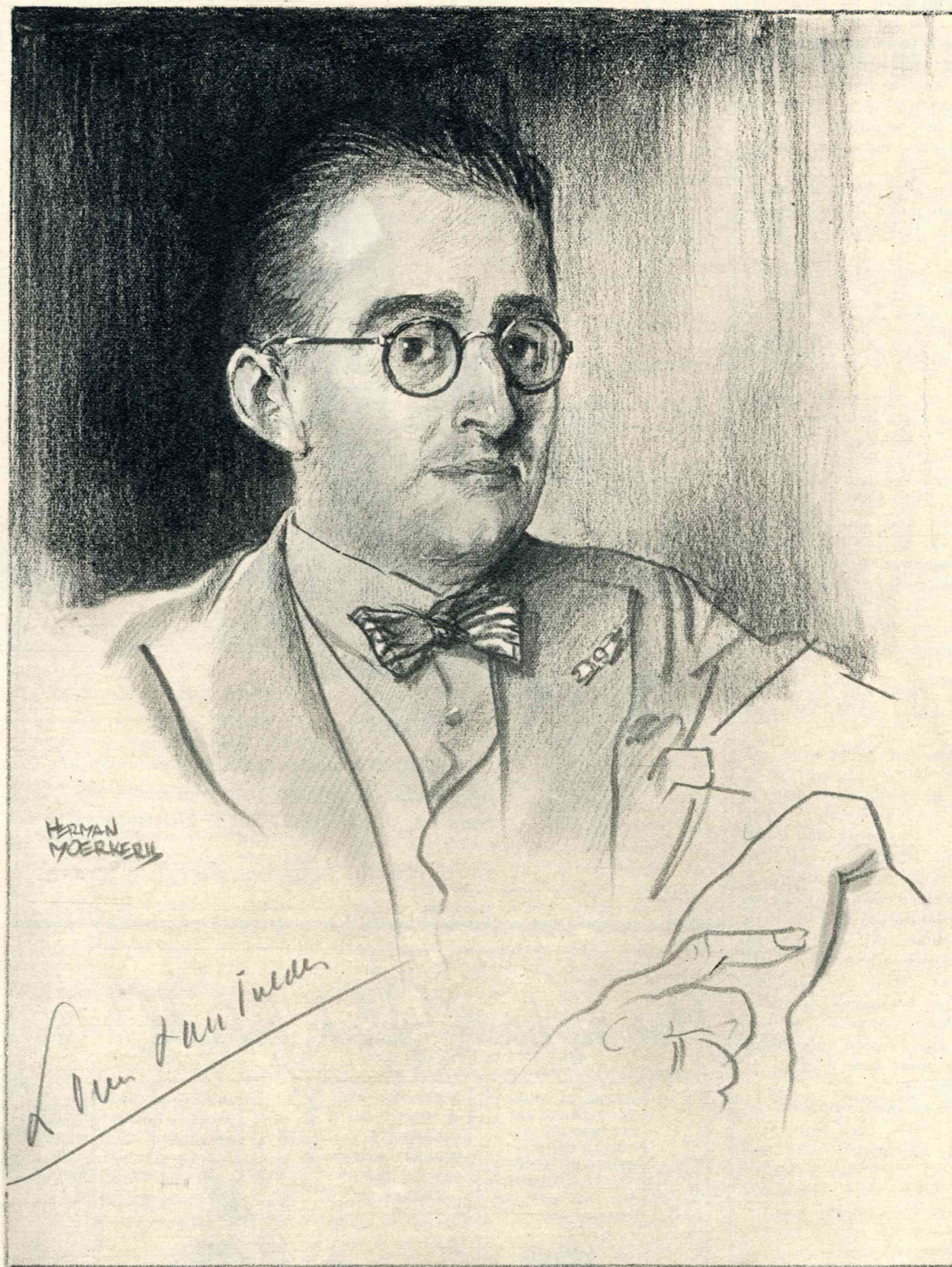

Vinolia

VANISHING CREAM - COLD CREAM

GEWONE TUBE 35 CENT - GROTE TUBE 60 CENT - LUKE POT 90 CENT

LOUIS VAN TULDER

VIJFENTWINTIG JAREN

☆ ZANGER ☆
IN 1912 DEBUTEERDE HIJ OP HET
GROOTE PODIUM

Het is een lust om met hem te praten. Gezellig, in 'n huiselijke sfeer, geestig en met het zeldzame gevoel voor humor, dat niet van deze lage landen is, onderhoudt Louis van Tulder zijn bezoeker, den lastigen journalist, de min of meer officieele visite en praat zóó gemakkelijk en zóó veel, dat de laatste zich een beetje geneert omdat hij bijna geen kans krijgt.

Dit zeldzame gemak, deze vlotheid typeeren den mensch Van Tulder en eveneens den veelzijdigen zangvirtuoos. . . . Neen, ik zeg daar 'n woord, dat niet geheel en al op zijn plaats is in verband met zulk een gedegen weter, zulk een diepmuzikaal kunstenaar als Van Tulder.

Hij laat in zijn kunst niets over aan het artistieke toeval, houdt niet van bravour.

Hij is een man met zelfvertrouwen, die zijn eigen groote capaciteiten kent, de kostbare zekerheid heeft een heerlijke stem te bezitten en . . . de macht haar te beheerschen.

De critiek spreekt van feillooze techniek, van veelzijdig kunstenaarschap en wij voegen daar onze meening nog bij, dat die zelfkennis, dat zelfvertrouwen wel niet vreemd zal zijn aan Van Tulder's qualiteiten als dirigent.

Een vocalist met zeldzaam-schoon materiaal, met een feillooze techniek, met een muzikaliteit die benijdenswaardig is, die tegelijkertijd leiderstalent

bezit en als operazanger even gewaardeerd was als op het groote podium . . . wat wil zulk een gelukskind nog meer ?

Waardeering ? In alle vormen is zij hem geschonken. Het moeilijke Nederlandsche publiek, het nuchtere bij uitnemendheid, houdt van hem, kan hem niet missen, evenals 't vroeger mevrouw Noorderwier niet missen kon. Het buitenland noodigde hem uit. Componisten van naam kozen hem uit voor de premières van hun werken ; zijn knoopsgat werd gesierd met binnen- en buitenlandsche orden . . .

En over dat brillante in zijn leven spreekt Van Tulder zoo prettig-eenvoudig, dat we 't samen de natuurlijkheid zelf beginnen te vinden, dat alles zoo geloopt is. En we zijn er blij om en van 't eene belangrijke feit komen we tot 't andere en de anecdoten flitsen er doorheen, enfin : achter 't glas van den erker in een bijna zomerschen zonnestraal zweven des bezoekers gedachten langs prominenten van vroeger dagen naar podiums en tooneelen, van Faust naar Haydn, van Diepenbrock naar Butterfly, van Ange Pitou naar Sem Dresden.

Welk een veelheid. Het is alsof je een dikke portefeuille vol studiën naar het leven laat leegvallen. Ieder ding heeft zijn historie — z'n anecdote.

En nu is het merkwaardig, dat Louis van Tulder grabbelend in dien rijkdom zoo hartelijk dankbaar is jegens de mannen en vrouwen, die aan zijn groei medewerkten. Aan mevrouw van Wisselingh Meerum Terwogt, die hem de eerste lessen gaf met zooveel succes, dat hij werd „opgemerkt”. Aan Anton ter Stege, die hem „ontdekte” en vooral aan Anton Tierie, die hem in 1912 in Haydn's Jahreszeiten voor 't eerst op 't groote podium liet optreden.

Toen begon 't feitelijk, het hooggespannen kunstenaarsleven, ofschoon Van Tulder reeds als jongen naam had gemaakt. Men kende hem reeds om zijn soli in de Dominicanerkerk op 't Singel (Het Torentje) en om zijn samenwerken met Marinus Ogier in de R.K. Oratoriumvereniging.

Men sprak van zijn activiteit en kameraadschappelijk werken in diezelfde vereniging, tot welker oprichters hij behoorde.

Zijn dubbel-mannenkwartet „Voluntate” bestond al en oogste al lauweren.

De musici wisten, dat hij meer dan één talent in zijn mars droeg.

En dan komt de romantiek en eischt Van Tulder op in lyrische rollen, in heldenrollen en het volle licht valt op zijn figuur, het onbarmhartige licht der schijnwerpers stelt hem bloot aan de critiek.

Maar ook tusschen de coulissen der opera speelt hij het klaar en in vijf jaren van hard werken werd hij geroemd als een der allerbesten.

Maar tóch, tóch lokte hem 't concertpodium weer aan. Voor den bewusten musicus in hem, den reinmuzikale, is dat begrijpelijk.

Hij verdedigt nog steeds het goed recht eener Nederlandsche opera met enthousiasme, maar hij behoort, evenals zijn bezoeker, die dit schrijft, tot diegenen, die het Hollandsche publiek slechts moeilijk met de opera-romantiek kunnen combineeren.

O, die „kat-uit-den-boom-kijkerij”, dat aarzelen zoolang de sanctie uit 't buitenland nog niet is gegeven. Want tegen die aarzeling botst iedere poging aan.

Weinigen weten, dat de jubilerende zanger in zijn prillen tijd organist is geweest en dat hij in staat was, à l'improviste in een oratorium alle solo-partijen te vervullen, daartoe gedwongen door het plotseling verhinderd zijn der solisten.

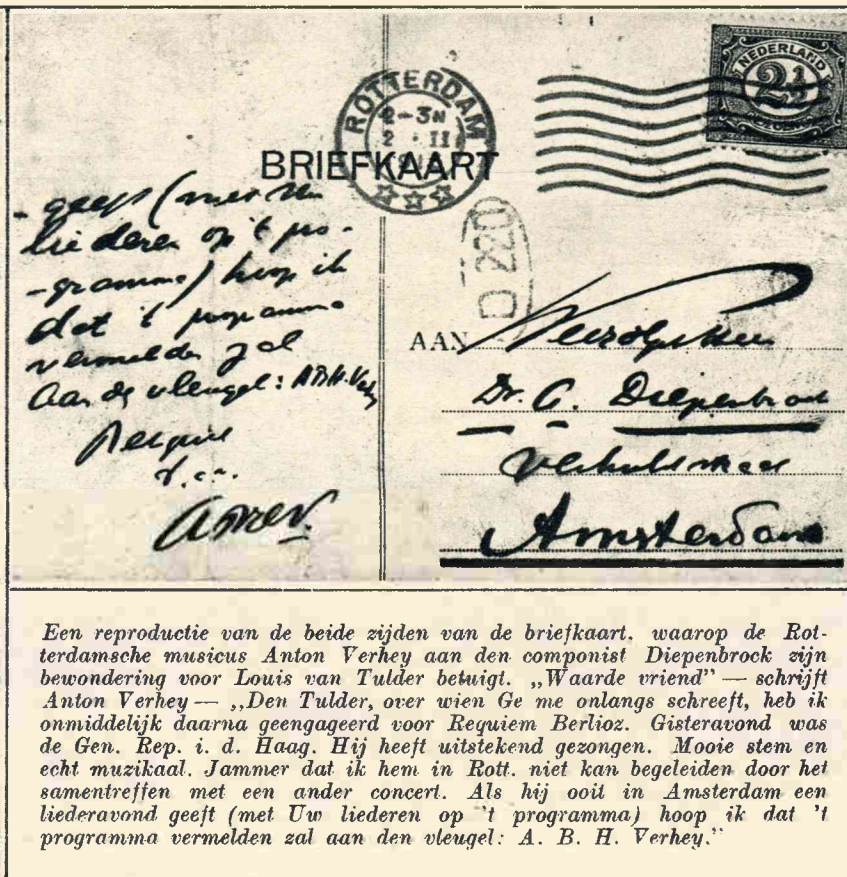
Men zou om zulke dingen geneigd zijn de qualificatie „virtuoos” weer eens te gebruiken, maar ik weiger dat in ernst. Het toeval dient dezen zanger niet ; het kunnen, het weten, de beheersching dienen hem.

Vele namen, die hij in zijn kort levensverhaal opnoemt, zijn ons nog zeer vertrouwelijk. Diepenbrock behoort, niet alleen om de mentaliteit van zijn kunst, maar ook om zijn persoonlijkheid, nog tot onzen tijd en de zoo vroeg ontslapen Rotterdamsche meester Anton Verhey eveneens.

A. B. H. VERHEY.
95 Schiedamsche Singel
ROTTERDAM.

*Van Tulder, over wien
Ge me onlangs schreeft,
heb ik onmiddellijk
doen. geefgeest van
Requiem Berlioz.
Gisteravond was de
Gen. Rep. i. d. Haag
Hij heeft uitstekend
gevoerd. Mooie stem
en echt muzikaal.
Jammer dat ik hem in Rott.
niet kan begeleiden door het
samentreffen met een ander concert.
Als hij ooit in Amsterdam een
liederavond geeft (met Uw liederen op 't programma)
hoop ik dat 't programma vermelden zal aan den vleugel: A. B. H. Verhey.*

Een reproductie van de beide zijden van de briefkaart, waarop de Rotterdamsche musicus Anton Verhey aan den componist Diepenbroek zijn bewondering voor Louis van Tulder betuigt. „Waarde vriend” — schrijft Anton Verhey — „Den Tulder, over wien Ge me onlangs schreeft, heb ik onmiddellijk daarna geengageerd voor Requiem Berlioz. Gisteravond was de Gen. Rep. i. d. Haag. Hij heeft uitstekend gezongen. Mooie stem en echt muzikaal. Jammer dat ik hem in Rott. niet kan begeleiden door het samentreffen met een ander concert. Als hij ooit in Amsterdam een liederavond geeft (met Uw liederen op 't programma) hoop ik dat 't programma vermelden zal aan den vleugel: A. B. H. Verhey.”

Nu heb ik 't voorrecht een argeloos briefkaartje te reproduceeren, waarop in 'n paar woorden Van Tulder's beteekenis door deze twee groote musici wordt bepaald. Wie 't aandachtig leest zal ook dieper kunnen zien in Verhey's waardeering voor Diepenbroek. 't Is een waardevol souvenir en 't heeft wat te beteekenen, als twee tijdgenooten van zulk formaat zóó over je corresponderen.

Louis van Tulder wordt in deze dagen met kransen letterlijk behangen. We gunnen het hem hartelijk.

Niet alleen omdat hij heel ons land zoo veel heerlijk geschonken heeft in die vijftig jaren, die we herdenken (er móet nu eenmaal een jaargrens zijn!) maar ook om de voortreffelijke qualiteiten, die hem talloze vrienden bezorgden en die hem als collega, en, laat zijn bezoeker dat eens bekennen, als gastheer typeeren.

De Kon. Oratoriumvereniging, die hem onder Tierie's directie voor het eerst op 't „grote

podium” bracht, huldigt den sympathieken zanger met een gala-avond. Maar Van Tulder zal 't betreuren, dat de man, wien hij zóó veel verschuldigd is en die in den loop der jaren zóó innig met hem samenwerkte: Anton Tierie, op dezen herdenkingsavond de leiding niet meer nemen kon.

Met een causeur als Van Tulder raak je niet uitgepraat en je leekenbelangstelling op 't terrein der muziek haalt er alles en nog wat bij.

Zoo begint de bezoeker eenigszins gewichtig te praten over: „en wat denkt u over moderne muziek?”

Waarom vraag ik dat nu, wat bezielt mij toch? Wat gaat me dat nu eigenlijk aan! Noch Van Tulder noch de „moderne muziek” zal er om veranderen!

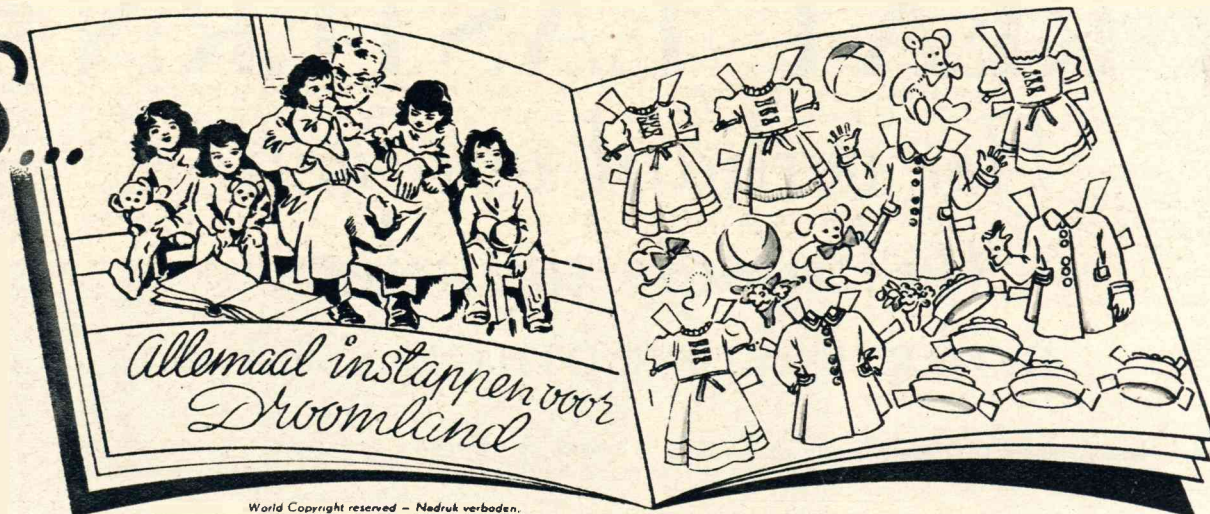
Neen — in alle bescheidenheid gezegd... Máár, als ik hoor dat Strawinsky Van Tulder uitnodigde

om zijn muziek te zingen in Dresden, Barcelona en Parijs, dan vind ik mijn vraag toch weer niet zoo dwaas en beantwoord mezelf met het veelzeggende: „Zie je-nou-wel?”

Dát is Louis van Tulder. Veelzijdig, heerlijk-begaafd, ruim, collegiaal en een kunstenaar van diepen ernst. Ik wensch hem met z'n dierbaar gezin een gelukkig leven, zéér lang en zoo frisch als het tot heden was, zoo zeldzaam frisch en bloeiend en zoo bewust-geleefd.

HERMAN MOERKERK.

Gratis...
het mooie
PALMOLIVE
uitknipboek

der Canadeesche Vijflingen!

5 PALMOLIVE

Geef Uw kinderen dit prachtige uitknipboek! Zij zullen urenlang bezig zijn met het uitknippen der vijflingen, haar kleertjes en speelgoed: niet minder dan 72 voorwerpen, in frissche kleuren uitgevoerd. Zoolang onze voorraad strekt is dit boek beschikbaar voor

Van dit aardige uitknipboek kunt U zooveel exemplaren ontvangen als U wilt! Want voor elke 5 zwarte Palmolive banden, opgezonden naar PALMOLIVE, AMSTERDAM-C, - zonder bijvoeging van geld of postzegels! - ontvangt U er één. Stel geen van Uw kinderen teleur: zendt de zwarte banden zonder uitstel op! Palmolive, de olijfolie zeep, is de eenige zeep waarmee de vijflingen worden gewasschen. Waarom? Omdat bij de bereiding van Palmolive groote hoeveelheden olijfolie worden verbruikt; en het is bekend dat olijfolie zelfs de teerste huid niet schaadt. Palmolive reinigt grondig, zonder te irriteren en kost zoo weinig dat duizenden vrouwen haar ook gebruiken voor een dagelijksch schoonheidsbad.

Wasch Uw haar met Palmolive Shampoo, om het gezond en glanzend te houden!

12½ ct. PER STUK

zwarte banden van de bekende Palmolive verpakking, op te zenden naar PALMOLIVE, AMSTERDAM-C. Sluit geen geld of postzegels bij! De omslag — een kleuren-reproductie van 'n olieverschilderij: Dr. Dafoe met de vijflingen — is het inlijsten méér dan waard!

VRAAG NOG HEDEN OM UW EXEMPLAAR VAN HET PRACHTIGE UITKNIPBOEK DER KINDERTJES DIONNE!

Toen in 1851 de technicus Brunel op de gedachte kwam een stoomschip van 22500 ton te bouwen, ontmoette dit stoutmoedige plan in den aanvang heftige tegenkanting van reeders en scheepsbouwers. Nog acht jaren duurde het eer Brunel zijn idee verwezenlijkt zag en het schip plechtig in gebruik werd genomen door de Engelsche „Great Eastern Steam Ship Company” voor de vaart naar Amerika. De „Great Eastern”, zooals het voor die dagen geweldige schip werd gedoopt, mat 207 m. en werd voortgedreven door twee scheppraderen met een middellijn van 17 m. en een schroef van 7 m.

GREAT EASTERN

Het verhaal van een technisch wonder

DOOR FRITZ ROTHGIESSER

John Russel, reeder te Millwall, aan de Theems, nam de aarden pijp uit zijn mond, niet om haar weer te stoppen, want ze gloeide nog, maar om ze te deponeeren op de met teekeningen bezaaide schrijftafel. Hij was gewoon veertien uren per dag te werken zonder ooit van zijn pijp te scheiden, zoodat zijn gebaar wel iets bijzonders moest beteekenen.

GEK OF GENIE?

Als of hij een spookverschijning zag, keek John Russel minutenlang naar den bezoeker tegenover hem. Hij probeerde te spreken, maar zijn keel leek dichtgeschroefd. Toen stotterde hij: „Brunel! Kerel... je bent stapelgek! Als je zooiets had geschreven in 'n boek... 'n sprookjesboek voor kinderen, dan... ja, dan hadden we ons nog eens vrolijk kunnen maken over jouw abnormale ideeën. Maar nu je spreekt in vollen ernst... Brunel, ik ben geen dokter, maar ik kan je een van mijn kennissen aanbevelen, een

uiterst betrouwbaren zenuwarts. Je moet het me niet kwalijk nemen, maar ik raad je dringend aan: laat je eens onderzoeken!”

De man, wien deze toespraak gold, een klein, krachtig kereltje, boog zich over de tafel heen met een snelle beweging, die leek op 't losschieten van een veer, zijn zwarte oogen één en al fonkelend van leven.

In 'n vijftal artikelen, geïllustreerd met authentieke prenten, brengen wij dit op nuchtere feiten gebaseerd relaas uit het midden der negentiende eeuw. Het vormt een geheel, vol spanning en avontuur, zooals de levensloop van een menschelijk wezen.

„Russel! Als het in mijn bedoeling lag litteraire producten, toekomstromans of utopieën aan den man te brengen, dan zat ik bij een uitgever, niet bij jou. Het is mij ernst, absoluut ernst. Anders had ik mij al de moeite, besteed aan die plannen, kunnen besparen.”

„Brunel,” zei de andere geprikkeld, „je behoort werkelijk tot 'n geslacht van fantasten. Jij zoowel als je vader...”

„Heeft mijn vader den tunnel onder de Theems soms niet gebouwd?” interrompeerde de bezoeker. „Of heeft hij dat alleen maar gedaan in sprookjesboeken? Nu, de tunnel is er en hoe vaak ben je 'r zelf niet doorgewandeld en heb je alles als vanzelfsprekend beschouwd? Ik zeg je, Russel: als mijn

vader niet zoo vroegtijdig was overleden, dan zou hij thans vol enthousiasme mijn plannen goedkeuren...”

„Een tunnel,” zei Russel droogjes, „is en blijft een tunnel: iets wat men tot in alle details kan berekenen. Hoe lang een tunnel ook moge zijn, men komt er vroeg of laat mee klaar. Louter een kwestie van volhouden. Maar voor jouw dolzinnig plan? Nee, Brunel, daar stel ik noch mijn werven noch mijn geld voor ter beschikking. Ja, geld, geld! Of wil je de noodige millioenen soms uit de lucht nemen? Heb je 'r ook wel eenig idee van, wat zoo'n grap kost?”

„Om en om drie kwart miljoen pond sterling!” „Reusachtig,” spotte Russel, „een kleinigheidje! Dat krijg je van elke bank. In een handomdraai. Eventjes praten met de directie en je hebt 't geld voor je liggen.”

„Ik kan je moppen missen,” zei Brunel. „Ik weet, dat het om een enorm bedrag gaat. Maar het wordt volgeteekend. Ik zal het den betrokkenen duidelijk aan het verstand brengen.”

„Hoezoo? Wil je redevoeringen houden? In 't openbaar! Dan moest je maar dadelijk Vauxhall huren!”

„Dat ben ik ook van plan. Vauxhall is allicht de grootste inrichting van Londen en geknipt voor mijn doel. Ik zal me niet bepalen tot Vauxhall, maar ook Glasgow, Liverpool, Manchester, Birmingham, Bristol, Hull in mijn programma opnemen. En als het moet ook het continent.”

Russel zweeg een poosje en keek Brunel oplettend aan. Dan zei hij vrij wat kalmer:

„Brunel, ik zie dat ik eens ernstig met jou moet praten. Je moet toch vatbaar zijn voor verstandige en nuchtere argumenten! Je bent ten slotte toch een technicus en je werk heeft bewezen dat je 'n goede bent. De brug te Maidenhead, de dokken in Cardiff, het is toch jouw werk. Ik zou je graag belletten je goeden naam, ter wille van zoo'n onzin, te grabbel te gooien. Ten eerste: heb je een werf waar je dat monster van je van stapel kunt laten loopen? Alle Engelsche werven liggen aan de Theems of aan andere rivieren. Wanneer je schip van stapel loopt, zit het onmiddellijk met zijn neus vastgeboord in den anderen oever en vormt het een brug. Je bent nu eenmaal bruggenbouwer!”

Brunel zag die laatste opmerking over het hoofd en zei nuchter:

„Ik zal het schip zijlings te water laten.“

„Nou,” lachte Russel geringschattend, „dat zal dan ook de eerste maal zijn in de annalen der scheepsbouwkunde. Maar kom: wat is het grootste schip dat tot hiertoe werd gebouwd?“

„Vermoedelijk de „Great Britain” met 2800 ton.“

„Juist. En nu zou jouw fantastisch product tienmaal groter moeten worden! Niet minder dus dan 20.000... neen, zelfs 22.500 ton. En zooiets moet drijven, zonder onmiddellijk door de golven te worden vernietigd? Hiermee zijn mijn argumenten lang niet uitgeput: naar menselijke berekening moet 't schip, bij dergelijk abnormale afmetingen, dermate slingeren, dat er aan boord geen stuk heel blijft. Verder: het brandstofverbruik. Ik schat dit verbruik voor een tocht naar Amerika op minstens 4.000 ton en het wil er bij mij niet in, dat je behalve voor die zwarte lading ook nog ruimte zou kunnen vinden voor andere, die winst zou afwerpen. Dat schip kan echter nooit gebouwd worden, uitsluitend om zijn eigen brandstof over den oceaan te brengen. En waar blijft dan de rendabiliteit, mijnheer Brunel? Jij... jij...“

Hij zocht naar een geschikte uitdrukking en zei tenslotte minachtend: „Jij, dichter!“

„Russel,” antwoordde Brunel, die zich hoe langer hoe meer opwond, „ben je vergeten dat het nauwelijks dertig jaar geleden is dat het eerste stoomschip, de „Savannah”, over den oceaan voer? Herinneringen uit je jeugdijaren zullen je nog vertellen, hoe men destijds daarmee spotte. En hoe het toch ging! Vijf jaar geleden begon men met den bouw der eerste ijzeren schepen. Weer werd er geroepen en geschreeuwd. De kompasnaald zou door den metalen romp worden aangetrokken, meenden sommigen; ijzer kan heelemaal niet drijven, riepen anderen. En hoe is het nu? De reeders willen uitsluitend ijzeren schepen. Nog even een woordje over die rendabiliteit: zes jaar geleden trokken drieënveertigduizend landverhuizers uit Duitschland naar Amerika. 't Vorige jaar was dit aantal al verdrievoudigd. En het zal nog verder stijgen. Millioenen zullen de Engelsche transportgelegenheden benutten. Moeten benutten! Dat zal vast één bron van inkomen zijn, de andere vormt: onze regeering. In dertig dagen zal men via mijn schip een leger van twaalfduizend man in Indië of Australië aan land kunnen zetten, in tien dagen in Canada. Die mogelijkheden zijn met geen goud te betalen. En ik geef het je zwart op wit, Russel, dat het gebeuren zal, dat ik slagen zal. Den bouw van dit schip beschouw ik niet als het op stapel zetten van een tijdelijk werk, maar als 't beginpunt van een nieuw tijdperk. De continenten zullen dichter tot elkaar worden gebracht, de afstanden verdwijnen, al het tot hiertoe bestaande wordt in de schaduw

gezet, alle moeilijkheden worden overwonnen. En daarom, Russel, sluit je aan bij het kleine comité voor de nieuwe scheepvaartmaatschappij. Teeken!“

„Wie heeft tot nog toe geteekend?“ vroeg Russel zakelijk.

„Niemand. Je bent de eerste, dien ik heb ingewijd in mijn plannen.“

„Dan zal ik je eens wat vertellen,” zei Russel spottend. „Niemand zal het ooit in zijn hersens krijgen te teekenen!“

Hij hamerde nijdig op het bureau en stond recht. Ook Isambard Kingdom Brunel stond recht, keek den woedenden werfeigenaar aan en antwoordde:

„En ik vertel je, Russel, dat je toch zult teekenen. Jij en allen die je daarnet hebt genoemd. Je zult niet eens de laatste zijn, als puntje bij paaltje komt. Onthoud dat!“

Met een snellen greep pakte Brunel zijn plannen bij elkaar, liep naar de deur en trok ze met een smak achter zich dicht. Russel slaakte een zucht van verlichting en ging weer zitten.

„Heeft ooit iemand zooiets krankzinnigs meegemaakt?“ dacht hij luid. „Twintigduizend ton en nog groter! De kerel is stapelgek!“

PROPAGANDA

De merkwaardige gebeurtenissen, die zich enkele maanden na dit onderhoud in de Vauxhall te Londen, op 14 Juni 1851, afspeelden, zijn nooit volledig opgehelderd geworden. Wel is 't een vaststaand feit, dat de vergadering, die Isambard Brunel uitschreef, voor de meesten een volkomen onverwacht verloop nam. De redenen, die de meesten tot een bezoek hadden genoopt, waren ongetwijfeld in de aller-eerste plaats: nieuwsgierigheid en het verlangen om zich te verkneuteren in de nederlaag van dezen fantast.

De vergadering was aangekondigd in de grootste kranten en weken te voren orakelde en fluisterde men in heel Londen over dezen Isambard Brunel en zijn wonderbare plannen. Waar het precies om ging wist men niet, maar er lekte wel zooveel uit, dat het ging om het bouwen van een stoomschip van geweldige afmetingen.

Brunel was geen onbekende. Hij stond in de volle kracht zijner jaren, kort bij de vijfenveertig, en had den naam een uitstekend technicus te zijn, zij het dan een zeer vooruitstrevende. De nieuwsgierigheid omtrent die plannen was dan ook tot het uiterste gespannen.

Kort voor den dag der vergadering kwam er nog een factor bij. Brunel had in Liverpool — zij het ook voor een beperkt gehoor — over zijn plannen gesproken en, naar verluidt, hadden verscheidene

technici van naam zich aan de zijde van Brunel geschaard. Dit maakte de spanning nog groter.

Brunel had van de directie der Vauxhall-inrichting een kleine zaal gehuurd, die misschien honderd tot tweehonderd toehoorders kon bevatten. Ofschoon er dien dag niets bijzonders op 't programma van Vauxhall stond, behalve dan het gewone avondconcert in den tuin, viel er tegen zes uur al een soort volksooploop op te merken. Het was een zeer gemengd publiek: heeren, wien het op het gelaat stond geschreven dat zij op de beurs thuishoorden, menschen, uit wier gesprek duidelijk bleek, dat zij behoorden tot de wereld van technici en ingenieurs.

Nog 'n massa menschen, die in betrekkelijk opzicht belanghebbend waren bij den bouw, dromden door de ingangen van Vauxhall. Menschen met bontmutsen en lange witte broek, zeelui, matrozen, werfarbeiders.

Ook zij werden toegelaten, maar thans bleek ook dat de zaal véél te klein was. De toegangsdeuren tot een andere zaal, waar plaats was voor achthonderd personen, werden dan ook dadelijk geopend. De geroutineerde portiers van Vauxhall slaagden erin het auditorium volgens een bepaalden maatstaf in te deelen. Dezen maatstaf vormde de... staande boord. Draggers van laatstgenoemden kregen een parterreplaats, de anderen — met roode of bonte halsdoeken om — kwamen op de nauwe galerij terecht.

Deze onvoorziene omstandigheid veroorzaakte een vertraging van een half uur. Het publiek op de galerij bekortte den tijd met een fluit- en trappelconcert en liet onomwonden merken, dat het niet onverrichter zake wenschte te vertrekken.

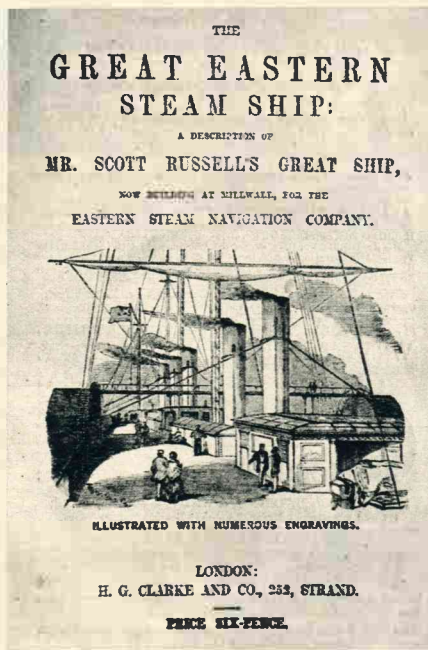
Zoodra Brunel eindelijk op het podium verscheen, werd hij begroet met een oorverdoovende ovatie, die zoowel voor hem als voor de parterre-aanwezigen een onverwacht begin was, doch zoo aanstekelijk werkte, dat ook de parterre automatisch inviel. Brunel boog

dankend naar alle kanten. Het begin was uitstekend. Het bewerkstelligde althans, dat men aandachtig luisterde en niet telkens in terrumpeerde.

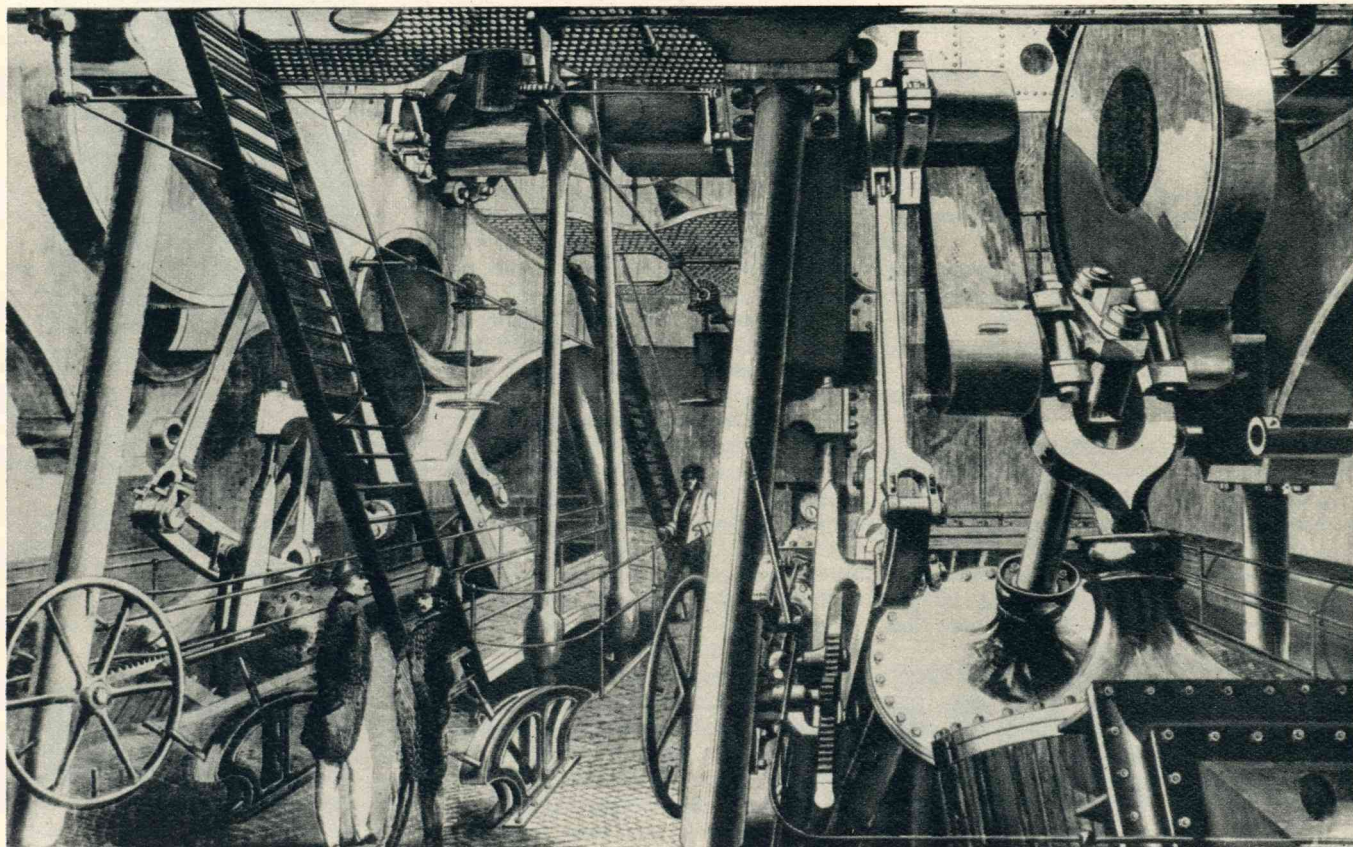
„Heeren,” riep Brunel met luide en heldere stem, „u vergist zich, wanneer u denkt, dat ik kom aandragen met iets wat nog niemand heeft gezien. Zeker dateert dit plan niet van gisteren, eergisteren of zelfs van voor honderd jaar. Maar dit plan beantwoordt aan de realiteit. Archimedes, de Grieksche scheepsbouwer, kreeg in 285 v. Chr. van den Egyptischen koning Ptolemeus de opdracht voor den bouw van een schip van — ik vraag even uw bijzondere aandacht hiervoor — 8000 ton. Dit schip werd gebouwd, het dreef op zee en vormde een groot succes. En daarom vraag ik u: waarom zou het onmogelijk zijn, thans, in de eeuw der machine, der techniek en stoomkracht, een schip te bouwen, dat slechts driemaal zoo groot zou zijn als het vaartuig der oude Grieken?“

(WORDT VERVOLGD)

Zoo zag de machinekamer er uit toen Brunel's project was uitgevoerd en de „Great Eastern” de zeeën bevoer.

Tijdens den bouw van het schip brachten honderdduizenden er een bezoek aan. Een uitgever uit Londen stelde zelfs een gids samen als veilig baken door de geweldige ruimten van het gevaarte. Een afbeelding van de omslagpagina.

De Roos

verdwijnt

terwijl

Silvikrin Lotion verfraait het haar. Bovendien voedt en versterkt ze de haarvormende weefsels en de haarwortels. Gebruik ze voor de dagelijksche verzorging van Uw haar; zij bestendigt de gezondheid van de hoofdhuid, voorkomt haaruitval, bevordert den groei en bestrijdt de roos.

U slaapt.

De eenige Haar Lotion met Neo-Silvikrin de natuurlijke haarvoeding.

Haren groeien door
Silvikrin
f 1.25 In alle goede zaken.

Hij is in den groei, Mevrouw, en dan, 't is winter, de jongen heeft hard Millioenen Levertraan nodig. Dan komt het wel in orde.

Kinderen in den groei, alle kinderen, hebben Millioenen Levertraan nodig in het gure jaargetijde. Het is een bakerspraakje, dat levertraan alleen moet worden ingenomen, als het vriest.

NU is het de tijd. In alle R-maanden, dus van September tot April, heeft Uw kind Millioenen Levertraan nodig.

Millioenen Levertraan uit kabeljauw-lever, de beste ter wereld, 2½ maal sterker dan andere, aangenaam van smaak en de voordeligste.

Groote Flesch 60c Dubbele Flesch 90c
vooreen maand Veel voordeliger

Millioenen Levertraan
3 x meer vitamines
De beste voor Uw kind

DE HERMELIJNEN JAS

DOOR CIVIS

Zoolang Anita Sheridan zich herinneren kon, had dr. Brown in het stille plattelandstadje tegenover hen gewoond. De oude dr. Brown had Anita de wereld in geholpen, evenals hij Anita's moeder in haar laatste uren had bijgestaan. En nu waren ook de studiejaren van zijn zoon Bill voorbij en onwillekeurig greep Anita's hand in haar taschje naar een brief, waarin o.a. dit stond:

„Het is, alsof mijn heele leven tot dusver een voorspel geweest is. Mijn werkelijke leven begint nu eerst. Herinner je je nog, hoe wij ons dat voorstelden? „Dr. William Brown.” En nu ben ik gereed de problemen van het heele op te lossen. Het huwelijk inclusie...”

Zoo had hij geschreven en was na de eerste begroeting dienzelfden avond op bezoek gegaan bij de familie Todd, waar een zekere jongedame, Cicely geheten, die hij in Bath had leeren kennen, logeerde. Een jongedame met groote blauwe oogen, die noch karakter, noch veel verstand verrieden.

Het engagement werd niet onmiddellijk aangekondigd, maar de geruchten daaromtrent bleven hardnekkig bestaan. En op den Zondagmiddag, volgend op den terugkeer van zijn zoon, bracht de oude dr. Brown een bezoek ten huize van de Sheridans. Hij was klaarblijkelijk zeer geagiteerd. Hij kneep Anita eens in de wangen, streelde den ouden spaniel even over den kop en liet zich toen in een ouden leeren clubfauteuil zakken met dien lichten zuicht van opluchting, die aan ietwat zwaarlijvige oude heeren eigen is.

Anita zette een aschbakje bij hem neer. „Vader is uit,” zei zij.

„Dat weet ik, lieve kind. Ik zag hem den weg oprijden. En eerlijk gezegd, wilde ik eens even rustig met jou praten.”

Anita bleef kalm naast hem staan, terwijl hij zijn pijp stopte. „Het gaat over die affaire van Bill,” zei hij plotseling.

Anita deed geen moeite zijn blikken te ontwijken.

„U bedoelt zijn engagement?”

„Hij is nog niet geëngageerd!”

„Maar zal dat gauw zijn?” zei Anita.

„Hoor eens,” brulde de oude man opeens. „Is dat de houding, die jij gaat aannemen, meisje?”

Anita kreeg even een kleur.

„Wat voor andere houding zou ik kunnen aannemen?”

„Al deze jaren,” zei hij, haar vraag negerend en woedend aan zijn pijp trekkend, „heb ik er feitelijk op gerekend, dat jij en Bill het samen eens zouden worden.”

„Ik ben zeker niet aantrekkelijk genoeg.”

„Doe niet zoo belachelijk. Je hebt mijn zoon in je gedachten gehad, sinds je zoo groot was — is het niet?” Hij wuifde ongeduldig met de hand en ging door, voor zij iets zeggen kon: „Ik zou er mijn laatste penny voor over hebben, om deze affaire te kunnen verhinderen. Het beteekent voor den jongen z'n ondergang, Anita!”

„Misschien zijn we bevooroordeeld,” zei zij.

„Denk je dan, dat ik niets van vrouwen afweet, Anita? Zoodra dat meisje met mijn zoon getrouwd is, zul je zien, dat zij niet rust, voor ze hem naar Londen heeft gekregen om een deftige praktijk op te bouwen. Zij begrijpt

niet, wat wij voor Sandford en zijn inwoners voelen. Zij zal het ellendig vinden, dat de oude mrs. Thomson last van haar hartkwaal krijgt, net terwijl zij zich gereedmaken om naar een dineetje te gaan. Zij zal niet begrijpen, dat baby's er een voorkeur voor hebben, om in de vroege morgenuren hun entree te maken, enzoovoort. Dat meisje is niet geschikt om de vrouw van een plattelandsdokter te worden en niemand zal dat eerder inzien dan zij zelf. En je weet zeer goed, dat ik gelijk heb.”

Anita zweeg. Het was waar, dat alle praatjes in het stadje de opinie van den dokter over Bill's meisje bevestigden. Cicely's ouders hadden zware verliezen geleden, maar slaagden er desondanks nog in met kunst en vliegwerk een zekere standing op te houden. Haar broer reed in een onbetaalden gestroomlijnden wagen en zij zelf paradeerde met een hermelijnen zomerjas, waarvan de zachte kraag haar gouden krullen op 't voordeeligst deed uitkomen.

De oude man keek Anita woedend aan.

„Waarom begrijpt die jonge gek niet, dat jij de goede vrouw voor hem zou zijn?”

Anita kreeg een kleur.

„Ik denk, dat mannen meer romantisch zijn aangelegd dan vrouwen,” gaf zij ten antwoord. „En Bill ziet in mij niets romantisch. U moet niet denken, dat hij mij op de een of andere manier in den steek heeft gelaten. Ik heb alles te veel als vanzelfsprekend beschouwd...”

„Onzin. Alles was toch beklonken! En nu moeten we er maar bij blijven staan en toezien, dat hij zich gedraagt als een idioot, tenzij er nog een mirakel gebeurt om dit huwelijk te beletten.”

Het leven in het stadje ging zijn gewonen gang. Sandford had het feit geaccepteerd, dat de jonge dokter waarschijnlijk met het meisje zou trouwen, dat bij elke feestelijke gelegenheid in haar hermelijnen jas verscheen.

Toen Mary Todd haar uitnodigingen voor een partijtje verstuurde, weigerde Anita de invitatie niet. In een dergelijk klein plaatsje zijn weinig excuses te bedenken en iedereen weet, of iemand ziek is of niet.

Zij ging er heen, begeleid door een bewonderaar, een ernstig jongmensch met een lorgnet op, Henry geheten.

Bill danste natuurlijk ook met Anita en toen zij op een gegeven oogenblik met Cicely en Henry in een gesprek verwikkeld raakten, zei hij plotseling:

„Anita, ik heb op den dag van mijn terugkomst zooveel over mezelf gepraat, dat ik niet de helft van jouw nieuws gehoord heb. Anita,” ging hij tegen Cicely voort, „beksleedt een positie van gezag in onze school.”

Anita lachte. „Over dat gezag zou ik maar liever niet spreken,” zei zij lachend en voegde er in een plotselinge opwelling aan toe: „Kom morgenochtend om elf uur maar eens binnenlopen. We houden een soort repetitie voor de groote prijsuitdeeling en het talent van sommige kleuters zal je werkelijk verbaasd doen staan.”

Bill wendde zich aanstonds tot het meisje met de gouden krullen. „Zou je daar iets voor voelen, Cicely?”

Cicely's blauwe oogen keken hem verveeld aan, doch gehoorzaam zei ze: „Ik zou 't best aardig vinden.”

Anita kreeg den volgenden dag maar al te gauw spijt van haar impulsieve uitnodiging, want in het nuchtere

UITSLAG V.S. PRIJSVRAAG

„Wat zei
Pietje???”

Het best bedachte antwoord ontvangen in de week van:

18 t/m 23 Oct.
van K. de Vries jr., te Hommerts 77.

25 t/m 30 Oct.
van D. Wisboom, te Amsterdam, welke inzenders als belooning ontvangen het NIEUWSTE PHILIPS

RADIOTOESTEL.
De gelukkigen welke hun antwoord bekroond zagen met een TWEEDE PRIJS (Rijwiel of Stofzuiger) waren:

18 t/m 23 Oct.
H. J. Wiegmanns, te Amsterdam.

25 t/m 30 Oct.
J. Stienen, te Eindhoven.

De 2 x 10 elektrische rijwiellampen en de vele verrassingsprijzen worden aan de overige winnaars verzonden.

De uitslag van de week van 1-6 Nov. kon nog niet in dit nummer worden bekend gemaakt en volgt dus a.s. week.

VS

PEPERMUNT

Zuiver als goud!

DE ECHTE
MEDICINALE

Smult eens van V.S. maagpepermunt uit het aardige luxe-doosje à 10 cent. In elk doosje een actuele Luchtvaartfoto. Tegen inzending van 5 postzegels à 5 cent aan de N.V. van Slooten, Leeuwarden, ontvangt U 't bijbehorende, fraaie Luchtvaartalbum.

Uw „MAKE-UP” MOET HARMONIEEREN met Uw TYPE!

• Zorg voor een blozend uiterlijk, doch waak ervoor er „opge maakt” uit te zien. Bonte make-up heeft afgedaan. The Color Change Principle, verwerkt in Tangee lippenstift, rouge en poeder, geeft U natuurlijke bekoorlijkheid — het accentueert Uw eigen teint, terwijl U er nooit „opge maakt” zult uitzien.

Hoe Uw charme te verhoogen.

• Gebruik Tangee voor Uw lippen — verf ze niet. Het wonderbaarlijke van The Color Change Principle is, dat, zoodra U Tangee hebt aangebracht, het Uw natuurlijke, frissche, roze kleur op Uw lippen brengt.

• Omdat Tangee gelatspoeder zich volkomen aanpast bij Uw natuurlijke teint, wordt Uw huid frischer en jonger, terwijl U er nooit „gepoederd” zult uitzien.

• Wanneer U Tangee rouge gebruikt, worden Uw wangen teer, roze overblos. Als crème en in vasten poedervorm verkrijgbaar.

World's Most Famous Lipstick
TANGEE
ENDS THAT PAINTED LOOK

Aleen ECHT met TANGEE op de metalen buis.
Waar niet verkrijgbaar, schrijft aan den importeur:
Jacq. Mot Jr., Sarphatistraat 115, Amsterdam

morgenlicht miste het schoollokaal ieder dramatisch aspect. Het bord was bekrast met tamelijk onbeholpen teekeningetjes en op het schavotje stond alleen Anita's oude piano, versierd met een klein bloemenvaasje.

De leerlingen behoorden natuurlijk een vrolijke noot aan deze omgeving te verleen, maar kleine kinderen, die gewaarschuwd zijn zich vooral netjes te gedragen, schijnen speciaal bezeten te zijn van zekere demonische impulsen, die een tegenovergestelde uitwerking hebben.

Juist op het oogenblik, dat een heftig dispuut ontstond over een groen stukje gomelastiek, arriveerden Bill en Cicely, de laatste als gewoonlijk in haar hermelijnen mantel gehuld.

„Getuigt niet bepaald van goeden smaak,” siste miss Gillespie, de onderwijzeres, tegen Anita en deze vroeg zich een oogenblik af, of zij, wanneer zij op dien leeftijd gekomen zou zijn, ook zoo'n spijtige natuur zou hebben.

Bill en Cicely kregen stoelen achter in de klas en miss Rogers en miss Gillespie namen hun plaatsen in, terwijl Anita, die zich een beetje belachelijk voelde, het schavotje besteeg en zich voor de piano neerzette.

Hierop volgde het gewone program van liedjes, versjes en dansen, die Bill wel niet zoo erg zou vinden, maar die, naar Anita meende, voor Cicely wel erg vervelend zouden zijn. Als zij hem niet uit Sandford weghaalde, zou Bill binnen afzienbaren tijd de executanten van dit oogenblik onder zijn behandeling krijgen.

Anita sloeg wel wat noodeloos hard op de toetsen; zij ergerde er zich aan, dat zij tranen in de oogen kreeg, die heel eigenaardig prikten. Het leek wel rook...

Een oogenblik keek zij op en zag toen een dunne grijze rookpluim onder de deur van de kleedkamer uitkomen.

Met een glimlach wenkte zij het meisje, dat juist op het schavotje stond, er af te gaan en in het oogenblik van stilte, dat volgde, hoorde zij een dreigend, knetterend geluid uit de kleedkamer komen.

Anita verliet de piano en zei glimlachend:

„Kinderen, we zullen een brandoefening houden en onzen gasten eens toonen, hoe goed we gedrild zijn.”

Haar oogen keken even naar Bill en daarna naar miss Rogers en miss Gillespie. Zij zag Bill snel rondkijken en toen zijn oogen gevestigd houden op de deur van de kleedkamer. Toen ging zij weer aan de piano zitten en begon een van Sousa's marschen te spelen.

Zij zag, dat de kinderen zich oprichtten en hun schouders naar achteren wierpen, daar zij blijkbaar plezier in de zaak hadden. Zij dwong zich ertoe den marsch te spelen, zooals zij dit altijd deed en het tempo niet te versnellen. De kinderen waren nog niet verschrikt, maar Anita hoorde miss Gillespie orders geven met een onnatuurlijk scherpe stem.

Het schoollokaal was een val. De eenige uitgang bevond zich achter in het lokaal en was zoo ver mogelijk van het schavotje af. De kinderen, die vlak bij de deur zaten, zouden wel gauw in veiligheid zijn, maar die dicht bij het schavotje hadden plaatsgenomen...

Plotseling werd de deur naar de kleedkamer helder verlicht door een groote vlam en rolde een dikke rookwolk de kamer in. Zij zag de blonde hoofdjes achter die wolk bewegen en hoorde een meisje een angstkreet geven. Bill's stem klonk eensklaps, kalm en beheerscht. Maar daarna begon zij dien marsch te spelen, alsof zij een

marcheerend regiment moest begeleiden en al haar wilskracht richtte zij er op, dat de kinderen met opgeheven hoofd in goede orde het lokaal zouden verlaten.

Het dunne hout van het schavotje begon te kraken. Een slang van vuur scheen het te omstrengelen. Anita stopte haar zakdoek in het water van het bloemvaasje en hield hem met de linkerhand tegen haar neus geklemd, terwijl zij met de rechterhand doorspeelde.

Zij hoorde miss Gillespie als van verre roepen. Er was bijna geen vocht meer in den zakdoek over. De rook drong haar in oogen, neus en mond. Met een halfverstikten kreet stond zij op, wilde vluchten en stapte op een half verkoolde plank, die krakend doorbrak.

Ze voelde, dat ze viel... maar zij viel in sterke armen.

Toen ze weer bijkwam en met volle teugen de frissche lucht inademde, zag zij, dat ze in Virginia Haskell's slaapkamer lag. De Haskell's woonden naast de school. Ze keerde zich om en keek in het vriendelijke gezicht van den ouden dokter Brown.

„De kinderen!” riep zij. „Is geen van de kinderen...”

„Geen haar geschroeid!” zei hij snel. „Zij zijn allemaal veilig en wel thuis en iedereen wil alleen nu maar weten, hoe jij het maakt. Het was het merkwaardigste staaltje van... van...” Hij snoot zijn neus. „Nooit zoo iets gehoord. Bill zegt, dat zij er uit marcheerden als kleine soldaten, terwijl jij het volhield tot...”

„En Bill?” vroeg Anita flauwtjes. „Is Bill... Waar is hij nu?”

„Bill is geheel in orde, maar heeft zijn wenkbrouwen verloren. Hij haalde jou er uit, weet je. En momenteel is hij bij Cicely.”

„Natuurlijk,” zei zij zacht. „En is Cicely in orde?”

De oude dokter, die bij het raam was gaan staan, keerde zich om. „Hij is bij Cicely, om haar op den trein te zetten,” zei hij.

„Op den trein?”

„Ja, dit stadje is een beetje te klein geworden voor miss Cicely en zij is verstandig genoeg om dat te weten.”

En toen Anita hem stomverbaasd aankeek: „Je herinnert je, dat Cicely achter in het lokaal zat, vlak bij de deur. Het was gemakkelijk genoeg voor haar om voor ieder ander er uit te lopen.”

„Ja. Zij was waarschijnlijk geschrokken.”

„Ja,” zei de oude dokter grimmig, „maar toch niet zoo geschrokken, of ze kon nog weer teruggaan de school in. Zij was op haar manier een heldin. Zij... Kom binnen!”

Bill kwam de kamer binnen en zag er zonder wenkbrouwen grappig uit.

„Ziezo, dat is klaar,” zei hij.

En toen keek hij naar Anita. Hij keek naar haar geschroeiide haar en ten laatste in haar oogen.

„Groote hemel, wat ben ik een gek geweest!”

Hij knielde naast het bed en gedurende eenigen tijd zeiden zij geen van drieën iets — woorden waren overbodig geworden.

Eindelijk kon Anita zich niet langer inhouden.

„U was bezig me te vertellen van Cicely...” herinnerde zij den ouden dokter.

„O, ja!” zei dr. Brown. „Ik vertelde je, dat zij een heldin was... op haar manier dan. Herinner je je nog, dat ik eens over een mirakel gesproken heb? Welnu, Cicely kwam niet terug om een kind te redden, maar om haar hermelijnen jas te halen!”

Mooi of slecht weer?
Toch moeten ze er door!

Uw kinderen naar school, uw man naar z'n kantoor of z'n werk! Zorg er dan voor, dat ze wat warmes in hun maag hebben, vóór ze de deur uitgaan! Zoo'n bord smakelijk QUAKER of H.O. havermout, dat weerstandsvermogen geeft en hun geest helder houdt, omdat het wel zeer voedzaam, maar óók zeer licht verteerbaar is! Bij oud en jong legt een bord QUAKER of H.O. havermout den grondslag voor een goeden werkdag!

QUAKER en H.O. havermout worden volgens een speciaal procédé geroosterd, waardoor die unieke, nootachtige smaak verkregen wordt. Het wordt uitsluitend verpakt verkocht en is dus vrij van stof en onzuiverheden. Vluggkokend QUAKER of H.O. havermout is klaar in een paar minuten.

GRATIS VOOR DE KINDEREN: zolang de voorraad strekt, een alleraardigst geïllustreerd dierenboekje, tegen inzending van slechts 2 Quaker of H.O. mannetjes; knip ze uit de pondspakken en zend ze aan **Quaker, afdeling Dierenboekjes**, Postbus 905, Rotterdam.

25 ct.

per pondspak

QUAKER EN H.O.
HAVERMOUT

Geen glimmende neus meer...

bij het gebruik van Daggett & Ramsdell's gezichtspoeder, welke zacht is en een fijne, gelijkmatige samenstelling heeft, waardoor de poeder uren houdt. Ze heeft een heerlijk geur en wordt geleverd in zes tinten. Om een goed resultaat te verkrijgen moet men de poeder altijd aanbrengen over een dunne onderlaag van Daggett & Ramsdell's Perfect Vanishing Cream.

Daggett & Ramsdell

Imp. H. HAGEMEIJER - Hoogstraat 30 - Den Haag

GRIJS HAAR

Een eenvoudige manier om de natuurlijke kleur te herkrigen

Weet U, dat U nu geen grijze haren meer behoeft te hebben? Weet U, dat door één eenvoudige behandeling met Inecto Rapid - duur slechts 30 minuten - Uw haar de volle schoonheid van de natuurlijke kleur en glans herkrijgt, voor goed, terwijl niemand het kan zien.

De hernieuwde kleuren door Inecto Rapid kunt U wasschen, borstelen, wrijven en zijn onaantastbaar door zee en zon.

Inecto Rapid kan zoowel vóór als na het permanenten gebruikt worden.

Inecto Rapid is verkrijgbaar bij alle goede kappers, drogisterijen enz. - Let op de originele blauw-gouden verpakking. - Vraagt gratis prospectus bij den importeur Firma A. Maas, A. G. J. Lindenkamp, Successeur, O.Z. Voorburgwal 239-241, Amsterdam C.

INECTO RAPID

EEN OOSTERSCH VERHAAL

DOOR ALBERT RODERICH

Een aanzienlijk westerling, door zijn regeering uitgezonden om vreemde volkeren te bestudeeren, kwam eens in de residentie van een Turkschen stadhouder. Den ochtend van den dag, waarop de westerling de stad weer verlaten zou, sprak Ibrahim Pasja tegen Murad Effendi, zijn kanselier: „De gebieds van dien vreemdeling is een machtig vorst in het avondland. Hij moet van ons heengaan met welwillende gedachten. Ik heb persoonlijk een edel Arabisch paard voor hem uitgezocht. Ga, breng hem mijn groet en bied hem het paard ten geschenke aan. Allah zij met u!” En Murad Effendi ging naar de stoeterij en nam van den opperopzichter het Arabisch renpaard in ontvangst, dat de pasja had uitgezocht.

Murad Effendi echter zei zacht bij zichzelf: „Is 't eigenlijk geen zonde, zoo'n edel dier aan dien vreemden gaur te geven?”

Hij nam het paard dus voorloopig maar even mee naar huis, liet een paardenhandelaar komen en verruilde den Arabischen volbloedhengst voor een doodgewonen appelschimmel plus dertig gouden medjsidi's. De dertig goudstukken borg hij in de wijde zakken van zijn kaftan. Toen gaf hij den appelschimmel over aan zijn hofmeester Hassan Aga, herhaalde de woorden van den pasja, met de noodige veranderingen, en beval hem, het paard naar den vreemdeling te brengen.

Onderweg kwam de hofmeester een muilrijder tegen, die een zeer fraaien muilezel bij zich had, en bij den aanblik van dat beest kwam Hassan Aga op een voordeel idee. Na eenig overleg stond hij den appelschimmel af voor den zeer fraaien muilezel plus driehonderd piasters contant. Dat geld wikkelde hij voorzichtig in zijn tulband.

Hassan Aga vond het echter wijzer, het geschenk van den pasja niet persoonlijk aan den begunstigde te brengen. Hij ging dus naar een vriend, een koopman, en verzocht hem, de boodschap voor hem te doen. Hassan Aga noemde redenen, die den koopman aannemelijk klonken, dus aanvaardde deze laatste de opdracht.

Nu moet men weten dat Ali Babur, de koopman, allerlei zaken dreef, waaronder ook een groothandel in vruchten. Die liet hij door slaven naar de stad brengen en verkoopen. Deswege kon hij juist op dat moment den muilezel uitstekend gebruiken. Hij liet het dier aanstands voor een fruitwagen spannen.

Toen ging hij de straat op, ving een zwervenden, halfverhongerden hond, wiesch en schoor hem, en bond hem een mooi rood lint om zijn magere nek. Vervolgens haalde Ali Babur een schoon gewaad uit zijn winkel, beval een zijner slaven, dat aan te trekken, gaf hem duidelijke orders en stuurde hem met den foieleelijken hond naar den westerling in de karavanserai.

De vreemdeling stond juist op het punt, te vertrekken, toen de afgezant bij hem arriveerde.

„Salem aleikum,” begon de slaaf, „moge uw weg met rozebladeren uit Sjiras bestrooid zijn! Mijn heer en gebieds, de machtige Ibrahim Pasja, zendt u een groet van vriendschap en trouw, en hij verzoekt u, als zinnebeeld

dier trouw dit beestje in ontvangst te nemen, dat mijn verheven gebieds zelf voor u heeft uitgekozen. Mogen bronnen van vreugde ontspruiten waar uw voet wandelt! Vrede zij met u!”

Toen gaf de slaaf den leelijken ouden hond, die vroolijk blaffend om zich heen beet, aan den vreemdeling.

De man uit het westen echter kende de zeden en gebruiken van het morgenland zeer goed. Hij keek den slaaf scherp in de oogen, en de slaaf sloeg schichtig zijn blik neder.

„Uw verheven gebieds mijn groet en mijn dank,” antwoordde nu de westerling; „mogen zijn oogen zich eeuwig in glans baden, moge zijn hoofdhaar druipen van de olie des geluks! Zeg hem, dat mijn ziel zich verblijdt om zijn heerlijk geschenk, en smeek hem, 'n tegengescenken van mij aan te nemen, ter vriendschappelijke herinnering. Hier, breng uw machtigen heer dezen staf! De vrede zij met u.”

Daarna overhandigde hij den slaaf 'n ouden, afgeschilferden rietstok, dien hij bij zijn wandelingen placht te gebruiken.

De slaaf nu bracht het geschenk van den vreemdeling voor den pasja aan zijn meester, den koopman Ali Babur.

Ali Babur bekeek den sjofelen stok en het was hem aan te zien, dat zijn gedachten niet aangenaam waren.

Hij dacht na, ging zijn bazar binnen, greep de goedkoopste sabel, die hij daar vinden kon, en ging er mee naar zijn vriend Hassan Aga.

„Ik heb den vreemdeling het geschenk van den pasja gebracht,” zei Ali Babur, „en deze sabel heeft hij mij als tegengescenken gegeven.”

Hassan Aga bekeek het armoedige wapen met diep gerimpeld voorhoofd. Zoodra zijn vriend vertrokken was, begaf hij zich naar een wapenhandelaar en daar kocht hij voor twee gouden medjsidi's een sabel met dunnetjes verzilverde scheede en een nog dunner vergulde greep.

De hofmeester bracht die sabel aan zijn meester, Murad Effendi, en zei:

„Effendi, ik heb den gaur het geschenk van den pasja gebracht — ziehier zijn tegengescenken!”

Murad Effendi bekeek de sabel, woog haar op zijn hand en sprak met zeer onvriendelijke stem de woorden: „Het is goed, Hassan!”

Een uur daarna verscheen Murad Effendi voor het aangezicht van Ibrahim Pasja en overhandigde hij dezen een gouden sabel, aan welker greep talrijke diamanten fonkelden. Murad Effendi verhaalde in bloemrijke woorden, hoe blij de vreemdeling was geweest met het prachtige Arabische paard, en hij prees de dankbaarheid van den man, die den pasja dit prachtige zwaard als tegengescenken vereerde.

Ibrahim Pasja had tijdens de rede van Murad nauwlettend de diamanten en de greep van de sabel bekeken. Nu riep hij met toornige stem: „Bij Mahomed's baard, de steenen zijn valsche! Die hond van een gaur wil mij bedriegen! Maar Allah is groot, en hij straft de ongeloovigen — het Arabische paard, dat ik hem geschonken heb, is aan één oog blind!”

VERLOOR 16 POND BINNEN 2 WEKEN.

Nieuwe, gemakkelijke, vlugge vernageringsmethode.

Ik heb eerst 2 weken BonKora genomen en verloor reeds 16 pond. Buste-omvang verminderde met 10 cm. Heup-omvang met 8½ cm. Ik voel mij uitstekend, nooit meer vermoeid.... schrijft Mevr. F. C.

Mauwbloempje... Hoeveel pond zoudt U wenschen af te nemen? 16 pond?

30 pond? Of meer? Neem dan BonKora, het nieuwe, veilige, aangename vermageringsmiddel in vloeibaren vorm.

Dikte verdwijnt bij deze „3-graden” kuur. Drievoudige werking, drievoudige snelheid. Neem BonKora. Eet flinke maaltijden, zooals beschreven op de BonKora-verpakking.

BonKora bevat geen schadelijke bestanddeelen. Deze methode bevordert Uw gezondheid, terwijl Uw dikte vermindert.

Laat die afschuwelijke dikte niet Uw bekoorlijkheid bederven. Koop vandaag nog een flesch BonKora à f 2.25; alom verkrijgbaar bij apothekers en erkende drogisten, of vraag inlichtingen bij het BonKora-Depot. Singel 115, Amsterdam-C.

VAPEX ZUIVERT KEEL & NEUS

Keel en neus zijn de toegangswegen tot het organisme voor tal van infecties. Van hieruit bereiken de bacillen de ademhalingsorganen, tenzij de besmetting door het inhaleren van den antiseptischen Vapex-geur in de kiem bestreden wordt.

EEN DRUPPEL OP UW ZAKDOEK

EEN DRUPPEL OP UW KUSSEN

U zult direct bemerken hoe verrassend snel de verfrischende Vapex-geur bij elke verkoudheid de neuskanalen opent, de ademhaling vergemakkelijkt en een eind maakt aan de benauwdheid. Vapex vernietigt de ziektekiemen vóór zij gelegenheid krijgen in de gecompliceerde keel- en neuskanalen voort te woekeren en geeft onmiddellijk opluchting.

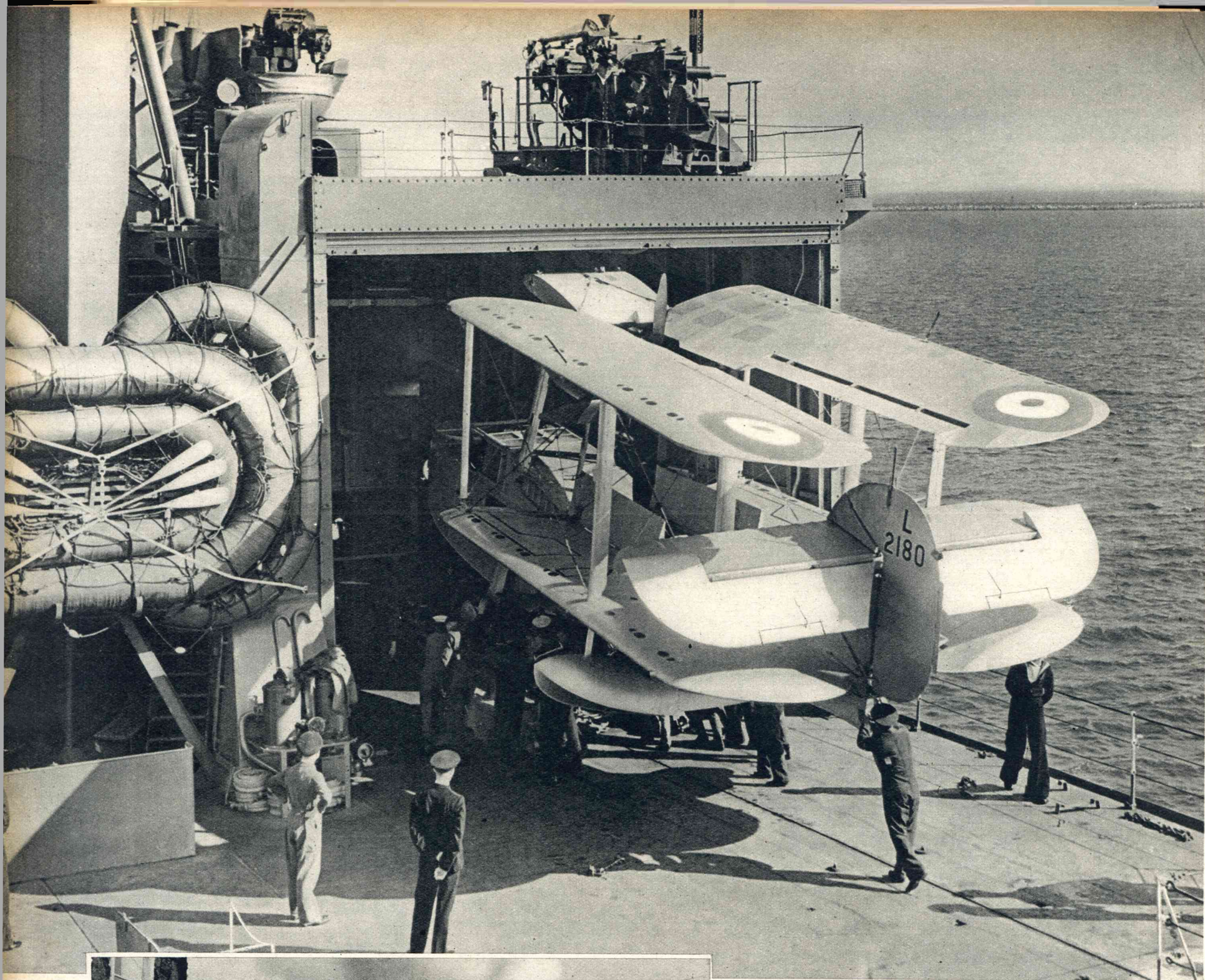
Vapex is verkrijgbaar bij Apothekers en Drogisten in flescons à f 1.25

HERFSTTINTEN IN DE STAD

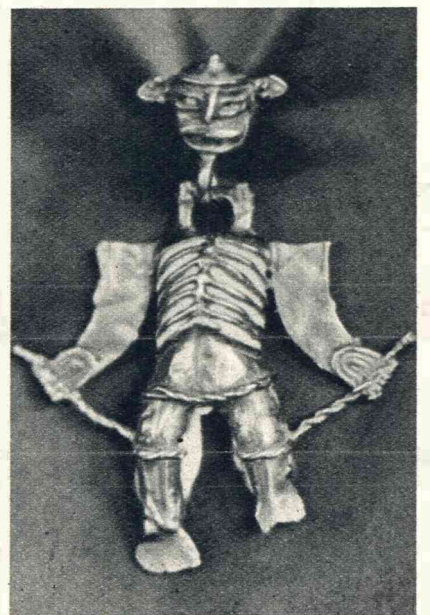
De nieuwste Engelsche kruiser „Sheffield” is door de admiraliteit ter versterking van het 2de kruiser-eskader aangewezen. Deze oorlogsbodem heeft een waterverplaatsing van 9000 ton, is uitgerust met 12 kanonnen van 15 cm. en 8 van 10 cm. en kan bovendien twee watervliegtuigen meevoeren. Op bovenstaande prent kan men zien hoe een der vliegtuigen aan boord wordt ondergebracht.

Door het stadje Welshpool in het graafschap Montgomery (Engeland) loopt een klein kolentreintje, dat voor de kolenvoorziening van de treinen in Noord-Wales moet zorgen. De machinist rijdt in een sukkeltje voorbij de achtertuintjes der huizen, terwijl een vrouw angstig op haar wekelijksche wasch let.

Wanneer een opperhoofd van de Darien-Indianen van Panama sterft, vervaardigen z'n stamgenooten een miniatuur-skelet van goud, dat tegelijk met den overledene begraven wordt. Sommige Dariengraven zijn werkelijke goudmijnen. Ze bevatten buitendien gouden urnen, gouden speerpunten, juweelen etc. Sinds eenige schatgravers een kerkhof enkele jaren geleden geplunderd hebben, worden de begraafplaatsen door de Indianen streng bewaakt.

VAN DICHTBIJ EN VERRE

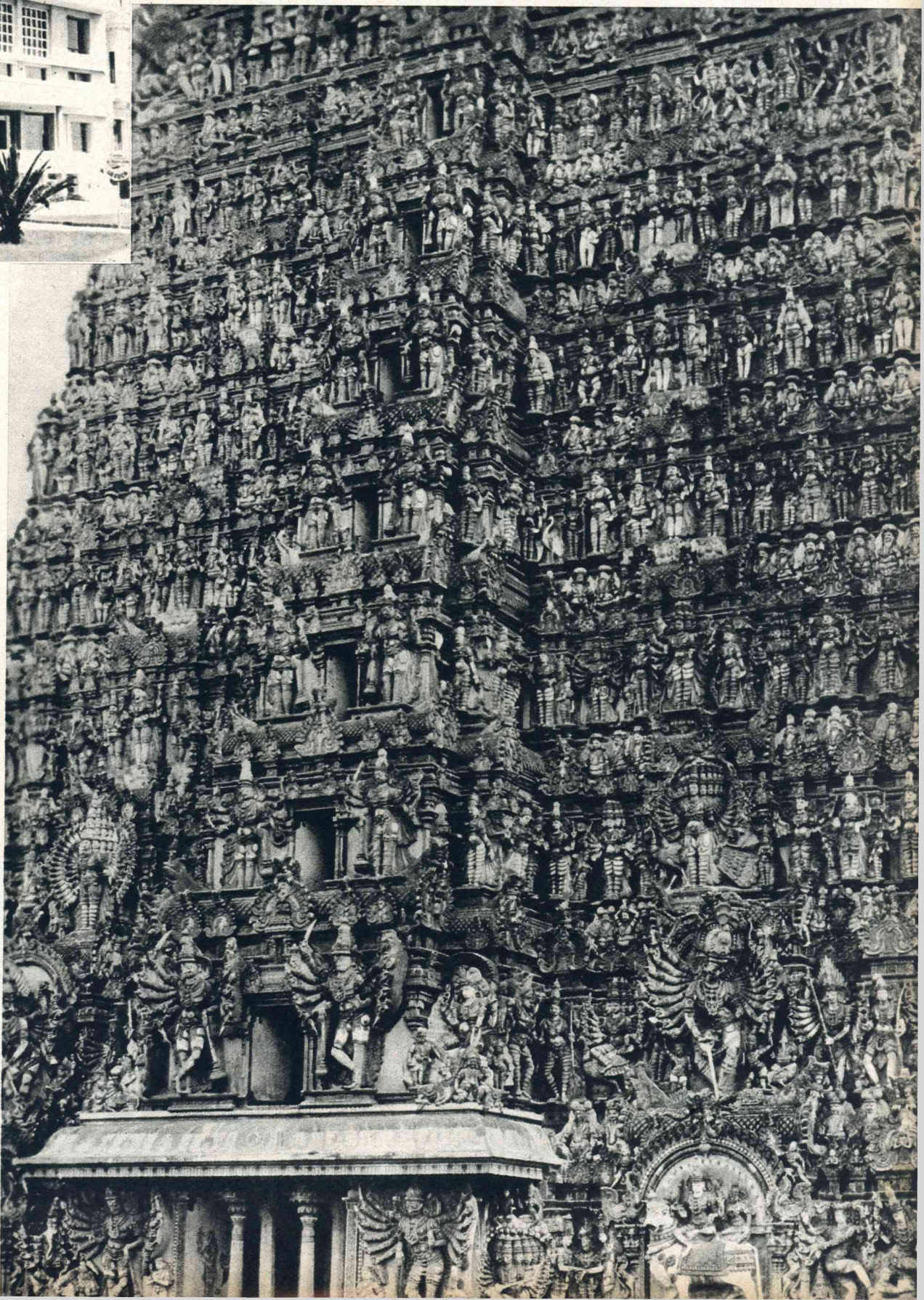
Een bewoner van Detroit (Ver. Staten), die vijftig km. verder ging verhuizen, nam z'n huis met zich mee. Gelijk de foto laat zien, geschiedde het transport over het water.

Naar het New-Yorksche voorbeeld worden tegenwoordig in Uruguay ook wolkenkrabbers gebouwd, die door hun sierlijken bouw en architectonische evenwichtigheid niet weinig ertoe bijdragen het stadsbeeld te verfraaien. Een foto van een modern hotel te Montevideo dat kortelings in gebruik is genomen.

De zesjarige Geoffrey Studd te Harty (Kent) woont op tien km. afstand van de school te Eastchurch, welke hij verplicht moet bezoeken. De commissie van toezicht op het lager onderwijs in het graafschap Kent heeft nu besloten den jongen dagelijks met een taxi naar school te laten brengen.

Reliëf-figuren op den zuidelijken gapuram, of toren, van Madoera's mooiste tempel. Madoera wordt door kenners van den Oriënt soms wel het „Athene van Zuid-Indië" genoemd. Erenals 't Italiaansche spreekwoord „Napels zien en dan sterren", bestaat er een Indisch spreekwoord: „Hij die Madoera in dit leven niet ziet, wordt in het volgende leven als ezel geboren."

IJS- OF SKITRUI

BOVENWIJDTE 96 c.M.

MET BIJPASSEND MUTSJE

Geen wintersport zonder een gezellige uitrusting! En al mogen we, gezien de kwakkelwinters der vorige jaren, ook voor het komende seizoen onze verwachtingen niet al te hoog stellen, toch zal dit ons niet beletten, met ijver aan deze gezellige trui, die, behalve voor het ijs, ook uitstekend voor de skisport geschikt is, te beginnen.

De trui wordt gebreid van plm. 500 gram met de hand gesponnen vierdraadswol en met aluminium naalden nr. 3.

Het patroon wordt in heen- en teruggaande naalden als volgt gewerkt: telkens afwisselend 1 recht, 1 averecht en na 4 naalden het patroon verspringen, zoodat recht boven averecht en averecht boven recht komt te liggen.

De eerste steek van de naald wordt telkens afgehaald en de laatste steek wordt telkens r. verdraaid gebreid.

Linkervoorpand. Men begint onderaan met een opzetrand van 60 steken en mindert bij de 15e, 27e en 39e naald telkens bij het begin van de naald 1 steek, terwijl op het einde van de 66e naald en 7 maal bij iedere 10e volgende naald telkens 1 steek wordt gemeerd. Men heeft dan ten slotte 65 steken op de naald en breidt de 137e-146e naald zonder meederen verder. Bij de 147e naald kant men voor het armsgat bij 't begin 6 steken af en breidt van deze zijde bij de 150e, 153e, 156e en 159e naald telkens nog 2 steken te zamen. Voor den hals kant men bij de 202e naald (teruggaande) de eerste 11 steken, bij de 204e, 206e en 208e naald de eerste 2 steken af en breidt bij de 210e, 212e, 214e en 216e naald aan de

zijde van den halsrand 2 steken te zamen.

Voor de schouders laat men bij de 222e, 224e, 226e, 228e en 230e naald telkens op het einde van de naald de laatste 5 steken van de vorige naald staan (de naald wordt dus niet heelmaal uitgebreid), zoodat een schuine schouderlijn verkregen wordt. Dan bij de 232e naald weer alle steken van den schouder breien, waarna wordt afgekant.

Rechtersvoorpand. Dit gedeelte breidt men tegengesteld aan het linkervoorpand en tevens worden hier de knoopsgaten in gebreid.

Voor het 1e knoopsgat kant men bij de 19e naald (heengaan- de) den 4en-8en steek af en zet boven deze afgekante steken bij de volgende naald weer 5 nieuwe steken op. De overige 9 knoopsgaten worden telkens op een afstand van 18 naalden gebreid.

Rugpand. Men begint met 'n opzetrand van 110 steken. Meederen en minderingen worden op dezelfde wijze als van de beide voorpanden gebreid.

Heeft men de armsgaten gebreid, dan werkt men de 160e-221e naald zonder meederen of minderen

(er staan 100 steken op de naald) en laat vervolgens voor de schouders op het einde van de 222e-231e naald telkens de laatste 5 steken van de vorige naald staan. Dan de 232e naald tot aan het armsgat breien en ten slotte alle steken afkanten. Daarna voorpand en rugpand door naden verbinden.

Mouwen. Men begint met een opzetrand van 44 steken. Bij de 38e naald en 18 maal bij iedere 9e volgende naald wordt aan weerszijden 1 steek gemeerd. Nu heeft men 82 steken op de naald. Hierboven breidt men nog 8 naalden en breidt vervolgens voor den kop van de mouw bij het begin van iedere volgende naald 2 steken te zamen tot er nog 34 steken over zijn, die worden afgekant. Heeft men de mouwnaden verbonden, dan naait men de mouwen in de trui en slaat den ondersten rand der mouwen 6 cm. naar rechts om.

Kraag: Men zet 96

steken op en breidt hierboven 28 naalden, waarbij men bij de 5e en iedere 4e volgende naald telkens aan weerszijden 1 steek meerdert. Dan kant men de steken losjes af en naait het kraagje met den opzetrand langs den halsrand. Ten slotte worden op het linkervoorpand, precies tegenover de knoopsgaten, donkerbruine knopen genaaid.

Mutsje: Hiervoor gebruikt men 50 gram fijne, ongebleekte met de hand gesponnen tweedraadswol en stalen breinaalden nr. 8/0.

De muts is, wanneer zij niet wordt uitgerekt, berekend op een hoofdwijdte van 43 cm.

Men begint bovenaan in het midden met een opzetrand van 8 steken, die op 4 naalden worden verdeeld. Dan breidt men eerst 17 toeren recht (1 toer is 4 naalden in de rondte). Bij den 2en toer breidt men van ieder dwarslusje, dat vóór iederen steek ligt, 1 recht verdraaid.

Het meederen wordt dan telkens bij iederen volgende toer op dezelfde wijze, vóór iedere meederen van den vorigen toer, herhaald, zoodat er 8 punten worden gevormd. Na den 17en toer is iedere punt 17 steken breed. Nu breidt men boven de 136 steken, die men nu op de naald heeft, 56 toeren afwisselend 1 r., 1 a. en dan nog 8 maal afwisselend 3 toeren r. en 2 toeren a. Ten slotte breidt men nog 3 toeren r. en kant dan af. Boven op het mutsje wordt daarna nog een pompontje genaaid.

N.B. Van de wanten, op deze foto afgebeeld, is geen patroon verkrijgbaar.

VAN JAEGERWOL GEBREID

PRACTISCHE
KNIEWARMERS

Ouderen mensen, die reumatisch zijn aangelegd, kunnen deze kniewarmers waarschijnlijk goede diensten bewijzen.

Men heeft er voor nodig: 125 gram jaegerwol en stalen breinaalden nr. 6.

Men begint met een opzetrand van 80 steken en breidt 60 toeren in de rondte, 2 recht, 2 averecht. Dan begint het kniestuk. Hiervoor neemt men 20 steken op een hulpsnaal en breidt boven deze steken afwisselend 1 recht, 1 averecht.

Bij het begin en op het einde van iedere 2e naald neemt men er telkens ook nog 1 steek van de andere naalden bij. Deze steken worden verdraaid gebreid.

Na 60 naalden moet men, bij een opzetrand van 80 steken, en een aantal van 20 steken, dat op de hulpsnaal gezet werd, de steken weer in de rondte gaan breien. Nu nog 60 toeren breien en daarna de steken losjes afkanten. De verkiezend kan men bovensten en ondersten rand met 1 toer vasten omhaken. Men moet er hierbij echter voor zorgen, dat het werk onder het haken goed uitgerekt wordt, daar de kniewarmers anders niet meer voldoende rekbaarheid zullen bezitten.

WAT ZULLEN WIJ ETEN?

Zondag :	Knolselderijsoep. Wiener Schnitzel. Worteltjes. Aardappelen. Appel pudding met vanillesaus.
Maandag :	Gebakken spek. Bruine boonen. Aardappelen. Uiensaus. Wentelteefjes.
Dinsdag :	Bruine-boonensoep. Varkenslapjes. Postelein. Aardappelen. Fruit.
Woensdag :	Runderrollade. Savoyekool. Aardappelen. Grutjespap.
Donderdag :	Koude rollade. Spruitjes. Aardappelen. Gebakken grutjes met stroopsaus.
Vrijdag :	Gebakken bot. Gestoofde bieten. Aardappelen. Rijst.
Zaterdag :	Hutspot met klapstuk. Vruchtengruwel.

RECEPTEN

KNOLSELDERIJSOEP (6 PERSONEN)

1½ liter bouillon van rundvleesch, poulet of kalfsvleesch getrokken; 1 groote selderijknol, stukje foelie, 50 gram rijst, wat blaadjes selderij.

Laat de foelie in den bouillon trekken. Schil den selderijknol en snijd hem in plakken. Verdeel deze weer in dunne reepjes en laat ze tegelijk met de gewaschten rijst in den bouillon gaar koken.

Verwijder de foelie voor het opdienen uit de soep en voeg er de fijngehakte groene selderijblaadjes bij.

WIENER SCHNITZEL (6 PERSONEN)

6 kalfslapjes van plm. 100 gram, 150 gram boter, zout, 1 eiwit, paneermeel, wat uitjes en augurkjes, 3 ansjovissen, wat kappertjes, 1 citroen.

Wrijf de kalfslapjes in met het zout. Klop het eiwit even los met 1 eetlepel water. Haal de lapjes door het eiwit en wentel ze vervolgens door paneermeel. Braad de boter in de koekepan bruin. Leg er de lapjes in en laat deze aan weerskanten bruin braden in plm. 10 minuten.

Leg de kalfslapjes op een schotel en gaarneer ze met de uitjes en augurkjes, de ansjovissen, de kappertjes en de schijfjes citroen.

In plaats van met water kan men het eiwit ook met wat water en citroensap even loskloppen en hierdoor de kalfslapjes wentelen.

APPELPUDDING MET VANILLES AUS (6 PERSONEN)

1½ pond goudreinetten of bellefleurs, ¾ liter water, plm. 200 gram suiker, wat citroensap, stukje citroenschil, 18 blaadjes witte en 3 blaadjes roode gelatine.

Voor de saus: ¼ liter melk, stukje vanille, 1 ei, 20 gram maizena.

Breng het water met de suiker aan de kook. Boor en schil intusschen de appels en snijd ze in gelijke blokjes. Kook deze een paar minuten in het suikerstroopje en zorg, dat de blokjes heel blijven. Voeg er wat citroensap en het stukje citroenschil-bij, terwijl de stukjes appel koken.

Week intusschen de gelatine in koud water. Knijp ze na plm. een kwartier uit en laat ze op een zacht vuurtje even oplossen, maar niet koken.

Voeg ze, van het vuur, bij de appel-massa, roer hierin voorzichtig tot het mengsel geleichmatig begint te worden en doe het dan in een met eiwit bestreken puddingvorm. Laat den pudding koud en stijf worden en dien hem op met vanillesaus. Daartoe wordt de melk met het stukje vanille en de suiker aan de kook gebracht. Het ei wordt geklopt en bij de maizena gevoegd. Alle klontjes worden zorgvuldig uit de maizena gewreven, waarna men bij dit mengsel, van het vuur, voorzichtig de melk voegt. Dan doet men alles in de pan terug, laat het sausje roerende aan de kook komen en even doorkoken.

De saus wordt warm of koud bij den pudding gegeven.

KOFFIEBORSTPLAAT

Voor een flinke hoeveelheid borstplaat rekent men: 2 pond suiker, 2 dl. water, melk of koffieroom (dezen laatsten koopt men in de bekende fleschjes bij den melkboer). Voor het smaakje: wat koffie-extract.

Desverkiezend kan men ook nog 75 gram boter aan de borstplaat toevoegen: het geheel wordt hierdoor zachter van smaak.

Bereiding: Roer de boter (zoo deze gebruikt wordt) tot room. Voeg er langzaam roerende de suiker bij en giet ten slotte, steeds roerende, bij dit mengsel water, melk of koffieroom. Voeg plm. 10 eetlepels koffie-extract erbij. Dit bereidt men door den filter op de koffiekannet met fijn gemalen koffie te vullen en per lood koffie hierbij 1 lepelje Buismans gebrand suikerpoeder toe te voegen, waarna men alles goed aanstamp en voorzichtig opschenkt. Het bijna zwarte extract, dat in druppels uit den filter loopt, is heel sterke koffie.

Nu zet men de massa op het vuur en roert zoo lang met een houten lepeltje tot het mengsel een draad trekt. Dit probeert men door den lepel hoog op te tillen: de laatste druppel, die er afvalt, moet dan een langen draad trekken.

Is dit het geval, dan neemt men het pannetje onmiddellijk van het vuur en roert nog heel even. Dan heel vlug in de vormen, die eenigen tijd in koud water gelegen hebben, daarna met boter zijn besmeerd en op een koud aanrecht gezet zijn, het borstplaatmengsel overgieten. Wanneer de borstplaat volkomen stijf is, verwijder men de vormen.

MARSEPEIN

½ pond amandelen, ½ pond poeder-suiker, 1 eiwit, 2 eetlepels rozenwater, een paar druppels citroensap of wat koffie-extract of marasquin of vruchtenessence.

Broei en pel de amandelen, droog ze en maal ze door den amandelmolen.

Vermeng de gemalen amandelen met het even losgeklopte eiwit, het rozenwater, de suiker en het smaakje. Maal dit mengsel nu twee keer door het molentje en kneed er dan een glad deeg van, waarvan verschillende aardige figuren als aardappeltjes, worteltjes en dergelijke kunnen gemaakt worden.

UNOX

De
fijnste
Geldersche
Rookworst

'n Juweel
van een
kalender
Gratis

DE BLOOKER KUNSTKALENDER HANGT REEDS
IN HONDERDEN HOLLANDSCHE HUISKAMERS!

WAT TE DOEN!

Zoo lang de voorraad strekt wordt de Blooker Kunstkalender gratis en franco toegezonden tegen inzending van 1 etiket van een Kilo Bus Blooker's Daalder's Cacao of van een daarmee gelijkstaande hoeveelheid etiketten van pondsbussen, halfpondsbussen of onsbussen. Ook de bovenlijpjes van de Cacaocantons (waarop het fabrieksmerk voorkomt!) kunnen gebruikt worden, om aan te toonen, dat men 1 Kilo Blooker's Cacao gekocht heeft. De inzending wordt in elk geval op 27 December 1937 gesloten. Het verdient dus aanbeveling de etiketten enz. zoo spoedig mogelijk in te zenden aan Blooker's Cacao fabrieken, Amsterdam.

HALF ELF BLOOKERTJD

Heeft Uw haar dien gouden gloed?

of is het langzamerhand dof en donkerder geworden? Het is toch werkelijk niet noodig er in te berusten, dat blond haar, dat van nature zoo'n heerlijken goudglans heeft, zijn bijzondere bekoring verliest. U zult versteld staan over de verrassende werking van NUR-BLOND, de speciale shampoo voor blondines, die zonder verfstoffen, henna of schadelijke bleekmiddelen Uw haar de oorspronkelijke lichte tint en jeugdigen gloed hergeeft.

Het nieuwe bestanddeel van NUR-BLOND, het wetenschappelijke „ViteF", heeft een rechtstreeksche werking op de haarwortels en hoofdhuid en is daardoor meer dan een normale shampoo. NUR-BLOND met „ViteF", voorkomt en bestrijdt haaruitval en hoofdroos en bevordert bovendien den groei van gezond, zacht en weelderig natuurbloond haar. Overal verkrijgbaar à 20 cent per pakje.

NUR-BLOND

De Engelsche
BLOND-SHAMPOO
met „ViteF"

SCHOEISEL

HET TROETELKIND VAN VROUW MODE

Swift, Holland.

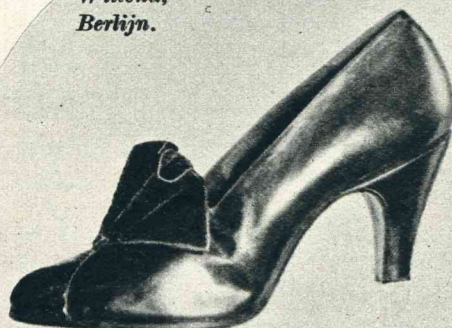
Verzorgd schoeisel is een onmisbaar attribuut van correcte kleding. Maar dan vooral schoeisel, dat niet alleen gekozen is in den stijl van het costume, doch dat zich ook geheel aanpast aan de omstandigheden waarvoor het moet dienen.

Verdeelen we het schoeisel in drie categorieën, dan zijn het vooral de middagschoentjes, die onze aandacht vragen, daar de meer sportieve schoen maar heel weinig verandering ondergaan heeft. De praktische molière in suède of calf blijft ook dit seizoen de aangewezen dracht voor de wandeling. Ten aanzien van de middagschoentjes is de grootste voorzichtigheid geboden, daar de markt overstromd is met 'n golf van hoog tegen de wreef opgetrokken modellen en riemsluitinkjes, die rond den enkel loopen. Deze

Ontwerp:
Giovanni Cantamontini.

Wittena,
Berlijn.

„Americana”, zooals men het in vakkringen noemt, zijn er allesbehalve op berekend om den voet en vooral ook den enkel slanker te doen schijnen. Ook de dwaze pyramide-hakken, die van boven zeer breed zijn om van onderen als een naald te eindigen, zijn een mislukking. De vrouw van smaak wil er eenvoudig niet aan.

Wat ze dan wel neemt? Daar zwart weer modekleur is, zijn vooral de zwarte suède schoentjes, al dan niet versierd met lakleer, sterk favoriet. Ook blijft men werken met fijne stiksels, perforatie en applicatie van smalle reepjes leer. Na jaren van rust komt het lichtgrijze schoentje zich weer eens aanmelden, ofschoon 't in distinctie verre blijft achterstaan bij den schoen in de kleur van het toilet. Als modekleuren kunnen genoemd worden: zwart, flesschengroen, marine en een prachtig roestbruin dat naar kastanje toeloopt. Voor den wandelschoen is niets eleganter dan soepel calf in London Tan, 'n mooi oranje-rood.

Rest nog de avond! Goud- en zilverleer voeren den boventoon, zoowel in de sandaal als in de diep-uitgesneden schoentjes, die met op excentrieke wijze aangebrachte riempjes sluiten. Wie graag 'n mooi voetje toont, dat zij zich bij de pump houde! Wie zich toch aan de nieuwe hoog-opgetrokken modellen en grillig aangebrachte riempjes wil wagen, draaie en keere in den winkel net zoo lang voor de spiegels, totdat ze absoluut zeker is, dat haar voeten een dergelijke buitensporigheid gerust kunnen verdragen.

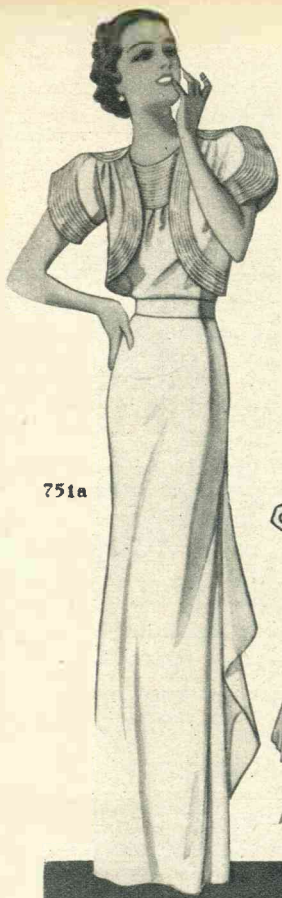
Ontwerp:
José Ferrari,
Milaan.

Swift, Holland.

751a

Wanneer wij uitgaan!

751a. Complet van groene zijde, mouwloze japon met groote halshals, rok achter met klokvolant. Bolero met korte mouw, eveneens versierd met biezen. Benodigde stof: 6 m. à 96 cm. breed.

755a. Raglanjapon, V-hals met jabot, welke met een strik in de taille eindigt, tweebaansrok. Benodigde stof: 5 m. à 96 cm. breed.

756a. Japon van zwarte zijde, gegarneerd met kanten bovenstuk, groote ceintuur. Benodigde stof: zwart 4 m. à 96 cm. breed, kant 1 m. à 100 cm. breed.

VERKRIJGBAAR IN DE
MATEN 42, 44, 46, 48.

Van alle in deze rubriek afgebeelde genummerde kostuums, die ontleend zijn aan het mode-album „Winterweelde“, zijn patronen verkrijgbaar tegen den prijs van 50 cts. voor complets, 35 cts. voor mantels en japonnen en 20 cts. voor rokken, blouses, kleine avondjassetjes en kinderkleding. Bij bestelling vooral opgeven het gewenschte maatnummer. Bestellingen kunnen geschieden bij uw agent of bezorger; door girostorting op No. 293631, door toezending van het bedrag per postwissel of in postzegels (s. v. p. niet van 6 cent) aan het PATRONENKANTOOR „PANORA“ — NASSAUPLEIN 1 HAARLEM, waarbij 5 cts. extra voor toezending per post verschuldigd is. Men kan echter de patronen ook afhalen aan het bureau van dit blad.

CORRESPONDENTIE

Mej. Th. te Eindhoven. Daar u schrijft, dat uw gootsteen in het midden van het aanrecht is, kunt u eenvoudig het vuile vaatwerk links neerzetten en alle gewasschen gerei aan den rechterkant. U begint met het minst vuile, d.w.z. eerst de kopjes, dan de schotels en borden, vervolgens lepels, vorken en messen en tot slot potten en pannen. De kopjes worden gewasschen in water zonder zeep, of indien u toch zeep wilt gebruiken, dan dienen ze daarna onder de kraan te worden nagespoeld. Anders komt er aan de koffie of thee een zeepsmaak. Het spreekt vanzelf dat alle vaatwerk te voren grondig moet worden gespoeld.

Wanneer we houten borstels wasschen in een lauw sopje, waaraan 'n scheutje ammoniak is toegevoegd, dienen we het houtwerk tevoren even met wat glycerine dunnetjes in te wrijven. Het wordt op deze wijze tegen den schadelijken invloed van het rocht beschermd.

Enkele abonné's waren zoo vriendelijk ons een goeden raad te geven omtrent het maken van sterk zeepsop. Hiervoor neme men liefst regenwater, waarbij groene zeep gedaan wordt. Voegt men er wat glycerine bij, dan wordt het sop sterk en wordt het gewenschte resultaat dus verkregen.

Den verschillenden inzendsters en inzenders dank voor hun moeite!

Nog steeds bereiken ons geregeld verzoeken tot het geven van een recept voor het waterdicht maken van regenkleeding enz. Hoewel dit recept reeds meermalen in ons blad werd afgedrukt, laten wij het hieronder nogmaals volgen:

Maak een sterk, warm zeepsop van witte zeep en zet daar het kleedingstuk een uur in. Af en toe omhalen, en het vervolgens goed uitslaan en buiten glad ophangen, ongeveer een half uurtje.

Daarna zetten we het kleedingstuk ongeveer een uur in een warm aluinbad (1 kilo fijne aluin op 20 liter water). Weer geregeld omhalen en tenslotte uitslaan en buiten glad ophangen om het te laten drogen.

Mej. v. K. te Amsterdam. De kalkvlekken kunt u verwijderen met behulp van azijn.

Mevr. K. te Amstelveen. Probeer u de inktvlek uit uw vloerkleed te verwijderen met behulp van azijn ofwel met behulp van een 10% oplossing van kalium-bifluoride. Met helder water naspoeien.

Houdt het steeds bij de hand dit ideale snelverband

Overall en op ieder oogenblik kunt U dit nodig hebben om een kleine wond veilig en afdoende te verzorgen. U voorkomt hiermede infectie en ondervindt geen hinder meer van de wond. Hansaplast „elastisch“ is verkrijgbaar vanaf 15 Cent.

In de Schouwburg

ziet iedereen, of U goed verzorgd haar heeft en ook...of dit er dof en glansloos uitziet. Zorg, dat Uw haar deze winter de aantrekkelijkheid van Uw verschijning verhoogd. Was het met Blondona, als U blond is, of met Brunetta, als U donker haar heeft. Beide haarwasmiddelen zijn geheel alkali-vrij, zodat het lastige naspoelbad overbodig wordt en zich geen witte neerslag op het haar meer vormt. Blondona is het enige haarwasmiddel, dat Kamillioflor bevat, waardoor blond haar de oorspronkelijke, lichte tint terugkrijgt, terwijl Brunetta Hequil bevat, dat donker haar een fraaie, diepe glans geeft.

BLONDONA-BRUNETTA

de moderne alkali-vrije haarwasmiddelen voor een volmaakte haarverzorging

VH72-D:01A

Herstelt De Natuurlijke Blankheid Van Doffe Verkleurde Tanden

Kolynos verwijdert snel aanslag en verkleuring en maakt de tanden weer mooi en blank. Probeer Kolynos en let eens op het verschil in blankheid en schittering van Uw tanden.

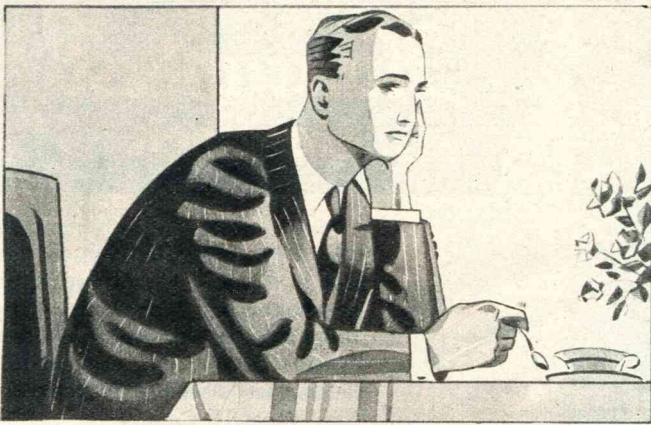
Wees zuinig—koop de groote tube

14H

AANPAKKEN! ALLEEN DOOR KENNIS KOMT U VOORUIT!

„Naar het buitenland... Amerika voor mijn part... ik wil vooruit komen in de wereld! Maar hoe? Hoe moet ik beginnen?”

„Hier jongen, een vingerwijzing. Zoo'n Asso-cursus! Dat is, wat je nodig hebt! Kom mee, we posten samen de bon.”

De bon voor een kosteloos prospectus wordt gepost.

Het prospectus met de dankbetuigingen van vele geslaagden doet hem besluiten, z'n vrije tijd voor zelfstudie te gebruiken. Hij wordt Asso-cursist.

Een fijne tijd van gezellig werken. De Asso-cursus leert hem alles, wat nodig is, om in z'n werkring uit te blinken.

„Wij hebben grote plannen met U. Uw bekwaamheid en kennis geven U recht op snelle promotie!”

Moedeloos neerzitten en tobben over de toekomst brengt U geen verbetering! Flink zijn en aanpakken, is het parool voor wie in het leven wil vooruitkomen. De A.S.S.O. heeft cursussen voor ieder, die de lagere school heeft bezocht en voor gevorderden, voor dames en heren, voor jong en oud. Het maandelijks lesgeld is laag. Alle boeken, atlanten, tekenbenodigdheden, enz. **GEHEEL GRATIS!** Lees onderstaande cursusopgave. Vraag ons per bon, in gesloten enveloppe, gefrankeerd met 5 ct., of per brief, het prospectus van de cursus, waarvan U wel iets meer wilt weten. Wij zenden U kosteloos alle inlichtingen en tevens de dankbetuigingen van vele geslaagden en aangestelden. Schrijf dadelijk - het kan voor Uw toekomst van grote waarde zijn.

★
A-cursussen: voor heren: kommies, politie-diploma, marechaussee, militaire politie, leerling-verpleger, besteller, hulpkeurmeester (voor slagers), keurmeester van waren, verkoper (algemeen, textielbranche, kruideniersbranche), warenkennis, filiaalhouder, etaleur, modern reclameschrift, reiziger, administrateur, middenstandsdiploma, notarisklerk, makelaar-taxateur, inspecteur verzekeringsmij., varia-verzekering, directeur van een woning- en assurantiebureau.

Voor dames: leerling-verpleegster, verkoopster (algemeen, textielbranche, kruideniersbranche), warenkennis, filiaalhouder, etaleuse, modern reclameschrift, reiziger, privé-secretaresse, middenstandsdiploma, kinderverzorgster, kinderjuffrouw, assistente bij een dokter of tandarts.

★
B-cursussen: voor dames en heren: praktijkdiploma boekhouden (dubbelboekhouden), handelskennis, handelsrecht, statistiek, handelsrekenen, boekhouddiploma's „Mercurius” en „Vereniging van Leraren”, Ned. Taal, Frans, Duits, Engels; Nederlandse, Franse, Duitse en Engelse handelscorrespondentie, stenografie (systeem „Groot”), spreken in het openbaar, rekenen, meetkunde, aardrijkskunde, alg. ontwikkeling, belastingrecht, belastingconsulent, handschriftverbetering, beschavingsleer (goede omgangsvormen), eerste hulp bij ongelukken.

C-cursussen: reclame-tekenaar, bouwkundig-tekenaar, machine-tekenaar, electrotechnisch-tekenaar, scheepsbouwkundig-tekenaar, meubel-tekenaar, chauffeur-monteur, autotechniek, auto-expert (voor verzekeringsinspecteur en taxateur), auto-dieselmonteur, electriciën, electrotechniek, sterkstroommonteur, diploma V.E.V., zwakstroommonteur, diploma V.E.V., lijnwerker-telegrafist, erkend installateur, diploma V.E.H.I., radio-monteur, radiotechniek, lasser, lastechniek, machinist (voor stroom-, motor- en electrisch bedrijf, voor de officiële diploma's land- en scheepsmachinist), koeltechniek, vliegtuigmecaniciën, vliegtuigtechniek, verwarmingsmonteur, verwarmingsinstallateur, smid-bankwerker, constructie-bankwerker, erkend gasfitter, erkend waterfitter, loodgieter, adsp. bouwkundig opzichter, bouwkundig opzichter, betonbouw, wegenbouw, film-operator, fabrieksbedrijfsleider, enz.

ASSO

INSTITUUT VOOR SCHRIFTELIJK ONDERWIJS

Dir. J. van der Bij, Hoofdonderwijzer
NIEUWEPLEIN 31, BIJ HET STATION, ARNHEM

BON. Ik verzoek, zonder enige verplichting, inlichtingen omtrent de cursus voor

Naam

Straat en nummer

Woonplaats

Leeftijd